

ПОНЕДЕЛНИК, 8 МАРТ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 17,05 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 25 февруари 2010 г.

2. Изявления на председателя

Председател. – Имам да съобща няколко неща в началото на сесията. В началото на тази пленарна сесия на Европейския парламент за пореден път трябва да ви съобща за няколко трагични природни бедствия, които се случиха през последните дни. Днес е имало земетресение в Турция, в което са загинали най-малко 57 души. Миналата седмица имаше и земетресение в Чили, съобщава се за близо 300 жертви, а бушуващите из цяла Европа бури са причинили смъртта на над 60 души, повечето от които граждани на Франция. Освен това не бива да забравяме Хаити, където последните сведения за жертвите от земетресението през януари сочат над 300 000 загинали. Във всички тези случаи изказах съболезнования и засвидетелствах съпричастност от името на Европейския парламент на семействата на жертвите. Всяка неочаквана и преждевременна смърт представлява най-вече трагедия за засегнатите семейства, но когато жертвите наброяват десетки или стотици хиляди, това е трагедия и за цялата нация и целия свят. Нека да изразим нашата солидарност със семействата и да засвидетелстваме съпричастност на страните, засегнати от такива трагедии.

Във вторник, 11 март, отбелязваме 20-годишнината от възстановяването на независимостта на Литва. Литва беше първата страна от съветския блок, която обяви своята независимост от СССР. Сред литовските членове на Европейския парламент има четирима, подписали декларацията за независимост от 1990 г. Поздравления за нашите колеги от Литва.

(Ръкопляскания)

Също така на 11 март 1990 г. Конгресът на Естония (демократичен временен парламент) прие декларация за възстановяване на държавата след 50 години съветска окупация. Поздравяваме и нашите колеги от Естония.

(Ръкопляскания)

В сряда, 10 март, се навършват 51 години от народното въстание в Тибет. В резултат от въстанието Далай лама и още 80 000 тибетци трябваше да напуснат страната си. Ние продължаваме да се надяваме и редовно призоваваме органите на Китайската народна република да променят отношението си към тибетския народ и да започнат ползотворен диалог с негови представители.

(Ръкопляскания)

Във връзка с някои забележки, направени от г-н Farage в рамките на последната пленарна сесия, и в съответствие с член 153, параграф 3 от Правилника за дейността аз проведох разговор с г-н Farage и реших да му наложим санкция, а именно отнемане на правото му на надбавка за престой за срок от 10 дни.

(Ръкопляскания)

Бих искал също така да ви уведомя за още нещо, за нов случай на кражба. Ограбен е член на Парламента в близост до сградата на Европейския парламент. Вече от доста време водя преговори с представители на компетентните органи в Брюксел, както и с белгийските органи. Нашата колега г-жа Durant служи като посредник в тези преговори, тъй като познава много добре положението в Брюксел и в Белгия. Понастоящем планираме, в сътрудничество с Комисията и с Европейския съвет, да се създаде специална зона около сградите на трите институции, за сигурността на която ще отговорят не само съответните органи в Брюксел, но и белгийското правителство и централните органи на властта в Белгия. Водят се интензивни преговори по този въпрос. Миналата седмица непосредствено след кражбата бяха проведени заседания във връзка с това, а през идните няколко дни ще бъдат организирани още такива. За 22 март е предвидена официална среща с полицията.

Искам също така да ви кажа, че работим много интензивно за подобряването на сигурността в близост до сградите на Европейския парламент, както и тези на другите европейски институции, а не само на Парламента. Гледаме на това като на въпрос, който засяга всички нас.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

4. Състав на Парламента: вж. протокола

5. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола

6. Отпаднали писмени декларации: вж. протокола

7. Действия, предприети вследствие позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

8. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

9. Петиции: вж. протокола

10. Въпроси с искане за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

11. Внесени документи: вж. протокола

12. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет на 4 март 2010 г., четвъртък, съгласно член 137 от Правилника за дейността, е раздаден. Предложени са следните изменения:

Понеделник:

Няма предложения за промени.

Вторник:

Няма предложения за промени.

Сряда:

Групата на Зелените/Европейски свободен алианс и Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица са внесли искане за включване на изявление на Комисията относно генетично модифицирания сорт картофи „Amflora“.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, ние за пореден път предлагаме въпросът за лицензирането на генетично модифицирания сорт картофи „Amflora“ да бъде включен в дневния ред по редица причини. След като членът на Комисията, отговарящ за здравеопазването, започна да отговаря за лицензирането на генетично модифицирани организми (ГМО), според мен гражданите останаха с впечатлението, че занапред ще подхождаме към лицензирането на такива ГМО с повече внимание. Става обаче точно обратното. Намирам за скандално, че толкова скоро след като Комисията пое своите функции, членът на Комисията, отговарящ за здравеопазването, лицензира този сорт картофи, като по този начин открито пренебрегна опасенията на Световната здравна организация.

Нещо повече, през предходния мандат отново имаше съществено несъгласие между Съвета и Комисията относно процедурите по лицензирането, тъй като много държави-членки не бяха съгласни с подкрепяната от самия председател, г-н Барозу, офанзива по лицензиране. Ние бяхме постигнали споразумение за разработването на друга, по-предпазлива процедура за лицензиране. Какво става с нея? След като мнозинството

от гражданите са против тези генетично модифицирани организми, наш дълг е тази седмица да проведем разискване по лицензирането и по офанзивата, която може би застрашително приближава.

(Председателят отнема думата на оратора)

Бих искала да предложа поименно гласуване по този въпрос.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, независимо от евентуалните оценки, направени от отделни членове на ЕП или политически групи, смятам за уместно да можем да излезем със становище по един толкова важен въпрос. Ние често разискваме въпроси, които, макар и релевантни, са много отдалечени от Европейския съюз. Този въпрос засяга нас и нашите избиратели и поради това смятам, че би следвало да го включим в дневния ред.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, аз споделям загрижеността на моята колега г-жа Harms и в редица държави-членки се води крайно разгорещен дебат по този въпрос. Поради това още миналата седмица на заседанието на Председателския съвет казах нещо, което ще повторя и сега: няма смисъл днес да правим прибързано разискване без резолюция, което после отново да остане без последствия.

Много по-полезно ще бъде да се обърнем към компетентната комисия с искане да определи докладчик, който да се занимава с този процес и с техническото осигуряване на процедурата по одобрение.

Одобрението на Комисията беше дадено след осем години. На този въпрос бяха отделени осем години. Комисията взе своето решение на основата на европейското законодателство и с мнозинство. Сега трябва да обсъдим дали по отношение на решения с такъв обхват трябва да може да се упражнява правото на неучастие на Парламента и дали в крайна сметка Парламентът има възможност да оттегли решение с такива дългосрочни последици.

По тази причина следва да бъде определен докладчик, който да провери механизмите и ако е нужно, да представи доклад, насочен към постигане на законодателно мнозинство в парламента, което да принуди Комисията да внесе законодателно предложение в срок от една година съгласно нашето Междунституционално споразумение. Смятам, че това би било много по-добро от едно такова прибързано разискване.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Моля да спазвате правилата. Съгласно Правилника за дейността това са едноминутни изказвания, което е валидно както за изказванията в подкрепа на искането, така и за изказванията против искането. Моля да не се изказвате по-дълго, тъй като това пречи на хода на работата и нарушава Правилника за дейността. Не забравяйте това.

Беше внесено искане от Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица, както и от г-жа Harms, за поименно гласуване. Пристъпваме към гласуване.

(Парламентът отхвърля предложението)

(С това редът на работа е определен)

13. Международен ден на жената

Председател. – Следващата точка е изявлението на председателя по повод на Международния ден на жената.

Днес Денят на жената в Европа е по-различен от онова, което си спомняме, поне в Централна и Източна Европа. Днес не става въпрос само за подаряване на цветя на познатите ни жени. Денят на жената днес е и повод за важни дискусии по въпросите на равенството, подкрепата на майките в многодетните семейства и прекратяването на насилието срещу жени. Европейският парламент активно участва в тези дискусии.

Комисията по правата на жените и равенството между половете е изключително важна комисия. През ноември 2009 г. приехме резолюция за премахването на насилието срещу жените, в която призоваваме Европейската комисия и държавите-членки да изготвят последователни програми за действие срещу тази форма на насилие. Нашата амбиция е Европейският съюз да служи за пример на целия свят в тази област.

Днес жените заслужават повече, защото в края на краищата ние искаме да спасим Европа от демографския срив, но това не бива да се прави за сметка на жените. Майките на три или на четири деца трябва да имат същите възможности за заетост и кариерно развитие като мъжете. Един от начините за постигане на тази цел

е осигуряването на широко достъпни ясли и детски градини. От друга страна обаче майките, които искат да останат вкъщи с децата си, също трябва да могат да направят това, например чрез подходяща система на данъчно облагане на семеен принцип, а не само на двамата съпрузи.

Нашата цел е постигане на пълно равенство, където това е възможно и е от основно значение, с други думи — навсякъде. Дискриминацията на работното място и в обществото трябва да остане в историята. В Европейския съюз жените и мъжете имат равно достойнство и равни права, а защитата на тези права е и наша задача, задача на Европейския парламент.

Пожелавам на всички дами, присъстващи в Европейския парламент, всеки ден да е техният ден, така че никога да не се чувстват жертви на дискриминация, и нека броят на жените членове на Европейския парламент расте все повече и повече.

Corien Wortmann-Kool, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-н председател, както казахте, днес е Международният ден на жената. Той се отбелязва за стотен път. Дава ли ни това основания за празнуване? Ние постигнахме много, но имаме да извървим още дълъг път и можем да го направим само ако всички ние, жени и мъже, работим заедно.

Тази година една от темите на Международния ден на жената е солидарността и увереността на жените по цял свят; това е важна тема във време на икономическа криза. Тя дава насоки на мъжете и жените за съвместна работа за по-добро бъдеще за нас и за нашите деца, тъй като само като работим заедно, можем да осигурим равенство между жените и мъжете не само пред закона, но и в ежедневието, в икономическия и в социалния живот. В края на краищата жените са около 50% от световното население, но печелят само 10% от световните доходи. Само 5% от световните лидери са жени. Жените са 75% от бедните хора в света. Това положение може и трябва да бъде съществено подобро.

Въпросът обаче не опира само до бедността. Ако погледнем другата част на света и по-специално големи части от Азия, там момчетата са по-ценни за семейството от момичетата. Това понякога води до изоставяне на момиченцата и дори до прекъсване на бременности с момичета. За съжаление трафикът на жени също е познато и често срещано явление. В Африка много млади жени и девойки са жертви на военни нападения и изнасилвания. Съществуват много обуславящи това културни причини, на които също трябва да се обърне особено внимание, за да се подобри положението на жените. Жените и девойките са потискани, особено в мюсюлманските страни, където съществуват обуславящи религиозни причини.

Ето защо е важно ние в Европейския съюз също да наблягаме на равенството между момичетата и момчетата и между мъжете и жените в нашите програми за помощи и в международните ни отношения. Следователно става въпрос не само за намаляване на бедността, но и за изкореняване на културни предразсъдъци. Това е важна задача за върховния представител, заместник-председателя на Комисията г-жа Аштън, както и за члена на Комисията г-жа Георгиева.

Все още има много работа за вършене и по-близо до нас, дори в рамките на нашата група, особено с подкрепата на нашия председател, г-н Dauf. Бих искала в заключение да кажа няколко думи и за нас тук в Европейския съюз. Всичко започва в млада възраст, по време на образованието на детето, а достъпът до образование за момичетата в Европа все още не е гарантиран. Делът на този достъп в нашата цивилизация трябва да е 100%. Това трябва да бъде важна цел в новата стратегия „ЕС 2020“.

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, общество, в което мъжете и жените нямат равни права в труда и в живота, не е демократично и хуманно общество. Основното изискване за справедливост в обществото е то да бъде управлявано независимо от пола на хората. Това е нещо, което ние, мъжете, приемаме за даденост; за жените обаче, дори в централноевропейските общества, изобщо не е така. Това става особено ясно от един от най-големите скандали, с който смятам, че трябва да приключим възможно най-скоро. Като Парламент ние можем да дадем съществен принос за това.

Действително, как може едно общество да претендира с основание, че е общество на равенството, ако мъже и жени получават различно заплащане за еднакъв труд на едно и също работно място? Никъде дискриминацията на жените в това общество не се приема толкова често без коментари, колкото на работните места, където жените вършат същата работа като мъжете, в известна степен при много по-екстремни условия на живот, и получават масово с 30% или с 40% по-ниско заплащане за това. Трябва да освободим ЕС от този срам. Ако ние тук, в Европа, трябва да изпратим послание за Международния ден на жената, нека то да бъде за равно заплащане на жените и мъжете за равен труд на едно и също работно място. Това е основно изискване за социална справедливост.

(Ръкопляскания)

Ние отбелязваме, че Комисията полага усилия. Можем да видим това днес, когато Европейската харта за правата на жените вече е на път. Това е добре и ние го приветстваме. Все пак сме малко разочаровани и Ви моля да предадете това на г-жа Рединг и на г-н Барозу. Бихме искали нейното разработване да бъде нещо повече от официално изявление; бихме искали също така да бъде спазено първоначално направеното обещание, а именно, че Парламентът ще участва и организациите на гражданското общество също ще вземат участие. Това обаче не се случи. Все още можем да наваксаме нещата. Бихме искали обаче да има нещо повече от чисто официално изявление, а също така институциите да си сътрудничат, за да коригират конкретния пример, който току-що посочих. Моята колега г-жа Wortmann-Kool посочи и други примери.

На Международния ден на жената ние, гражданите на обединена Европа, трябва да признаем, че на нашия континент все още не сме постигнали равни права, но драматичната несправедливост спрямо жените в други части от света, от генитално осакатяване до задължителното носене на фередже, всички тези основни права, от които са лишени жени и най-вече девойки по цял свят, трябва да ни занимават не само на 8 март.

Затова аз бих искал да изкажа благодарност на експертите по правата на човека в Парламента. Тук всеки четвъртък следобед по време на сесията в Страсбург ние обсъждаме, наред с други въпроси, нарушенията на основните права на жените. На Международния ден на жената трябва също така да кажем, че тези разисквания в четвъртък следобед заслужават най-малкото такава посещаемост, каквато имаме сега в пленарната зала.

Diana Wallis, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, ще започна с това, че до преди няколко минути не предполагах, че ще се изказвам, но е важно да честваме Международния ден на жената, особено този път, сто години след въвеждането на това честване. Действително това трябва да бъде ден, в който да отбелязваме колко много са постигнали жените, но също и да повишаваме осведомеността за това, колко много още трябва да постигнем в областта на равенството.

Г-н председател, Вие призовахте за повече жени в Парламента. Постиженията са добри, но още не са достатъчно добри. Ако вземем парламента в моята страна, според някои преценки ще са необходими 200 години, за да се постигне паритет при сегашните темпове на напредък, така че нещата не се развиват достатъчно бързо, за да се осъществи действително равенство.

Другият въпрос, по който Парламентът работи тази седмица, е трафикът на хора и насилието срещу жени. Миналата седмица посетих изложба в изборителния си район в моята страна, където бяха събрани картини и снимки на жени, жертви на трафик от страна, близка до ЕС — Молдова — в нашия Съюз. Според някои преценки трафикът на жени — и дори на мъже — достига мащаби, сравними с цялата търговия с роби от Африка в продължение на 350 години, но жените са главните му жертви. Ако ние като Европейска общност не можем да направим нещо за това и да се погрижим за жените, които са жертви на тази търговия, ще бъде лошо да не отбележим никакъв напредък на този ден.

Другият проблем, на който трябва да обърнем особено внимание, са многото здравни проблеми на жените, които трябва да бъдат решени и на които не се отделят необходимото време и сили. Много е постигнато, много може да бъде повод за честване, но още повече остава да се направи.

Marije Cornelissen, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Осми март, Международният ден на жената. Празнувала съм този ден, откакто се помня, както и майка ми и баба ми преди мен. На 8 март понякога се обезсърчавам, като си помисля за всичко, което още трябва да бъде постигнато, за да могат мъжете и жените да се ползват от действително равенство на възможностите. Има толкова много жени, за които насилието е ежедневна реалност, толкова много жени, които живеят в бедност, толкова много жени, които трябва сами да се грижат за децата и родителите си; и толкова малко жени, които заемат ръководни постове в бизнеса, науката и политиката.

Мисля си обаче за поколението на моята баба, която е трябвало да напусне работа, когато се е омъжила, и която не е имала абсолютно никакви възможности за образование, и за поколението на майка ми, която се е борила ревностно, за да може да има право на глас за онова, което се случва със собственото ѝ тяло, и виждам колко далеч сме отишли в рамките само на един век; виждам, че промените са действително възможни. Трябва обаче днес да хвърлим всичките си сили, ако искаме да направим света по-добър в близко бъдеще.

Европейският съюз може да направи важен принос, но само ако стигне по-далеч от красивите думи. Борбата за равни права вече е достатъчно обременена от твърде много красиви думи в продължение на твърде много време, и това ще продължи. В петък Комисията представи Харта за правата на жените, в която се съдържат много красиви думи. Аз съм твърде скептична по отношение на нейното изпълнение. Съмнението ми се

подсилва от факта, че Европейският парламент и неправителствените организации (НПО) не бяха консултирани, както вече посочи г-н Schulz. Тъй като обаче това е първият акт на члена на Комисията г-жа Рединг в качеството ѝ на отговарящ за равните възможности, аз с готовност ще приема съмнението в нейна полза.

Тук са важни инициативите, с които тя ще придружи тези красиви думи. Ако през този период тя ни представи директива за борба с насилието срещу жени, директива за родителския отпуск за бащи, силни мерки за борба с дискриминацията срещу жените, силни мерки за повишаване на степента на заетост на жените — например като се подобри съвместимостта между работното време и училищния график — и квоти за жени на ръководни постове, най-малкото в редиците на нейните колеги в Комисията, ако Комисията превърне красивите думи в реални действия, то моите колеги от групата на Зелените/Европейски свободен алианс и самата аз ще сме първите, които ще заявим открито одобрението си.

Ако искаме да видим промени, трябва да работим заедно: Комисията, Съветът, левицата и десницата в Парламента. Днес, 8 март, е не само Международният ден на жената, но и рожденият ден на моя син, който днес става на две години. С цялото си сърце се надявам, че след 30 години той ще живее в Европа, в която той и неговата съпруга — или съпруг — ще споделят наравно отговорностите за грижите за децата и в която жените ще имат също толкова шансове да станат професори, изпълнителни директори или членове на Европейската комисия. През идните години неговата майка ще работи с всички сили за това и за щастие има и други като мен.

(Ръкопляскания)

Marina Yannakoudakis, от името на групата ECR. — (EN) Г-н председател, Международният ден на жената ни дава възможност да се съсредоточим върху въпроси и предизвикателства, с които жените се срещат днес — да се съсредоточим върху различните форми на неравенство, с които се сблъскват много жени, но също и да отбележим постиженията на жените през столетието.

Ние в Обединеното кралство с особена гордост честваме именити фигури, които са помогнали на нашия народ да напредне в областта на правата на жените: жени като Емили Панкхърст, предводителка на британските суфражетки, които спечелиха на жените правото на глас, Ширин Ебади, получила Нобелова награда за мир през 1993 г. за усилията ѝ в подкрепа на правата на човека, особено за жените, и Маргарет Тачър, първата британска жена министър-председател, избрана през 1979 г.

Въпросът за възможността на жените да достигат високи постове и да получават равни възможности с мъжете е също толкова важен днес, както е бил в Обединеното кралство при избирането на първата жена министър-председател.

Ние можем да осигурим възможности за образование и заетост, но разликата в заплащането продължава да съществува. Можем да приемаме законодателство срещу дискриминацията на работното място, но не можем да приемаме законодателство срещу натиска от необходимостта да се справяме едновременно с работата, семейния живот и дома.

Като Парламент ние трябва да работим за подкрепа на жените, така че те да разполагат с избор в нещата, които правят. Ако решат да се развиват професионално, трябва да бъдат подкрепяни да правят това при равни условия. Ако изберат да си останат в къщи и да отглеждат децата си, не бива да бъдат подценявани. Изразът „просто домакиня“ трябва да бъде обявен за противозаконен. Нито една жена не е „просто“ нещо. Всяка жена е ценна със своя принос.

Така че ако говорим за велики жени и техните постижения, смятам, че има група жени, които трябва да са начело в такъв списък и ние в Обединеното кралство честваме техния принос на 14 март, ден на майките на света: това са жените, които съзнателно са се отказали от своите амбиции и са посветили живота си на отглеждането на децата си. С този свой надлежно изпълняван избор те допринасят за нашата обща цел — общество, основано на равенство и толерантност, в което се спазват правата на човека, независимо от пола.

Eva-Britt Svensson, от името на групата GUE/NGL. — (SV) Г-н председател, днес честваме Международния ден на жената, а платформата на ООН за правата на жените беше създадена преди 15 години. Към средата на прегледа, който тече в момента в Ню Йорк, аз и другите членове на делегацията от Европейския парламент можем само да кажем, че жените по целия свят ще трябва да се задоволят със статуквото. Въпреки наскоро приетите от Парламента позитивни резолюции, доклада Tarabella и резолюцията относно Пекин + 15, за съжаление срещата в ООН все още не е довела до никакви резултати.

Правителствата на ЕС, ангажирани в преговорите, очевидно имат по-скромни цели в областта на правата на жените от това, което Европейският парламент е изразил в посочените по-горе резолюции. Понякога изглежда,

че правителствата на ЕС използват Платформата от Пекин на първо място като средство да поучават трети страни по въпросите на равенството. Често е по-лесно да казваш на другите какво да правят, отколкото да постигаш сам резултати.

Преди избирането му председателят на Комисията, г-н Барозу, обеща да бъде изготвена Харта за правата на жените. Днес имаме възможността да прочетем документа на Комисията. Аз и моята група — Конфедеративна група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица, сме сериозно загрижени относно слабостите в съдържанието и начина, по който е съставена тази харта. Налице е голям риск тя да не струва дори колкото хартията, на която е отпечатана. Парламентът, националните органи и европейските доброволчески организации не бяха ангажирани в работата по нея и не дадоха принос за нея, а европейските граждани, разбира се, също така не са участвали в този процес.

Бих искала да обясня на г-н Барозу, че не е достатъчно да се направи декларация за споделените ценности. Онова, от което се нуждаят жените и мъжете в Европа, е силен документ, който да е разработен и съставен в сътрудничество с всички засегнати страни.

Нека това да бъде първият работен вариант на Хартата за правата на жените. Използвайте периода до следващия Международен ден на жената за разисквания и дискусии с Парламента, националните органи и доброволческите организации в Европа. Когато честваме следващия Международен ден на жената, ще стане ясно, че сме постигнали напредък.

Ние работим за защита на правата на жените не само на 8 март, а във всеки един ден от годината. Именно от това имат нужда жените и мъжете в Европа.

Marta Andreassen, от името на групата EFD. — (EN) Г-н председател, в този ден бих искала да призова всички политици и законодатели да престанат да приемат всички тези демагогски закони за равенството, които правят живота на желаещите да работят жени по-труден. Те разубеждават организациите да наемат жени. Равенството трябва да се постига не чрез закони, а чрез поведение.

Като работеща майка през всичките 30 години от професионалния ми живот никога не съм била наемана на работа или повишавана на основания, различни от моята квалификация и заслугите ми, и бих била оскърбена, ако някой ми осигури специално третиране само заради хромозомите, които нося. Същевременно аз имам специални искания към Парламента за защита на жените по света.

Бих искала проблемът с изземването на земи в Испания да бъде разискван и решен, за да се сложи край на страданията на много жени и мъже, които рискуват къщите им да бъдат разрушени и които не могат да живеят в тях. Не смятате ли, че става въпрос за насилие?

Искам Парламентът да спре финансирането от ЕС за регионите, където се извършва това явно нарушение на правата на човека. Не смятате ли, че става въпрос за насилие?

Бих искала Парламентът да изслуша и да защити онези, които искат да споделят загрижеността си относно структурните нередности, засягащи европейския бюджет, както направих аз преди осем години, и да гарантира, че тяхната съдба няма да бъде като моята. Нима това не е насилие?

Бих искала да не освобождавате Европейската комисия от отговорност, докато одиторите не дадат 100% яснота по бюджета без резерви. Ето как искам Парламентът да отдаде почит на жените и мъжете от Европа, които със своите данъци правят възможно съществуването на този Европейски съюз.

Krisztina Morvai (NI). — (HU) Аз бих искала да посоча на колегите си, че е сериозна грешка да се говори изобщо за европейските жени и за правата на живеещите в Европейския съюз жени, без да се вземе под внимание второразредното положение на жените в посткомунистическите държави-членки от Централна и Източна Европа. Дойде време ЕС да се посвети на мисия за събиране на факти, за да разследва особената липса на права за тях и на основата на резултатите да действа срещу съществуващата сериозна дискриминация на жените в рамките на самата Европа.

Ще посоча само два аспекта. И двата са свързани с глобализацията, неолибералната икономика, либерализираната свободна търговия и техните отрицателни страни. Първият е, че многонационалните компании, както и големите европейски дружества, регистрирани в ЕС, използват различни стандарти на трудово законодателство и здравословни условия на труд. Имам предвид например големите търговски вериги, хипермаркетите като намиращите се от двете страни на границата между Австрия и Унгария. Една и съща компания прилага различни стандарти относно почивките, обедната почивка и предизвестията за напускане. Тя държи служителките си от Източна Европа, в случая от Унгария, във фактическо робство.

Втората – напълно неизследвана – област е миграцията на жени в рамките на Европейския съюз. Жените в Централна и Източна Европа, на които се гледа като на втора класа хора, например унгарките, търсят работа като домакински персонал в Западна Европа и живеят като прислуга, като икономически бежанци, на които често се налага да оставят децата си в родните места. От гледна точка на техните права и достойнство положението им е в много по-голяма степен сходно с това на жените от развиващите се страни в Третия свят, отколкото с това на техните посестрими в Западна Европа, които са гражданки на държави-членки на ЕС. Това налага незабавни действия.

Председател. – Позволете ми да приветствам горещо члена на Комисията г-н Дали. Добре дошли, г-н Дали. Членът на Комисията ще направи изявление от името на Комисията.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, много се радвам, че първото ми посещение на пленарна сесия на Европейския парламент се осъществява в такъв важен ден – 8 март, Международният ден на жената. За мен също така е чест да представявам Комисията, и по-специално заместник-председателя г-жа Рединг, която ще води усилията на Комисията за защита на основните права.

Това е уникална възможност за колективно отбелязване на икономическите, политическите и социалните достижения на жените в миналото, настоящето и бъдещето. През 1957 г. равенството между половете беше закрепено в европейските Договори. Оттогава насам значителен брой правни инструменти, последвани от много решения на Съда на Европейския съюз, създадоха правен арсенал на равнището на ЕС.

Бих искал да ви припомня, че не само равенството между половете е основна ценност, закрепена в Договора, но също така политиките за равенството между половете се доказаха като фактори на икономическото развитие. Миналия петък председателят на Европейската комисия и заместник-председателят г-жа Рединг препотвърдиха ангажираността на Комисията с ценностите на равенството между половете, като представиха Хартата на жените.

Хартата на жените представлява политическият ангажимент на Комисията за напредък в равенството между жените и мъжете в пет области: равна степен на икономическа независимост, равно заплащане за равен труд или за труд с равна стойност, равнопоставеност в управлението, достойнство, неприкосновеност на личността и предотвратяване на насилието на полова основа и равнопоставеност на половете отвъд границите на Съюза.

През септември 2010 г. Хартата на жените ще бъде последвана от нова всеобхватна стратегия за равенство между жените и мъжете. Тази стратегия ще изрази принципите на Хартата на жените в конкретни действия, които да бъдат изпълнявани през идните пет години.

Това са амбициозни проекти и цели, които Комисията няма да може да постигне сама. Ще е необходимо тя да работи в тясно сътрудничество с основните си партньори на равнище ЕС и по-специално с вас, Европейския парламент, и с комисията FEMM. Международният ден на жената е прекрасна възможност да напомним на всички нас за този ангажимент.

Председател. – С това приключват изказванията, свързани не само с Международният ден на жената, но и с нашите постоянни усилия за постигане на равни права за жените и премахване на насилието.

14. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка от дневния ред е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) На 8 февруари 2010 г. Румъния прие предложението на президента на Съединените американски щати да участва в разгръщането на системата за противоракетна отбрана на САЩ. Това е доказателство за доверието към моята страна, като се има предвид и показаният от румънската армия професионализъм в Афганистан и в Ирак. На румънска територия ще бъдат разположени три батареи с по осем ракети всяка. Според договорения с американската страна график тази система за отбрана трябва да влезе в експлоатация от 2015 г.

Смятам, че темата за противоракетната отбрана трябва да стане актуална и да се включи в програмата на Европейския съюз, тъй като ние трябва да сме информирани за риска от разрастване на програмите за балистични ракети.

Трябва да посоча, че новата система не е насочена към Русия. Всъщност някои от коментарите и исканията на Москва бяха взети под внимание при определянето на новата архитектура на американската система. В

непосредствено следващия период ще започнат двустранни преговори за подписване на необходимите споразумения, които ще трябва да бъдат ратифицирани от румънския парламент.

Благодаря ви.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, аз приемам, че възстановяването на публичните финанси на държава-членка от еврозоната е отговорност на самата еврозона. Необходима е обаче координирана намеса за защита на общата валута срещу спекулации.

Страшната финансова криза в Гърция и финансовият дисбаланс в други държави-членки открито изисква нуждата от политически направлявано европейско икономическо управление. В моя въпрос към Комисията от 17 февруари 2010 г. предложих да бъде създаден Европейски валутен фонд. С радост установявам, че членът на Комисията г-н Рен мисли в тази посока. Ще очакваме интегрираното предложение на Комисията.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Г-н председател, съдия от Централния наказателен съд в Испания потвърди онова, което много от нас вече знаеха, а именно че президентът на Венецуела, Уго Чавес, сътрудничи с терористи от ETA и FARC. Това доказва, че г-н Чавес е в таен заговор с терористи, предоставя убежище на терористи и убийци на венецуелска земя и им помага, като им дава официални постове в правителството на страната. Г-н Чавес сътрудничи основно с престъпници от ETA.

Като баск, испанец и европейец аз бих искал да изоблича и да заклея безобразното поведение на диктатора Уго Чавес. Настоятелно призовавам европейските институции да предприемат всички необходими мерки, за да заклеят г-н Чавес и по този начин да заклеят и неговите политики, подкрепящи тероризма.

Искам също така да припомня на правителството на г-н Родригес Сапатеро, което понастоящем осъществява ротационното председателство на Европейския съюз, че няма смисъл да се държи приятелски и безхарактерно с г-н Чавес, както досега. Няма смисъл също така и да се изразяват привързаност, братски жестове и сътрудничество, защото когато испанското правителство се отметне от думите си и се унижи пред г-н Чавес, както наскоро направи, това се равнява на санкциониране на жертвите на тероризма, пренебрегване на испанската правосъдна система и следователно засягане на свободата и демокрацията.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Независимо че фонд „Солидарност“ на Европейския съюз като цяло функционира добре, придобитият през ранните години на неговото въвеждане опит сочи, че продължават да съществуват значителни ограничения и слабости в действието на фонда. Те са свързани с недостатъчно бързото осигуряване на финансиране, степента на прозрачност на критериите за прибягване към фонда в случаи на регионални бедствия, както и ограниченията до природни бедствия.

Трябва да ви припомня, че Румъния получи финансова подкрепа от Европейския съюз за проектите, изпълнявани в засегнатите от наводнения области. Ресурсите от фонда обаче бяха отпуснати със закъснение спрямо времето, в което щеше да бъде постигната максимална ефективност.

Като се има предвид това, смятам, че възможността за оказване на помощ под формата на схема за авансови плащания, основани на първоначална преценка на преките загуби, на засегнатата от бедствие страна по нейно искане би била високо ценено от засегнатите региони улеснение непосредствено след настъпването на бедствие.

Благодаря ви.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Г-н председател, Фидел Кастро и неговите олигарси отдавна предадоха идеалите на кубинската революция. Тези идеали се споделяха от хора по целия свят, най-вече от цвета на международната младеж, вдъхновявана от тях.

Днес обаче диктатурата на братята Кастро се отличава с липса на състрадание към политическите затворници и тези, които са в затвора заради убежденията си, както и към собствения им народ. Това ми напомня на периода, когато Франко беше на смъртното си легло, именно поради лошото третиране на политическите затворници, приравнявани към обикновени престъпници, и поради същата натрапчива омраза към изгнаниците.

Кастро свърши като Франко и като всички останали врагове на свободата, окопали се във властта. Независимо от всичко ние трябва да спасяваме човешкия живот и да показваме солидарност с онези, които се борят и страдат. Това е наш дълг като европейци, ангажирани с демокрацията, свободата и правата на човека.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, знаем, че Комисията и испанското председателство ускоряват твърде много ритъма на преговорите с някои страни от Централна и Южна Америка с цел сключването на споразумения за асоцииране преди срещата на високо равнище през май между Европейския съюз и Латинска Америка.

Като един от заместник-председателите на Евrolат бих искал да привлека вниманието на Парламента към факта, че при някои от тези държави е налице риск от ускоряване на преговорите при пренебрегване на важни аспекти, свързани с правата на човека и спазването на правата на човека в различни региони. Например в Колумбия убийствата на профсъюзни дейци продължават да се случват почти ежедневно. В Хондурас, с който договаряме споразумение, управлява правителство, дошло на власт вследствие на военен преврат миналата година. В Гватемала също има подобни проблеми, които не са свързани с правата на човека, но засягат някои аспекти на споразуменията, които се пропускат.

Смятам, че е важно Комисията и председателството да действат по-предпазливо.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Г-н председател, като се има предвид, че е Международният ден на жената, аз исках да поставя един въпрос, свързан конкретно с женското здраве, който продължава да бъде системно пренебрегван. Бях взела думата тук преди две или три години по въпроса за една тиха, невидима, болезнена и осакатяваща женска болест — ендометриоза: това е болест, която засяга живота, семействата и плодовитостта; понякога жените дори нямат шанса да станат майки. Може би избягваме да говорим за нея, тъй като е свързана с женската менструация; понякога дори не искаме да я назоваваме. Аз обаче ще повторя пак името ѝ: ендометриоза.

Причината за нея все още не е известна, все още няма известно лечение и тя продължава да засяга всяка десета жена, като случаите се увеличават. Тази седмица е и седмица за повишаване на осведомеността за ендометриозата в Европа. Кога ще се отнесем сериозно към тези жени, техните семейства и страданието им? Добре е, че сте тук, г-н член на Комисията, за да чуете това; може би подходящо и целенасочено финансиране — и то, надявам се, преди следващата година.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, засегнахте въпроса за бурята „Синтия“, която неотдавна удари Западна Европа, причинявайки смъртта на близо 60 души и значителни материални щети.

Днес изпитвам голяма тъга, но и гняв, защото тази човешка катастрофа можеше да бъде избегната или най-малкото въздействието ѝ можеше да бъде ограничено. До неотдавна във Франция и днес в цяла Европа крайбрежните ивици и застрашените от наводняване зони биваха разработвани въпреки и в нарушение на действащото европейско и, разбира се, национално законодателство.

Те често са обекти по „Натура 2000“ и защитата им от урбанизиране е от основно значение за ограничаване на въздействията на подобни природни явления. Ние сме тези, които трябва да проявим повече отговорност, да осигурим стриктното спазване на правната уредба на Общността — по-специално на директивата за птиците и директивата за естествените местообитания — от държавите-членки и да обусловим използването на структурните фондове с изискванията за устойчивост, безопасност и биоразнообразие.

Стратегията „ЕС 2020“ е уникална възможност за преопределяне на нашите взаимоотношения с околната среда.

(Председателят отнема думата на оратора)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, големи чешки медии съобщиха миналата седмица, че германската транспортна полиция е въвела много по-стриктни проверки за чешки водачи на автомобили от германската страна на границата. Според съобщенията проверките са по-чести и значително по-задълбочени. Според свидетели положението се влошава от факта, че от някои хора дори се иска да дават проби урина по време на проверките при условия, представляващи оскърбление за човешкото достойнство. Следователно не се касае за рутинни проверки на пътя, съчетани с проверяването на пътните документи или на документите във връзка с техническите параметри или произхода на преводното средство. Чешките граждани, които пътуват свободно в рамките на Шенгенското пространство, не бива да бъдат считани за втора категория граждани. Те са пълноправни, равни и суверенни граждани на държава-членка на Европейския съюз и трябва да бъдат третирани като такива. Г-н председател, бих искал да Ви помоля да предадете тази информация на съответните органи, които да я разгледат и да предприемат необходимите мерки.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, Европейският ден за борба със затлъстяването е инициатива, която обединява организации на здравни професионалисти, пациенти, а също политически организации в подкрепа на европейските граждани, страдащи от наднормено тегло и затлъстяване. Нейната цел е да се определи 22 май като ежегоден Европейски ден за борба със затлъстяването, да се повишава осведомеността за нуждата от действия на европейско равнище и да се гарантира, че пациентите, страдащи от наднормено тегло и затлъстяване, ще могат да заявят позицията си.

Затлъстяването е болест, а не проблем. Всяка държава-членка трябва да посрещне предизвикателството и да осигури ефективна подкрепа на тази група от населението. Според Световната здравна организация статистиката за затлъстяването на целия европейски континент, а не само в ЕС, е смайваща и достига епидемични пропорции. Ако не се предприеме нищо, към 2020 г. в региона ще има около 150 милиона затлъстели възрастни хора — 20% от населението, и 15 милиона затлъстели деца и младежи — 10% от населението. Ето защо ние трябва да подкрепим гласа на пациентите, страдащи от наднормено тегло и затлъстяване.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, днес ние чествуваме стогодишнината от обявяването на Международния ден на жената, който се превърна в символ на революционна борба. В световния ден на действие на жените за техните права и срещу всякакви форми на дискриминация аз поздравявам всички жени, но най-вече всички онези, които все още са жертви на дискриминация, неравенство и различни видове насилие.

Днес също така е важно да се подчертае актуалността на тази битка за равенство в законите и в живота, като се има предвид, че кризата на капитализма има специфични последици в живота на жените, които са главните жертви на несигурна и зле платена работа или на бедността. Повечето от тези 85 милиона души, които живеят в бедност в Европейския съюз, са жени.

Ето защо, докато отбелязваме този ден и призоваваме всички жени да не се отказват от мечтите си, ние отново изтъкваме важността на борбата срещу несправедливостта и дискриминацията, която разкрива нови хоризонти за по-добър живот в равенство.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, бих искал да привлека вниманието Ви към факта, че днес фактически ще бъде проведен референдум в Уелс. Ако щете вярвайте, но става дума за референдум. Конституцията не ни разрешава такъв, Договорът от Лисабон не ни разрешава такъв, но ние ще проведем референдум в Уелс за повече правомощия на Уелското събрание – парламента на Уелс.

Това е въпросът, който ще се разглежда, но има и нещо неочаквано. Всички политически партии в Уелс – лейбъристи, Партия на Уелс, либерални демократи и консерватори — подкрепят това и желаят повече правомощия. Е, аз имам новина за тях: аз пък не го подкрепям.

Те се отнасят с хората в Уелс като с глупаци. Днес, когато независимостта ще бъде следващият въпрос на дневен ред, ние може да стигнем дотам да имаме цели 80 членове в Събраниято. В Уелс има социални домове под заплахата, училища, застрашени от затваряне, пътищата ни са като на страна от Третия свят и въпреки това нашата политическа класа в Кардиф, както и тук, е твърдо решена да прокара тази безумна идея.

Приветствам това, че ще има референдум, но се надявам, че почитеният уелски народ ще се мобилизира и ще гласува „против“.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Позволете ми да изразя дълбокото си съчувствие и солидарност с жертвите на природното бедствие в Мадейра.

Извънредната ситуация изисква гъвкаво действие, за да се посрещнат бързо основните нужди на хората и да се осигури материална помощ, както и за бързо възстановяване на засегнатата ключова инфраструктура. Надявам се, че португалските власти ще оценят размера на щетите възможно най-скоро и че няма да има формални административни пречки за осигуряване на финансова помощ от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз.

Тъй като мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ изисква одобрение от Европейския парламент, аз вярвам, че парламентът ще даде пример, като отговори бързо и приеме резолюция в този смисъл. Позволете ми да изразя своята солидарност и по отношение на катастрофата, предизвикана в Западна Франция от неотдашните проливни дъждове във Ванде.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Г-н председател, неотдавна в Европейския парламент приехме резолюция за Украйна, в която поставяхме въпроси относно връчването от бившия президент на Украйна на висока правителствена награда на Степан Бандера, водач на борбата за независимост на страната. Този параграф от нашата резолюция предизвика много критики в Западна Украйна.

Бих искала да кажа, че тази резолюция не е поставяла под въпрос целта на Бандера за независима Украйна. Действително резолюцията подкрепя каузата за силна, обединена и свободна Украйна, която се ползва с пълната подкрепа на Европейския съюз и на моята родна Полша, но в нея се изразяваше известно съжаление, че наградата е била дадена, без да се държи в достатъчна степен сметка за трагичните обстоятелства на военновременната борба за независима Украйна. Имаше се предвид етническото прочистване, извършвано и в името на Бандера.

По мое мнение онова, което липсваше при даването на наградата на Бандера, беше изразяване на съжаление за невинните жертви в борбата. Само тогава тя би могла да послужи в пълна степен на целта за независима Украйна, живееща в мир със съседите си. Наградата трябваше да бъде придружена с усилия за помирение със семействата.

(Председателят отнема думата на оратора)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Законът за езика в Словакия напоследък стана предмет на редица критични коментари. Сега бих искал да привлека вашето внимание към становището на правната служба на Европейската комисия. Според него законът за езика и процедурата за неговото прилагане в настоящата им форма са несъвместими с основните права и относимите документи на Съвета на Европа, и дори със закона на Словакия за защита на малцинствата. В становището се изразява съжаление за недостатъчно разумните и пропорционални езикови изисквания. Според него законът застрашава свободното движение на работници, което е едно от най-големите достижения на европейската интеграция, и представлява също така заплаха за функционирането на интегрирания вътрешен пазар на Европейския съюз. В допълнение измененият закон за езика е обявен от правната служба за нарушаващ Директивата за аудио-визуалните медийни услуги и член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз, който се отнася до свободното предоставяне на услуги. В доклада се казва, че разделът относно здравните институции може на практика да доведе до дискриминация и че доколкото са засегнати основните права, правилата защитават интересите на държавата в много по-голяма степен, отколкото правата на индивидите. Отправлям искане Комисията да предприеме необходимите стъпки да гарантира, че общностното законодателство непременно ще продължи да изпълнява своята водеща роля.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Трябва да повдигна въпроса за участието на жените на пазара на труда. Данните от Евростат потвърждават една насърчителна тенденция. Докато през 70-те години на XX век жените осигуряват по-малко от 30% от пазара на труда в Европа, през 2008 г. този процент достига 43%, а общата криза го увеличи до приблизително 50%.

Румъния също е част от тази тенденция в резултат на икономическата криза, която засегна стопанския сектор, където работят главно мъже. Същевременно на пазара на труда съществува дискриминация в заплащането на жените и мъжете. Затова е важно в предвидения от Комисията законодателен пакет да бъдат включени цели за премахване на тази разлика в заплащането между жените и мъжете в името на по-голямото участие на жените на пазара на труда. Този законодателен пакет трябва също така да фигурира в Стратегията „ЕС 2020“.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-н председател, неотдавнашните събития в Турция за пореден път потвърдиха, че все още липсват достатъчно гаранции за правата на профсъюзите и на работниците. В продължение на повече от два месеца 12 000 служители на днес приватизирания бивш държавен тютюнев монополист Tekel се бориха срещу масовите съкращения, намаленото работно време и изгубването на придобитите от тях социални права.

На няколко пъти по време на стачката президентът Ердоган заплаши, че ще изпрати полицията да разчисти протестните лагери в Анкара. В началото на стачката полицията нападна работниците със сълзотворен газ и водомети.

Бих искала да Ви помоля да се обърнете към турските власти с искане да се отнасят към профсъюзите като към социални партньори с еднакви права и да приемат законодателни разпоредби, които да гарантират безусловна защита на правата на профсъюзите. Тези права трябва да са съобразени със стандартите на ЕС и конвенциите на Международната организация на труда.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, неотдавна се случи поредна екологична катастрофа в Италия, по поречието на реките Ламбро и По. Също така неотдавна Съдът на Европейския съюз в Люксембург осъди Италия за застрашаване на общественото здраве с незаконното изхвърляне на отпадъци и неспособност да контролира събирането на отпадъците в Кампания. Наскоро беше съобщено за увеличаването на случаите на левкемия в Таранто вследствие на дейността на стоманопреработвателното предприятие Ilva, махането на азбеста от училищата и диоксините в Кампания. Това е постоянно продължаващо екологично бедствие.

Настоятелно питам Комисията какво възнамерява да предприеме, за да гарантира италианското правителство да се съобразява със стандартите от европейските директиви, особено с оглед на неотдавнашното решение на Съда на Европейския съюз, което остро осъжда Италия за неспособността ѝ да се справи с отпадъците в Кампания. В продължение на седмици и месеци град Неапол беше посмешището на света.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, Лондонската конференция за Афганистан доведе до вълна от паника в афганистанското общество, като жените са особено изплашени. Мирният план, приет от 70 държави, включва фонд за подпомагане на реинтегрирането на талибаните, а през идните месеци се предвижда събирането на Loya Jirga — съвет за мира — за да може помирението да стане действително.

Жените не искат и не бива да плащат цената за това помирение. Талибаните пропължават да изискват отнемане на правата на жените и връщането на шериата. Може да се опасяваме, че Loya Jirga ще измени Конституцията и членовете, които защитават правата на жените, ще изчезнат, по-специално член 22 от глава 2.

Днес, 8 март 2010 г., аз тържествено изисквам Европейският съюз да действа като гарант за бъдещето на афганистанските жени, тъй като не можем да позволим възстановяването на най-антиженския режим в историята.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Дипломатическият инцидент между Швейцария и Либия ескалира и придобива много сериозни последици за много граждани на Европейския съюз, които искат да пътуват до Либия, но на които се отказва влизане в страната. По-специално работниците, които се трудят в Либия, както и европейските инвеститори, които не могат да пратят своите работници там, страдат от отрицателните последици. Междувременно работниците, които вече са в Либия, се опитват да останат там възможно най-дълго, за да наваксат вместо онези, които все още не могат да влязат в страната. Европейският съюз няма нищо общо с този инцидент и се оказва заложник в проблем между две трети страни. Ето защо призовавам Европейския съюз да предприеме всички възможни мерки за решаване на този въпрос възможно най-скоро.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-н председател, испанското правителство поиска от правителството на Венецуела обяснение след решение на съда, което се позовава на твърдения за сътрудничество между правителството на Венецуела и ЕТА.

Г-н Iturgaiz трябва да актуализира сведенията, с които разполага, тъй като в събота правителството на Венецуела и правителството на Испания издадоха съвместно съобщение по този въпрос. В това съобщение и двете правителства отново потвърдиха намерението си за пълно сътрудничество и съвместна работа за борба с тероризма.

Всички трябва да приветстваме това намерение и да поздравим правителството на Венецуела за изразеното от него желание за сътрудничество с правителството на Испания в борбата с тероризма и с ЕТА, вместо да отправяме подстрекателски послания или да се опитваме да извличаме политически капитал от толкова сериозни въпроси като тероризма.

Смятам, че е важно да се зачита независимостта на съдебната власт, на дипломатическите отношения и най-вече на сътрудничеството между държавите, докато се стремим да продължим с жизненоважната ни борба с тероризма.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, в събота народът на Исландия каза решително „не“ на споразумението „Icesave“. Само седмица по-рано Комисията препоръча ЕС да започне преговори за членство с Исландия.

Действително финансовите министри в Лондон и Хага са прави от своя страна, но независимо от това те носят значителна отговорност. Потребителите, които са били достатъчно неразумни, за да инвестират в „Icesave“, също имат право на някаква компенсация за загубите си. Същевременно исканията им трябва да бъдат разумни и пропорционални. Сега ни трябва нови преговори с правителствата в Лондон и в Хага.

Исландците трябва да се почувстват добре приети в ЕС, но разбира се, те никога няма да гласуват за членство в ЕС, ако финансовите министри в Лондон и в Хага могат да определят съдбата на Исландия. На британските и нидерландските финансови министерства не бива да се позволява да контролират Европейския съюз. Време е ЕС да предприеме действия и да покаже солидарност с исландците.

Бих искал да цитирам от Хавамал („Речите на Високия“) думите на Великия Один от „Поетическата Еда“: (Ораторът говори на исландски)

Това е на исландски и значи: „Трябва да решаваме проблемите заедно.“

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, през нощта на 27 срещу 28 февруари бурята „Синтия“ удари особено силно западната част на Франция и отне много живота на много хора. Естествено в мислите си ние сме с пострадалите и с всички онези, които се мобилизираха, за да им помагат. Призоваваме съвсем ясно Европейската комисия да осигури бърз достъп до средствата от фонд „Солидарност“, за да се помогне на най-силно засегнатите хора. Трябва обаче и да си извлечем поуки от тази трагедия.

Как е възможно между пет и шест милиона души във Франция да живеят в застрашени от наводняване зони? Очевидно е налице натиск от лобито на собствениците на недвижими имоти, но е също така вярно, че преди няколко месеца президентът Саркози отправи призив за разрешаване на строителството в застрашените от наводняване зони. Следователно отговорността е на политиките.

Ние призоваваме всяко европейско съфинансиране във връзка с реконструирането и възстановяването да бъде обусловено от спазването на закона: закона за крайбрежията и планове за превенция във връзка с риска от наводнения. Разбира се, ние също така за пореден път призоваваме да се окаже бърза подкрепа на всички най-засегнати сектори, по-специално на развъдниците за стриди.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Г-н председател, в моя избирателен район, Девън, Buckfast Abbey произвежда подсилено с алкохол вино от 1890 г. насам. За съжаление обаче днес това вино е обект на нападки от някои политици лейбъристи. Те предпочитат да винят един алкохолен продукт за нарастващите прояви на антисоциално поведение, отколкото да приемат провала на своите социални политики.

Виното от Buckfast очевидно трябва да бъде забранено, защото съдържа както алкохол, така и кофеин. Ако това стане, каква ще е следващата стъпка? Ще се забрани ли на младежите да смесват „Ред Бул“ с водка? Ще бъде ли забранено ирландското кафе? Как ще се контролира всичко това?

Нашата държава сякаш се е побъркала. Призивите за забраняване на един продукт няма да решат проблема с безотговорната употреба на алкохол. Трябва да имаме доверие на потребителите, така че те да могат да употребяват такива напитки, каквито сами са избрали. Мнозинството не бива да бъде наказвано за действията на невежото малцинство.

Действително ли някой си мисли, че ако виното „Buckfast“ бъде забранено, хулиганите, които сега злоупотребяват с него, ще започнат да пият чай?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, преди една или две години, когато еврото беше силно, „Уолстрийт джърнъл“ залагаше на неговия провал и обясняваше как може да се случи това. Там пишеше, че еврото икономики са много различни и че ще е достатъчно само да се провали най-уязвимата от тях.

Именно това стана и днес всички се оплакват от чуждестранни спекуланти. По-добре би било обаче, ако се оплакваша от самите себе си, ако се оплакваша от европейските лидери. Никой не ни е принуждавал да образуваме паричен съюз без политически съюз и без социална сплотеност. Също така никой не ни е заставял да се колебаем и да се олюляваме, когато така наречените „периферни“ икономики бъдат атакувани.

Нека го кажем съвсем ясно: няма „периферни“ икономики. Когато една еуро икономика е атакувана, самото евро е атакувано. Съюзът е атакуван и трябва да отговори солидарно; със същата тази солидарност, която беше от значение за Източна Европа и за Германия при обединението ѝ.

Ако не го направим от солидарност днес, ще трябва да го сторим от гледна точка на собствения си интерес по-късно, като се има предвид размерът на тези пазари, размерите на техните дългове и експозицията на централноевропейските банки в тях. По-добре да го направим от солидарност.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Г-н председател, политиката на ЕС за „повсеместна хармонизация“ създава много проблеми, един от които е свързан с рейтинга за инструментални метеорологични условия за частни пилоти в Обединеното кралство. Това е рейтинг от жизнено значение, който позволява на получилите годност по него пилоти да летят в облаци и при лоша видимост, което не се разрешава от лиценза за частен пилот. Той е уникален за Обединеното кралство поради нашите капризни метеорологични условия, а също така има добри показатели в областта на безопасността.

При разработването на хармонизиран европейски лиценз за пилот Европейската агенция за авиационна безопасност възнамерява да отмени рейтинга за инструментални метеорологични условия, като по този начин ще остави много частни пилоти в невъзможност да летят, освен ако не гарантират безоблачно небе за цялата продължителност на полета си. Все едно някой да може да гарантира, че Англия ще спечели Световната купа с дупа. След изгубването на визуалната перспектива един неподготвен пилот разполага с около 50 секунди, за да си я възвърне, преди да изгуби контрол над апарата си. Ето защо премахването на рейтинга за

инструментални метеорологични условия е сериозна заплаха за безопасността и за бъдещето на частните полети.

Европейската агенция за авиационна безопасност трябва да премисли отново нещата. Това е поредният пример за разумен и практичен британски закон, който бива подчинен на прекомерно и скъпо европейско законодателство.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, една от Целите на хилядолетието за развитие е намаляването наполовина на бедността в света. Комисията обяви 2010 г. за Европейска година за борба с бедността и социалното изключване. Шестнадесет процента от европейците — това означава 79 милиона души — живеят под прага на бедността. Седемдесет и девет милиона европейци трябва да свързват двата края само с 60% от средния доход в техните страни. Когато човек е беден, той губи възможността да дава своя принос в големи сектори от гражданското общество. Когато човек е беден, той страда. Стратегиите за 2010 г. като Европейска година за борба с бедността и социалното изключване трябва да имат въздействие дори по време на икономическата криза.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, взех думата, за да посоча иzakлеймя изпълнението на испанския правителствен закон за крайбрежието, и по-специално неговото въздействие върху остров Форментера. Форментера е един от Балеарските острови. Дължината му е 19 километра, а периметърът — 69 километра.

Изпълнението на този закон ще има положителен ефект в областите, опустошени от градското развитие. То обаче няма да е полезно за остров Форментера, тъй като изисква премахване на повечето от туристическите съоръжения на острова, което означава, че ще бъдат засегнати малки семейни предприятия. Тези съоръжения дават прехрана на острова и са законно построени преди 30–40 години. Например мога да посоча хотел „Rocabella“, който беше първият хотел на острова, или бар-ресторантът, известен като „Синият бар“, който е с международна известност и допринесе за рекламата на острова в чужбина. Седемдесет процента от тези съоръжения ще бъдат засегнати от изпълнението на посочения по-горе закон, независимо че са построени законосъобразно на времето. Всичко, което ще постигне този закон, е да разреши конфискацията.

Ето защо ние призоваваме за справедлива разграничителна система за остров Форментера. Призовавам испанското правителство да предприеме ново определяне на границите, което зачита частната собственост и се съобразява с множеството решения по този въпрос на Съда по правата на човека в Страсбург. Закон с обратно действие като този не бива никога повече да бъде приеман. Той причинява големи вреди. Трябва по-специално да се има предвид, че всички тези съоръжения са били построени с грижа за околната среда. Освен това бреговата ивица е защитена от националното и местното законодателство. Не се разрешава строителство на 300 метра от брега и не се разрешава увеличаване на капацитетите на хотелите.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, полученият наскоро от г-н председателя Buzek отговор на министър-председателя Нетаняху, с който се обосновава неговият отказ да разреши влизането на делегация от Парламента в Газа през декември миналата година, изисква рязък отговор. Той може да възразява срещу нашите срещи с палестинци в Газа и в Източен Ерусалим, но няма право да ги възпрепятства — нито да се намесва в демократичните права на Парламента.

Върховният представител г-жа Аштън трябва да настоява енергично в своето намерение да посети Газа; тя трябва да притисне Израел да прекрати обсадата и хуманитарната криза, която Голдстоун описва като незаконно колективно наказване на населението.

Накрая бих искал да приветствам споразумението за непреки преговори, но съм сериозно обезпокоен, че нарастващото напрежение около религиозни обекти в Източен Ерусалим и в Хеброн би могло да унищожи възможността за напредък. Считаю, че върховният представител г-жа Аштън трябва да действа за намаляването на това напрежение.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, както любезно ни напомни председателят на Парламента, на 11 март Литва и Естония отбелязват 20-годишнината от приемането на два основни правни акта.

Литовският Върховен съвет прие декларация за независимост, а в Талин първата сесия на Конгреса на Естония прие декларация за възстановяване на законната държавна власт в тази все още окупирана от съветската власт страна.

Конгресът на Естония представи уникална демократична алтернатива на съществуващите съветски институции. Той беше избран от 90% от новорегистрираните естонски граждани и обединяваше абсолютното мнозинство естонци, представяни от близо 30 политически партии и движения в стремеж за възстановяване на реалната

независимост и националната държава. Този стремеж požъна успех до голяма степен и благодарение на солидарността на Европа.

Corina Crețu (S&D). – (EN) Г-н председател, Вие сте толкова стриктен, но според мен за тези едноминутни изказвания поне днес, на Международния ден на жената, Парламентът би трябвало да прояви великодушие към жените.

(RO) Днес бих искала да привлека вниманието ви към редица случаи на дискриминация срещу румънци в Европа, които за съжаление напоследък постоянно се увеличават. Съвсем наскоро говорителят на полицията в Копенхаген направи редица расистки и ксенофобски изказвания срещу румънци, а същевременно датската преса клейми цял един народ за престъпление, вероятно извършено от румънски имигрант.

В началото на годината 13-годишно румънско момиче се самоуби в Италия, оставяйки шокиращо писмо за дискриминацията, на която е било подложено от съучениците си. Вие също така може би сте видели афишите, разлепени неотдавна във влаковете на френската национална железопътна компания SNCF, с които се призовават пътниците да съобщават за всякакви действия, извършени от румънци, на националната агенция за сигурност на SNCF.

Смятам, че всички ще се съгласите, че всеки, който нарушава закона, трябва да бъде наказан. Да се заклеймява обаче цял народ по този начин е неприемливо. Действително случаите, които ви посочих тук, илюстрират влошаването на климата на междуетническо съжителство в страни с демократична традиция. Такива прояви са несъвместими с принципите, залегнали в основата на Европейския съюз, и сериозно накърняват духа на Европейската общност, като разкриват съществуването на уродлива желязна завеса между гражданите на ЕС.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, искам да кажа няколко думи за Атлантическата стратегия.

– (EN) През изминалите седмици и месеци слушах с интерес и действително одобрение дискусиите относно Дунавската и Балтийската стратегия, но нищо не чух за Атлантическа стратегия. Смятам, че тук също има голямо поле за развитие.

Стратегията 2020 очерта много ясно, че никоя държава не може да се развива сама, и без съмнение страните по атлантическото крайбрежие, като Ирландия, Великобритания, Франция, Португалия и Испания, могат да постигнат огромен напредък в много области, по-специално енергия от разположени в морето инсталации, морски изследвания, рибарство, морско и корабно строителство, пристанища и биоразнообразие. Искам да призова испанското председателство да направи това приоритет през идните месеци.

(GA) Ако успеят да направят това до края на тяхното председателство, то ще е наистина много значимо постижение.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) През последните три месеца в Португалия се случиха шест много сериозни морски произшествия, в които загинаха 13 рибари. В осем от случаите телата все още не са открити; напълно са изгубени корабите, унищожено е препитанието на много други хора.

Рибарските общности в Castelo de Neive, Matosinhos, Setúbal, Areosa, Peniche и Caminha са в траур; бих искала с днешното си изказване да изразя своята съпричастност.

Сравнително суровата зима не позволи много дни за риболов, а слабата подкрепа за рибарите, оставащи на брега, ги принуди да излизат в морето при неблагоприятни условия. Остарелите в някои случаи кораби, липсата на безопасност на борда и на добро обучение по безопасност увеличават възможността за възникване на произшествия. Това положение е неприемливо и трябва спешно да бъде променено.

В този контекст създаването на условия, които могат да осигурят безопасността на рибарите, трябва да бъде една от основните цели на реформата на общата политика в областта на рибарството чрез инвестиции в модернизирани кораби, засилване на мерките за безопасност, обучение на рибарите във връзка с основните норми за безопасност и осигуряване на достойни условия на живот за тях, когато условията в морето са такива, че е препоръчително да не се излиза в него.

Alajos Mészáros (PPE). – (EN) Г-н председател, моето изказване разглежда необходимостта от единен подход към признаването на Косово. С приемането на Договора от Лисабон нашите държави-членки поеха много нови ангажменти. Един от тях е новият интегриран и единен подход в работата по въпросите на външните отношения и политиката на съседство.

Досега Косово е признато като независима държава от 65 страни в света, включително 24 от 28-те държави-членки на НАТО и 22 от 27-те държави-членки на ЕС. Сега е моментът да насърчим колебаещите

се държави-членки, а именно Кипър, Гърция, Румъния, Словакия и Испания, да оставят настрана своите опасения по този въпрос и да се присъединят към мнозинството, като признаят Косово възможно най-скоро. Това ще бъде важен знак за нарастващото единство и интеграция на ЕС.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, глобалният капитализъм размества хората по света – някои законно, други незаконно – сякаш са само консумативи в производството.

Той движи из света стоки и дори услуги с цел да подобие цените на поредната си жертва, като затваря фабрики, земеделски стопанства и офиси и изхвърля работниците на бунището.

Той движи финансови средства по целия свят, като затваря работни места в Европа и в развитите държави и ги отваря на места, където разходите за работни заплати съставляват нищожна част от разходите.

Прегръдката на глобалния капитализъм в Европа е прегръдка, която ще задуши всички нас. Когато има икономическа криза, политиките дружно заклеят протекционизма. Само протекционизмът обаче ще ни позволи да възстановим производствените си бази и да гарантираме на своите народи препитание. Икономиките съществуват, или би трябвало да съществуват, за да служат на народите. Ние не съществуваме, за да служим на икономическите сили.

Няма как Европа да се съревновава с Третия свят, без да стане част от него, и именно това вече е в ход.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Г-н председател, съжалявам, че някои от присъстващите в Парламента днес решиха да поздравят г-н Чавес, който е в сговор с терористи и включи лидери на ЕТА в своето правителство. Моята група и аз, когато трябва да избираме между г-н Чавес и съдия от Централния наказателен съд, какъвто е г-н Velasco, от държава, ръководена от принципите на правовата държава, без колебание подкрепяме съдията.

Нещо повече, ако г-н Родригес Сапатеро спре да се държи приятелски с г-н Чавес и да се унижава пред него, а вместо това започне да го третира като това, което г-н Чавес е, а именно поддръжник на терористи, доверието в испанската външна политика на международната арена ще се увеличи.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, още веднъж бих искал да се върна към дискусията в последното разискване по едноминутните изказвания, в която изразихме нашето безпокойство от факта, че е очевидно неясно кога идва редът за изказване на някого и че когато някой е отправил пет искания за изказване, би било добре да знае кога ще е неговият ред. Такова искане беше внесено от няколко колеги. Тогава то изглежда беше посрещнато с разбиране. Не разбирам защо очевидно не сме си взели поука от това и не се опитаме да направим нещата по-лесни за членовете на ЕП, защо не обявим ясна процедура и не се придържаме към нея. Аз подадох заявка в 17,00 ч. и не мога да разбера особено добре процедурата.

Председател. – Спазваме процедурата, но трябва да имате предвид, че са внесени повече от 60 искания, а имаме 30 минути за тази процедура. Дадохме думата на около 35 от вас.

Ще запишем Вашето име и мога да Ви обещаю, че следващия път ще бъдете измежду първите, но това е начинът, по който работим. Бих искал да дам думата на всички вас, но за съжаление не разполагаме с толкова време.

László Tőkés (PPE). – (HU) Г-н председател, аз имам същото оплакване. В продължение на шест месеца не ми е давана думата. Не знам какво е правилото. Винаги присъстваме по време на разискванията и седим тук без полза.

(EN) Вече половин година не съм имал възможност да се изкажа. Не са ми известни никакви правила, така че седя тук напразно.

Председател. – Г-н Tőkés, лично аз съм Ви давал думата поне веднъж. Не мисля, че е коректно да казвате как никога не Ви е давана думата.

Бих искал да напомня на членовете на Парламента да подават заявките си доста преди да започнем, защото ние изготвяме списък. Мога да Ви уверя, че следващия път ще бъдете сред първите.

15. Ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на г-жа Bairbre de Brún – от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно предложението за регламент на Европейския

парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 998/2003 относно ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци (COM(2009)0268 - C7-0035/2009 - 2009/0077(COD)) (A7-0082/2009)

Bairbre de Brún, докладчик. – (GA) Г-н председател, това е първият изменен регламент, който следва да бъде разгледан на пленарното заседание, и първият, който се ръководи от разпоредбите на Договора от Лисабон. Бих искала да изкажа своята благодарност на докладчиците в сянка – г-жа Soullie, г-жа Willmott, г-жа Vălean, г-жа Evans, г-н Nicholson и г-жа Rosbach – за съдействието, което оказаха в хода на сложните преговори. Благодаря и за изключителната подкрепа, която получих от страна на правните служби на Парламента и отдела за съвместно вземане на решение, а също на Съвета и на Комисията.

Съдържанието на досието на комисията по околна среда беше договорено в началото на декември, а от началото на настоящата година ние се занимаваме с определени аспекти, свързани с въпроса, как член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъде приложен по отношение на досието.

На моменти ни се струваше, че никога няма да постигнем споразумение. Независимо от това успяхме. Намерихме решение във връзка с досието. С това гарантирахме, че собствениците на домашни любимци ще могат да пътуват в границите на ЕС заедно с домашните си любимци, като въведохме преходен режим, който позволява някои държави-членки да прилагат по-строг контрол, в зависимост от болестта, за период от осемнадесет месеца.

Предложеният изменен регламент отчита постигнатия досега напредък. С цел да гарантира, че положението в ЕС по отношение на беса ще се подобрява, от този момент нататък преходната мярка ще бъде прилагана в още пет държави-членки до 31 декември 2011 г., като дотогава разпоредбите, отнасящи се до движението на домашни любимци с нетърговска цел, ще бъдат едни и същи на територията на целия Европейски съюз. Препоръчително е мярката да се прилага и по отношение на тенията (*Echinococcus multilocularis*) и кърлежите до 31 декември 2011 г.

Що се отнася до новите процедури, които следва да заменят процедурата по комитология, по силата на настоящия регламент Европейската комисия следва да има правомощието да приема делегирани актове съгласно член 290 от Договора. С това Европейският парламент и Съветът делегират на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи.

За да бъде ограничено например разпространението на болести, различни от беса – такива, които могат да възникнат в резултат на движението на домашни любимци – Комисията може да приема превантивни санитарни мерки посредством делегирани актове. На второ място, с цел отразяване на техническия напредък, Комисията има право чрез делегирани актове да приема изменения на техническите изисквания за идентификацията на животните. На трето място, посредством делегираните актове може да се приемат изменения на техническите изисквания за ваксинацията против бяс, така че да се вземе под внимание напредъкът на науката и техниката.

Успяхме да се споразумеем относно формулировката на изложеното по-горе и относно разпоредбите, отнасящи се до прилагането на член 290 на Договора във връзка с досието, като се придържахме възможно най-последователно към правомощията на Европейския парламент по силата на Договора от Лисабон.

Споразумението на първо четене показва значението и неотложният характер на това досие за всички участващи.

В заключение, бих искала да кажа, че самият факт, че докладчик от една от малките групи постигна успех с подобно сложно досие, с дейната подкрепа на докладчици в сянка от други политически групи, е важен демократичен сигнал и нещо, с което тази институция трябва да се гордее. Още веднъж искам да изразя благодарността си към всички участници и от трите институции – Парламентът, Съветът и Комисията – които упорито работиха по досието. Надявам се, че с гласовете си моите колеги ще подкрепят този труд.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните за работата по настоящото досие. Особено бих искал да благодаря на докладчика, г-жа de Brún, за усилията ѝ за постигане на споразумение по проблема, който представлява чувствителна тема за някои държави-членки. Оценявам и факта, че освен включените въпроси, тя трябваше да направлява процеса през трудната част относно делегираните актове. Много Ви благодаря.

Радвам се, че интензивните обсъждания между трите институции доведоха до създаването на компромисен текст, който отразява изцяло техническите мерки, предложени от Комисията, и обръща също така внимание на необходимото адаптиране на предложенията към Договора от Лисабон по начин, който е приемлив за

Комисията. Всъщност съвместната ни работа беше усложнена и забавена от това адаптиране. Независимо от всичко Съветът понастоящем е в състояние да гарантира, че работата ще приключи навреме.

Преди компромисният текст да бъде гласуван, със задоволство потвърждавам, че Комисията не възнамерява да предложи бъдещо продължаване на преходния режим, който ще приключи на 31 декември 2011 г. Това означава, че от 1 януари 2012 г. ще влязат в сила напълно хармонизирани правила. Въпреки всичко Комисията възнамерява да предложи цялостно преразглеждане на регламента до 30 юни 2011 г., по-специално по отношение на делегираните и изпълнителните актове.

Що се отнася до уведомяването за делегирани актове, Комисията ще вземе предвид и периодите на прекъсване на дейността на институциите, за да се гарантира, че Европейският парламент и Съветът ще бъдат в състояние да упражнят своите прерогативи в рамките, определени в съответните законодателни актове.

Накрая, потвърждавам ангажимента на Комисията, изразен заедно с Парламента и Съвета, че разпоредбите на регламента няма да накърнят в бъдеще становища на институциите във връзка с прилагането на член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз или отделни законодателни актове, съдържащи подобни разпоредби. Надявам се, че Парламентът ще подкрепи компромисния текст, който – твърдо съм убеден – надлежно взема под внимание опасенията, изразени от Парламента.

Christofer Fjellner, *от името на групата PPE*. – (SV) Г-н председател, г-н член на Комисията, това е един много важен доклад, отчасти защото разглежда въпроса, как да улесним собствениците на домашни любимци в Европа при преминаване на държавните граници с тях, и за превантивните мерки във връзка с опасното разпространение на болести, пренасяни чрез домашни любимци в Европа.

Като член на Европейския парламент от Швеция съм особено заинтересован от въпроса, защото за щастие има две болести, които все още не са разпространени в моята страна – малка тения и бяс, най-вече.

По време на разискванията по настоящото предложение няколко пъти имах поводи за безпокойство, че ще трябва да изменим регламентите, които понастоящем действат в Швеция, и че това би довело до появата на малка тения и бяс в страната. Тази ситуация ще има ужасяващи последици, не на последно място по отношение на начина, по който прилагаме правото на достъп на обществеността до селските райони в Швеция, с други думи възможността да се придвижваме в горите и полята.

Със задоволство отбелязвам, че Швеция ще продължи да се ползва от изключенията от прилагането на регламента поне за един преходен период; по този начин ще можем да гарантираме, че споменатите болести няма да попаднат в страната.

В хода на процеса не бива да приемаме настоящата ситуация за даденост. В последния момент се проведе обсъждане, съгласно процедурата по комитология, което във всеки случай ме накара да се безпокоя, че ще се създаде несигурност и предпоставка за „вратички“ за заобикаляне на прилагането на процедурата. Това би довело до възникване на риск тези болести да достигнат Швеция.

Искам да изкажа искрените си благодарности на всички, които усилено работиха за намирането на решения, така че да има възможност за транспортиране на домашните любимци в Европа и да се гарантира, че изключенията за някои държави, където не са налице определени болести, ще бъдат запазени. Ето защо няма място за опасения от наша страна, че където и да е в Европа ще се появят нови болести в резултат на настоящото предложение. Благодаря също на докладчика, на Съвета и на члена на Комисията.

Linda McAvan, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, позволете да започна с благодарности към г-жа de Brún, която се ангажира с настоящото досие, очаквайки то да бъде експедитивно разгледано. Ситуацията се усложни, когато се оказа, че преговаряме по изцяло нови делегирани актове без каквито и да е прецеденти за бъдещи актове. Ето защо поздравявам докладчика, Съвета и Комисията. Г-н член на Комисията, една от първите Ви задачи тук е да намерите решение.

Голяма част от настоящото разискване беше посветена на техническите аспекти на законодателния акт, но той е важна част от законодателството за мнозина граждани, възнамеряващи да пътуват свободно с домашните си любимци в ЕС. Когато за първи път приехме този законодателен акт преди няколко години, той се радваше на широка подкрепа, но беше предвиден преходният период, споменат от г-н Fjellner, който е от съществено значение за превенцията на разпространението на болести в държави, в които те не са налице.

Приветствам подкрепата на Комисията за удължаване на преходния период, така че когато разполагаме с новото законодателство, то ще бъде еднакво във всички държави-членки. Тогава ще са налице по-високи стандарти за опазване на здравето на животните и за хуманно отношение към животните в рамките на ЕС.

По отношение на въпроса с комитологията, нашата група подкрепя договорения компромис. Считаме, че следва да има равнопоставеност между Парламента и Съвета по отношение на законодателството. Като цяло проблемът засягаше експертните групи и техния състав. Ние искаме да кажем, че когато обсъждаме експертите, с които се съветваме, това следва да се отнася до всички експерти. Комисията трябва да разполага с експерти от държавите-членки, от неправителствени организации и такива, препоръчани от Европейския парламент.

Изключително съм доволна, че разполагаме с настоящото споразумение. То позволява преходният период да бъде договорен своевременно до изтичането на дерогацията. С нетърпение очакваме да чуем новите предложения на Комисията по отношение на бъдещите законодателни актове.

Adina-Ioana Vălean, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, нека припомним, че свободното движение е един от основните стълбове на единния европейски пазар, който цели създаването на висока конкуренция и по-големи икономии от мащаба, и е в основата на привлекателността на ЕС. С времето възможността за свободно движение на хората в рамките на ЕС се превърна не само в основен компонент на вътрешния пазар, но и в едно от основните права.

С премахването на пречките, създадени от различните национални разпоредби и регламенти, гражданите на Европа и предприятията ще преуспяват. Също така е важна възможността гражданите на ЕС да пътуват с домашните си любимци, без да бъдат подложени на действието на определени държавни нормативни разпоредби и стандарти, защото това може да значително намали усилията и разходите по пътуването. Радвам се, че Комисията насочи действията си в тази посока.

Приветствам издаването на паспорти, съгласно общия режим, с цел да се хармонизират ветеринарно-санитарните мерки и изисквания, което ще улесни свободното движение на домашни любимци. Същевременно съм съгласна с факта, че е необходимо да гарантираме висока степен на защита на човешкото здраве и здравео на животните. Преходният режим ще предостави повече време за изграждане на необходимата инфраструктура и за набиране на съответния персонал. Следователно Парламентът със сигурност ще гласува в полза на удължаването на преходния режим за някои държави-членки до края на 2011 г., тъй като, както се твърди, те трябва да вземат под внимание специфични рискове за здравето.

Не за първи път се допуска определени държави-членки да приложат по-строги санитарни изисквания от другите. Първоначално преходният период продължи до юли 2008 г. След това беше удължен до 2010 г. Сега се договорихме за ново удължаване. Солидарна съм с опасенията на държавите-членки, които считат, че домашните любимци на тяхна територия са по-предразположени към определени болести и разбирам, че предложеното удължаване ще приключи заедно с финансираните от ЕС програми за ваксинация с цел ликвидиране на горския бяс в някои държави-членки. Уверена съм, че това следва да бъде последното удължаване на специалния режим, от който се ползват споменатите държави. Всички сме наясно, че асиметричните мерки и правото на неучастие няма да допринесат за пълноценно използване на вътрешния пазар в тази област. Затова нека всички се обединим около позицията, че преходният режим трябва да бъде премахнат и трябва да се гарантира конкуренция при равностойни условия възможно най-скоро.

Интересно, но по-спорният въпрос в доклада не е текстът, който разпали разгорещено разискване сред нас за това как да приложим новите разпоредби на Договора от Лисабон по отношение на процедурата по комитология. Това е първото досие по процедурата за съвместно вземане на решение, при което се прилагат тези разпоредби. Имайки предвид разширените полномощия на Парламента съгласно новия Договор, за нас беше от жизненоважно значение, че въпросният регламент не създаде прецедент за бъдещи решения.

Във връзка с това приветствам писменото изявление, прието от Парламента и от Съвета на тристранната среща, в което се посочва, че настоящият документ не бива да се счита за прецедент.

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, позволете да започна най-напред с благодарности към докладчика за цялостната и усиlena работа по доклада. Това, което в началото мнозина считахме, че няма да причини много проблеми, се оказа много по-сложно от очакваното.

За нещастие докладчикът трябваше да поеме основната тежест при повечето преговори. Със сигурност на нея й се налагаше да работи много усилено, за да гарантира, че докладът ще се включи в рамките на необходимия срок, а това беше изключително важно с оглед на това, че бяхме под натиск да осигурим удължаване на дерогацията, която трябва да изтече през юни тази година.

По мое мнение регламентът е малка, но жизненоважна част от законодателството, която ще защити регионите и държавите, заплашени от разпространение на бяс; болестта продължава да се появява в някои части на ЕС,

а да се надяваме, че до края на 2011 г. програмите за ваксинация ще докажат ефективността си за окончателното ѝ ликвидиране.

Дотогава все пак сме намерили начин, чрез който да продължим да налагаме наши собствени по-строги изисквания в рамките на преходния период, преди да преминем, редом с други държави-членки на ЕС, към общия режим.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, бих искала да благодаря на г-жа de Brún за отличната работа по осъвременяването на техническия регламент относно пътуването с домашни любимци на територията на Европейския съюз. Много обикновени семейства изпитват затруднения при поставянето на всички ваксини и попълването на всички документи, които се изискват, за да могат да заминат на почивка заедно с домашните си любимци. Това обаче е необходимо, защото някои държави се борят усилено и продължително с неконтролируемите болести по животните. Бяха предприети редица мерки, сред които ще спомена само няколко: поставяне в карантина за различни периоди, двойна ветеринарна проверка преди и след пътуването – в зависимост от изискванията на страната на местоназначение, скъпа задължителна ваксинация на диви животни на национално ниво. Добре разбирам защо някои държави-членки се страхуват от облекчаване на изискванията на техните национални нормативни актове. По мое мнение е необходимо да уважаваме високите им изисквания за безопасност и да поискаме и останалите да им подражават.

Следователно бих искала да попитам Комисията дали няма да е добре да наложим ветеринарен граничен контрол, който да изисква собственикът на домашния любимец да показва, че пътуващото с него животно не е заразено с опасни болести, че е било ваксинирано и има необходимите документи в съответствие с изискванията на страната на местоназначение. Това ще предостави също така възможност да се проверяват превозваните прасета и други животни, които не отговарят на изискванията на ЕС. Незаконният превоз на малки кучета и котки също може да бъде предмет на граничен контрол.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, добре дошли в Европейския парламент. Госпожи и господа, аз също бих искал да поднеса поздравленията си на докладчика, чиято работа беше компетентна. Документът обхваща много области. През последните години наблюдаваме нарастване на броя на домашните любимци и съвсем естествено – желание да имаме възможност да ги взимаме със себе си при пътувания. Така е правилно и така трябва да бъде, тъй като възможността да взимаш със себе си своите домашни любимци те кара да се чувстваш щастлив. По тази причина е необходимо в Европа да разполагаме със съответни нормативни актове, с цел превенция на разпространението на епидемии при животните. Имаме ги. Разполагаме с много добри разпоредби в Директива 998/2003, а от 2011 г. ще разполагаме с европейска карта за ваксинации, която точно ще отразява ваксинациите, направени на животните. Освен това от 2011 г. електронна идентификационна система ще предотвратява обърквания и измами.

През изминалите няколко години направихме много, за да овладеем епидемиите при животните в Европа, особено по отношение на беша. За това допринесе и постигнатото от Европейската комисия, която първа поде инициативата и финансира ваксинацията на лисици – един важен факт, който заслужава признание. Специалните разпоредби, които нееднократно бяха одобрени по отношение на някои държави, са бремене за гражданите. В този случай разходите не са свързани с ползи. Получих писма от редица граждани с оплаквания от неприятните преживявания на граничните пунктове. Позволете да посоча Обединеното кралство като пример: за пристигане два дни по-рано при престой от половин година се заплаща такса в размер на 3 000 евро и се налага карантина на животното за период от шест седмици. Трябва да обсъдим целесъобразността на подобни мерки. По тази причина считам, г-н член на Комисията, че след една година това трябва да приключи. Имаме европейски нормативни актове, приложими за всички. Рискът от разпространение на болести, в случай че епидемиологичната обстановка при животните остане същата – а винаги трябва да допускаме това, не съществува в такава форма при домашните любимци и домашните животни.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, добре дошли в Парламента. Присъединявам се към моя колега г-н Schnellhardt, защото смятам, че имате една основна задача в тази област, да създадете наистина равни условия в 27-те държави-членки до 2010 г., така че движението и пренасянето на домашните любимци от една държава в друга да става без затруднения.

Несъмнено целта на регламента от 2003 г. беше осигуряване на свободното движение на кучета и котки. Сега за трети път правим изключение. В Европейския съюз някои неща отнемат наистина много време: необходими бяха десет години, за да стигнем до подобни регламенти. Никоя държава от ЕС не би искала в нея да се появяват болести. Чудя се защо 22 държави възприемат идеята да се разреши кучетата и котките да пътуват със своите собственици, а пет държави не я възприемат.

Следва да проверите дали специалните разпоредби все още отговарят на реалността и затрудненията. Наясно съм, че се водят тежки разисквания на национално равнище, но сега ние сме едно общо правно пространство и е време, най-късно до 2011 г., да осигурим свободно движение, единен пазар на домашни любимци. Експертът по животните, г-н Schnellhardt, вече спомена условията, а именно картата за ваксинации и че предстои използването на инструменти като електронната идентификация, които ще бъдат използвани и ще ви предоставят достъп до петте държави, когато сте във ваканция или пътувате по работа и искате да вземете домашните си любимци с вас.

Настоящият регламент относно домашните любимци ще влезе в историята. Всъщност той е първият правен акт след приемането на Договора от Лисабон и ние искаме условия на равнопоставеност със Съвета на министрите при даването на пълномощия на Комисията за делегирани актове. Беше тежка задача, но си струваше усилията. Моите поздравления за г-жа De Brún за този доклад и, разбира се, за процедурата, която постави началото на една нова ера. Затова е значима, защото създаваме вероятно стотина правни акта на година, но делегираните актове са около 6 000. Оттук можем да съдим колко важно е да се установи нова процедура в правилната посока от самото начало.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, исках само да кажа няколко положителни думи за законодателния акт, с който разполагаме. Разбирам, че той се основава на схемата за пътуване на домашни любимци в Обединеното кралство, въведена преди около десет години. Това ни помогна да ограничим значително разпоредбите за поставяне под карантина, които действаха в страната ни и причиняваха много неприятности както за домашните любимци, така и техните собственици. Първото животно, което се е възползвало от схемата за пътуване на домашни любимци, е било кучето Фродо Бегинс, а след това стотици хиляди животни са имали възможността да пътуват по-свободно.

Преди около пет години ЕС въведе настоящото законодателство, следвайки няколко много прости принципа, и то доказва ефективността си. Сега стотици хиляди животни ежегодно пътуват в Европа със стопаните си. Известно ми е, че 60% от животните са британски, което говори за британския характер, но в настоящата дискуссия няма да навлизаме в тази тематика. Разбира се, поддържахме и правилният баланс. Интересът ни беше да позволим движение без разпространение на болести, като на практика на много строг контрол се подлага бещт – преди 20 години е имало 2 700 случая на година, а през изминалата година те са по-малко от 300, като нито един от тях не се свързва с движението на домашни любимци по споменатата схема.

В известен смисъл съм разочарован, че броят на порове не е в първоначално очакваните от мен граници. Когато се провеждаха първите разисквания по този законодателен акт, много собственици на порове в Обединеното кралство ме посетиха и попитаха защо той не включва и техните животни. Те искаха да ги вземат на изложби за порове в Европа. Г-н членът на Комисията изглежда изненадан, но разискване се проведе. Очевидно можете да ваксинирате един пор срещу бяс, но ваксинацията не е видима и това създаде проблем. В крайна сметка решихме, че разпространението на бяс сред домашните порове е толкова малко, че можем да ги включим в регламента. Но очевидно, както бях информиран, са настъпили известни промени. Една такава причина е може би това – в отговор на посоченото от г-н Jo Leinen – че в някои държави, като Португалия, поровете все още се определят като вредители, така че собствениците на домашни любимци не са склонни да пътуват с тях до тези държави. Вероятно можеше и да е по-зле – например ако ставаше дума за Китай.

Г-н член на Комисията, в заключение само ще отбележа, че по мое мнение голямото предимство на регламента е, че сега мога да погледна избирателите си и когато ме попитат какво е направил Европейският съюз за тях, да кажа, че сме създали възможност когато отиват на почивка, вече да могат да вземат домашните си любимци – котка, куче или пор – със себе си.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Г-н председател, разбирам че първоначалната идея за създаване на паспорти на домашните любимци е дошла от Официалната чудовишна партия на разярените глупаци от Обединеното кралство, ако може да се обобщи по най-добрия начин оценката на тази опасна схема.

В моята страна имаше задължителен шестмесечен период на карантина за домашни любимци. По силата на системата за паспорти на домашните любимци в ЕС тази важна защитна мярка срещу разпространението на болести беше премахната по бързата процедура. Избраната Европейска комисия надделя над демократично избраното британско правителство и въведе система без карантинен период, която разчита на ваксинациите и точността на документите.

Като селскостопански производител имам известни познания за ваксинацията. Тя по никакъв начин не е гаранция срещу трансграничното пренасяне на болести. Ефективността на ваксинацията може да се компрометира от много неща, включително от прилагането ѝ при животни, които вече са заразени с болестта,

срещу която биват ваксинирани. Ваксинираните животни могат също да бъдат преносители, без да показват симптоми. Съществува реална възможност за употреба на групи ваксини с различно качество и фалшифицирани документи.

Известно ми е, че няма въведена стандартизация по отношение на прилагането на схемата на практика. Някои държави изискват официалните паспорти, други са склонни да приемат всякакъв вид документи, а трети не приемат паспорта като доказателство за направена ваксинация. Много авиокомпаниите не са наясно с подробностите по формалните процедури, а персоналът им не е добре обучен.

С други думи става въпрос за предизвестен инцидент. В родината ми имаме една поговорка: „Ако не е счупено, не го поправяй“. Напразно хабя този съвет за Комисията.

(Ораторът приема да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, бих искал единствено да попитам уважаемия господин не счита ли, че тирадата му срещу Европейския съюз щеше да бъде по-силна, ако британското правителство не беше въвело подобно законодателство преди Европейския съюз?

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Г-н председател, мисля че Европейският съюз стана твърде голям и включва в себе си твърде много култури. Просто не се доверявам на системата като цяло, а и нещата се влошават.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, приветствам с добре дошли члена на Комисията и благодаря на докладчика за свършената работа. Продължавам с мисълта на г-н Agnew, че когато нещо не е счупено, не е необходимо да го поправяме. Считаю, че точно това правим в момента: продължаваме действието на дерогации, както беше поискано от някои държави-членки, но разрешаваме движението на домашни любимци. Сигурна съм, че според хората в официалната трибуна въпросът с придвижването на домашни животни между държавите-членки е съвсем прост, но тъй като се занимаваме с опазването на здравето на животните – и всъщност с проблеми, засягащи човешкото здраве – той не е толкова прост. Наистина се нуждаем от по-строги правила и контрол, като същевременно осъзнаваме, че мнозина британци и хора от други държави-членки желаят да пътуват с домашните си любимци.

Тревогата ми по отношение на доклада беше, че може да стигнем до задънена улица при техническите подробности след Договора от Лисабон, за които, честно казано, повечето хора извън тази зала не би трябвало да се безпокоят или всъщност изобщо да знаят за тях. Те бяха важни за нас в Парламента. Считаю, че докладчикът се справи отлично с този въпрос от наше име и получи поздравления за това. Опасността се състоеше в това, дали решението не пропуска същественото, дали ще разполагаме с мерки, които да отговарят на нуждите на Швеция, Ирландия, Обединеното кралство и др. Сега обаче нещата са наред.

Според мен бъдещето е много по-важно. Г-н член на Комисията, Вие споменахте, че имате планове за нови законодателни актове в това отношение. На този етап трябва да говорим именно за това. Всички в тази зала искаме високи здравни стандарти по отношение на животните и хората, а обещаният нов законодателен акт следва да ги гарантира.

Браво на докладчика и на всички, които дадоха своя принос към доклада, за да достигне той до настоящия си вариант. Той отговаря удовлетворително на опасенията – може би не на всички, например от крайната левица, но на опасенията на повечето от нас. Надявам се, ще проведете разумна и задълбочена консултация, за да установите какво е необходимо във връзка с новия законодателен акт относно превоза на домашни любимци. Разполагаме с необходимото за стопанските животни; имаме нужда от опростени, но ефективни правила за домашните любимци.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-н председател, Комисията изготви положително предложение за изменение на регламента относно ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашните любимци. Особено удовлетворена съм от факта, че той ни дава възможност да удължим периода, през който редица държави, включително Швеция, могат да запазят по-строгите си разпоредби по отношение на беса и малката тения.

Шведското министерство на земеделието, което е съответният компетентен орган в Швеция, днес каза, че ако няма възможност за установяване на специални изисквания, тенията например вероятно ще се появи в Швеция. Това би се отразило негативно върху свободата на достъп до селските райони, а това е важна част от ежедневието на хората в държава като Швеция.

Благодаря на Комисията, докладчика и докладчиците в сянка за това, че изслушаха изискванията ни и така направиха възможно въвеждането на едно първоначално временно решение.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

Nessa Childers (S&D). – (EN) Г-н председател, най-напред бих искала да благодаря на моята колега, г-жа de Brún, за усилената работа по доклада.

Случаят с 38-годишната жена, която почина в Royal Victoria Hospital в Белфаст миналата година беше само едно напомняне за съществуващата заплаха от бяс в Ирландия. Предполага се, че жената се е заразила, опитвайки се да разтърве две кучета по време на работно посещение в Южна Африка.

По-скорошен е случаят с четиримата души, които бяха ваксинирани като предпазна мярка в Дъблин, след като незаконно внесено коте започнало да се държи странно и ги ухапало.

Бесът е едно от най-старите зооотни заболявания, което засяга хората и е неизменно фатално при поява на симптоми. Тенденцията за пътувания в световен мащаб показва, че болестта никога не е твърде далеч от нашата врата.

По тази причина Ирландия прилага строга карантина за внесените животни и единствено в резултат на тези строги мерки продължаваме да бъдем държава, в която не е наблюдавана поява на бяс. За да бъде така и в бъдеще, жизненоважно е преходното споразумение, чийто срок на действие настоящото предложение ще удължи до края на следващата година, да не приключи през юли 2010 г.

Предложените допълнителни гаранции също са жизненоважни за опазване на здравето както на хората, така и на животните, тъй като ще помогнат в борбата не само срещу беса, но и срещу някои кърлежи и тении, които сега не се срещат в Ирландия.

Приемайки предложението, Парламентът ще улесни борбата срещу беса и ще създаде основа за ликвидирането му в цяла Европа. По тези причини не трябва да се пропуска неотложният характер на въпроса.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Съгласен съм с изменението на регламента относно ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашните любимци, който де факто улеснява трансграничното придвижване в рамките на Европейския съюз.

Бих искал да изкажа своите благодарности за работата на докладчика, която изготви един много качествен доклад, включвайки такива мерки, които да доведат до провеждане на ваксинация срещу бяс и други болести, както и по-нататъшни превантивни действия. Убеден съм, че предприемайки подобна стъпка, напълно ще хармонизираме стандартите по отношение на вътрешния пазар на Европейския съюз и ще поемем път към съвсем решително премахване на заплахата от предаване на споменатите болести.

Независимо от всичко аз осъзнавам настоящите рискове и опасности при превоза на животни и подкрепям едно разумно удължаване на преходните периоди за някои държави-членки, като Малта, Ирландия и Швеция, чиито вътрешни стандарти са по-строги. Подходът ни е разумен и набляга върху превенцията, вземайки предвид специфичните характеристики на съответните държави.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Най-напред бих искала да поздравя докладчика за усиления труд, заедно с тези, които направиха възможен настоящият компромис. Радвам се, че докладът позволява на редица държави-членки да продължават прилагането на собствените си предпазни мерки срещу разпространението на беса, както и че ще доведе до създаването на свободно и безопасно движение на домашни любимци в Европа след 2011 г.

Считам, че беше постигнат един добър компромис. Той предоставя работещо решение за основателните опасения на някои държави-членки относно разпространението на определени болести и едновременно с това гарантира, че при използването на делегирани правомощия Комисията ще се съветва с редица експерти – от самата Комисия, от държавите-членки, от неправителствени организации или от националните парламенти.

В по-широк контекст получихме писмени уверения, че докладът няма да създаде прецедент за използването на делегирани правомощия в бъдеще. В резултат на това ще бъде обърнато внимание на опасенията на Парламента относно възникването на прецедент за новата процедура по комитология по силата на Договора от Лисабон.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, усилията на Европейския съюз да спре или напълно да изкорени епидемиите по животните и болестите, като беса например, заслужават похвала. Със сигурност предприемането на някакви мерки за улесняване на трансграничния туризъм с домашни любимци е едно положително действие.

Европейската карта за ваксинации, програмите за ваксинация или пък електронната идентификация на домашни любимци са наистина разумни мерки, които могат да улеснят гореспоменатото. Все пак съществуват явления, които заплашват осъществяването на това начинание – знам го от опита, който имаме в Австрия. Например незаконният внос на кученца от евтини източноевропейски страни за Централна Европа или Европейския съюз непрекъснато води до появата на различни болести.

Масовият превоз на животни в ЕС, включително в Австрия, може да способства за повторната поява на опасни болести. Освен това дивите животни трудно подлежат на граничен контрол и често могат да доведат до разпространение на епидемии, например от бяс. Необходимо е да предприемем определени мерки в тази област.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, считам, че можем да се гордеем с бързия напредък по настоящия документ, който беше осъществен под натиска на изключително ограничени срокове и в сложен правен контекст.

Удължаването с 18 месеца на преходния режим, регулиращ движението на домашни любимци в петте държави-членки ще им даде време да се приспособят към режима, който се прилага в останалата част на Европейския съюз. Също така потвърдих, че Комисията не възнамерява да предложи следващо удължаване на преходния режим.

Същевременно по този начин ще се даде възможност на Комисията да подготви цялостно предложение, насочено към преразглеждане на регламента в неговата цялост, и по-специално да приведе предишните разпоредби относно процедурата по комитология в съответствие с духа и буквата на Договора от Лисабон.

Трябва да се съглася, че това е един наистина важен за европейските граждани документ и се радвам, че достигнахме до благополучен завършек.

Bairbre de Brún, докладчик. – (GA) Г-н председател, бих искала да приветствам члена на Комисията с добре дошли в Европейския парламент. Радвам се на възможността да работя с г-н Дали и приветствам тазвечерното му изказване пред Парламента. Както той отбеляза, в същността си моят доклад съответства на подхода на предложението на Комисията

Бих искала да също изкажа благодарността си на всички, които взеха участие в разискването; повечето от тях в полза на предложената система и само няколко – против нея.

Предложението на Комисията и моят доклад използват подход, основан на научни доказателства. В светлината на различната обстановка по отношение на беса в отделните държави-членки Комисията избра един безопасен, предпазлив подход. Добре е, че края на предложеното удължаване съвпада с периода, в който се очаква Европейската комисия да спре финансирането на програмата за ваксинация, целяща ликвидирането на беса при дивите животни в някои държави-членки.

Както членът на Комисията, г-н Дали, и г-жа Vălean отбелязаха във връзка с предложената дата, настоящата структура може да бъде променена, а вече наетият персонал да премине през повторно обучение. Преходният режим ще бъде продължен в пет държави-членки до края на 2011 г. и дотогава, разпоредбите, отнасящи се до движението на домашни любимци с нетърговска цел, ще бъдат еднакви в целия Европейски съюз. Междувременно хората ще имат възможност да преминават през границите в рамките на ЕС заедно с домашните си любимци, а преходният режим ще позволи на някои държави-членки да прилагат по-строг контрол по време на споменатия период.

Искам още веднъж да изкажа благодарностите си на всички, които подпомогнаха работния процес. Понякога работата беше сложна, но независимо че изпитвахме затруднения, в крайна сметка си струваше. Благодаря на всички.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (вторник, 9 март 2010 г.).

Писмени изявления (член 149)

Pavel Poc (S&D), в писмена форма. – (CS) Целта на Регламент (ЕО) № 998/2003 относно ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци, който влезе в сила на 3 юли 2003 г., беше да улесни собствениците на домашни любимци при пътуване с домашните им любимци. Това трябваше да се постигне чрез въвеждането на паспорти, удостоверяващи, че въпросното животно е било ваксинирано срещу бяс, и чрез предвиждането на задължителна маркировка на животните с цел по-точното им идентифициране. Предложеното изменение, освен че прави първоначалния регламент по-конкретен от техническа гледна точка, отново удължава периода, през който пътуванията с кучета и котки във Финландия, Ирландия, Малта, Швеция и Обединеното кралство подлежат на по-строги изисквания. Различията в предпазните мерки на гореспоменатите държави-членки, особено различните срокове за ваксиниране и провеждане на серологични изследвания, както и сроковете за противопаразитни изследвания, ненужно усложняват и увеличават разходите по пътуването с домашни любимци в ЕС. На практика това означава, че голям брой европейски граждани ще бъдат изключително дискриминирани в следващата година и половина, когато използват правото си на свободно движение между държавите-членки на ЕС. Неколкократните удължавания на периода показват, че Комисията е определила неправилно периода в първоначалната директива, без да взема предвид действителното състояние на нещата или че определени държави-членки не са били способни или склонни да приложат Регламент 998/2003 навреме. Във всеки случай подобно напрежение не говори за справедлив подход от страна на Комисията за изпълнението на общите режими в държавите-членки на ЕС.

16. Преразглеждане на директивата за пакетните туристически пътувания (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявлението на Комисията относно преразглеждането на Директивата за пакетните туристически пътувания.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодарен съм за възможността да ви запозная с актуална информация за работата на Комисията по преразглеждането на Директивата за пакетните туристически пътувания. По времето, когато директивата беше приета (през 1990 г.), пакетните почивки бяха най-често срещаният вид туристически услуги. Оттогава насам положението на пазара се е променило значително. Развитието на интернет даде възможност потребителите да правят резервации пряко от туроператорите, въздушните превозвачи и хотелите. Освен това бързото развитие на нискотарифните въздушни превозвачи доведе до революционни промени в предлагането на въздушен транспорт. То стимулира и конкуренцията, и избора на потребителите на пазара за туристически услуги.

Днес повечето граждани на ЕС организират почивките си сами, а не купуват предварително формирани пакети. Тези промени доведоха до намаляване на броя на потребителите, които са защитени, когато отиват на почивка. Знаем също, че съществуващата директива доведе до неравни условия в областта на ваканционната индустрия, като някои са регулирани от директивата, а други – не, дори и да продават сходни продукти.

Освен това минималното хармонизиране на директивата причини правно фрагментиране в държавите-членки, което означава, че сегашното законодателство може би не е актуално.

Поради тази причина миналата година Комисията задейства процес за оценка на въздействието, за да подготви преразглеждане на Директивата за пакетните туристически пътувания. В хода на работата по изготвяне на оценка на въздействието Комисията публикува проучване на вредите за потребителя в областта на така наречените „динамични пакети“ през ноември 2009 г.

В същото време Комисията започна и публична консултация относно преразглеждането на директивата. Те приключиха на 7 февруари 2010 г. Сега Комисията разглежда над 170 доклада, които ще бъдат включени в оценката на въздействието. Обхватът на евентуалния преглед ще зависи от резултата от оценката за въздействието.

Позволете ми обаче да обясня ръководните принципи на тази работа. Първо, от ключово значение е високото ниво на защита, ако искаме да сме уверени, че потребителите имат сигурност при закупуването на почивки. Второ, трябва да подобрим по-конкретно функционирането на вътрешния пазар за туристически пътувания, тъй като презграничните покупки в тази област са много чести. Следователно е налице сериозно основание за по-голяма степен на хармонизация на съответното законодателство в държавите-членки. В заключение считам, че е необходимо да се създадат по-равностойни условия за дружествата, продаващи туристически пакети.

Комисията планира да представи предложението си в началото на 2011 г. Основното предизвикателство за преразглеждането ще бъде да се определи приложното поле на директивата. Комисията ще разгледа възможностите за разширяване на приложното поле на директивата, за да обхване по-широк кръг пътнически договорености, включително „динамичните пакети“. Това може да допринесе за промяна на тенденцията към намаляване на броя на защитените потребители по време на туристически пътувания.

Ще трябва да актуализираме редица изисквания за информацията и да изясним задълженията на професионалните страни по договорите. В заключение, за да се повиши осведомеността на потребителите, Комисията ще проучи разходите и ползите от въвеждането на стандартизиран етикет при продажбата на туристически пакети.

Успоредно с тази работа Комисията проучва възможностите за подобряване на защитата от банкрут на пътници, които купуват самостоятелно самолетни билети, както наскоро поиска Европейският парламент.

В началото на 2009 г. Комисията публикува независим доклад, който разглеждаше различните начини за справяне с последиците от банкрутите. На 15 декември 2009 г. започнахме и публична консултация относно бъдещето на правата на пътниците на въздушния транспорт. Тези елементи ще послужат за основа на оценката на въздействието. Целта ни е да представим най-подходящите мерки за защита от банкрут пред Парламента до края на 2010 г.

Andreas Schwab, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, от името на моята група първо бих искал да благодаря на г-н Дали за поетите ангажменти и разясненията във връзка с това, че планира през 2011 г. да предприеме преразглеждане на Директивата за пакетните туристически пътувания от 1990 г. Моментът е подходящ и сега трябва да използваме тази възможност, защото в областта на пакетните туристически пътувания възникват редица проблеми, когато потребителите не са добре информирани за правата си. Например на много уебсайтове ги изкушават да резервират други оферти чрез допълнителни връзки, въпреки че за тези предложения не важат същите механизми за защита като оригиналните. Тук конкретно става дума за нискотарифните авиокомпаниите.

Второ, в повечето държави-членки на Европейския съюз тези нискотарифни авиокомпаниите правят обслужването на юридически документи невъзможно, като по този начин сериозно затрудняват защитата на потребителите, особено в случаите, когато последните всъщност искат да бъдат правно защитени. С новото предложение за директива това задължително трябва да бъде променено.

Трето, трябва също така да се запитаме дали в дългосрочна перспектива правата на пътниците на въздушния транспорт и правата, които са в сила съгласно действащата в момента Директива за пакетните туристически пътувания, не трябва да бъдат обобщени в един документ, за да се отстранят противоречията между компонентите на двете законодателства.

Четвърто, считам – и това е нещо, което и Вие посочихте, – че оценката на работата на туристическите агенти, която е различна за отделните държави, означава също, че презграничното предоставяне на стоки и услуги за туристическите агенти до голяма степен е затруднено. В някои държави туристическите агенти носят същата отговорност като туроператорите, предлагащи пакетни услуги; в други, като моята например, туристическите агенти са само посредници. Добре би било, ако в цяла Европа успеем да постигнем съгласие за принципи, които да улеснят презграничната дейност на тези туристически агенти.

Заради нарастващото използване на интернет от потребителите в бъдеще сделките за пакетни пътувания също следва да бъдат етикетирани като такива, за да няма възможност за злоупотреби.

Alan Kelly, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, това разискване е много навременно за туризма, въздухоплавателната индустрия и защитата на потребителите.

Преживяхме едно лято, когато сякаш половин Европа попадна в затруднително положение във ваканционния период в резултат на повсеместните банкрути на авиокомпаниите и туристически агенти, много потребители се оказаха изоставени в чужди държави, далеч от близките си. Беше ясно, че законодателствата ни не успяха да защитят потребителите както трябва. Беше ни съобщено за редица случаи с пътници, оставени без информация кога могат да се приберат у дома, без яснота относно това, кой е технически отговорен за положението, в което се намират, без телефонен номер, на който да се обаждат, за да получат някаква информация, и без никаква представа как да потърсят обезщетение, когато се приберат у дома.

Ето защо одобрявам този навременен дебат и усилията на Комисията да реши този проблем, тъй като всички ние бяхме изоставили тази област прекалено дълго. Много от проблемите, свързани с Директивата за пакетните туристически пътувания, бяха установени в парламентарен доклад още преди 10 години, но почти нищо не

се е променило оттогава. Знам, че предложената Директива за правата на потребителите ще реши някои от проблемите, но за презграничния въздушен транспорт са необходими повече европейски закони за защита на потребителите.

Самият факт, че законът все още се нарича Директива за пакетните туристически пътувания показва колко е остарял. Ако са открили по-евтини начини да отидат на почивка или да видят света, повечето потребители не използват пакетни туристически пътувания. Четиридесет процента от пътниците в моята страна – Ирландия, не използват подобни пакети. Зная, че това се отнася и за много други държави-членки. Повечето хора сега действат като туристически агенти сами за себе си и се превръщат в такива, когато правят онлайн резервации на уебсайтове като TripAdvisor. Законите ни трябва да отразяват тази промяна в поведението на потребителите.

Едно от най-важните неща, които трябва да постигнем при някакво преразглеждане, е да покажем ясно на потребителя кой носи отговорност в случай на такива закъснения и анулирания. Пътническите компании трябва да бъдат задължени да предоставят много точна информация. Необходимо е да се съобщава на потребителите къде могат да получат информация и да бъдат запознати с техните права при подобни обстоятелства.

(Председателят се обръща към оратора да говори по-бавно заради преводачите)

Съгласно сега действащото законодателство няма ясно очертани отговорности. Не е ясно кой носи отговорност в случай на произшествие – дали това е авиокомпанията или туристическият агент, летището или железниците. От кого потребителят трябва да поиска информация? Обикновено в тези ситуации всичко се свежда до объркана информация от различни източници и никой не е сигурен за тръгването или пристигането.

Ако се опитваме да изградим европейска икономика на базата на презгранична търговия, потребителите трябва да са запознати с правата си и с начина, по който те се прилагат и съобщават. Аз например знам, че е изключително трудно да откриеш отдел „Жалби“ в дадена авиокомпания. Как можете да получите обезщетение, ако не знаете къде да отидете или кого да попитате?

Това, за което ще призова – и се надявам Комисията да го вземе предвид – са основните принципи за грижа за клиентите да бъдат включени в ясно представено законодателство, което да е еднозначно и просто. Актуализирането на този закон не е достатъчно. Държавите-членки трябва да бъдат задължени да уведомят гражданите за новото законодателство веднага след приемането му.

В заключение, един друг въпрос, който Комисията може да обсъди, е цената на полетите. Всички знаем, че рекламираните цени не включват данъци и такси: има такси за чекиране, за свръхбагаж, буквално за всичко. Преразглеждането на тази директива дава благоприятна възможност пътническите компании и авиокомпаниите да бъдат принудени да осигурят по-голяма прозрачност и ние трябва да използваме тази възможност.

Gesine Meissner, от името на групата ALDE. – (DE) Г-н председател, г-н Дали, преди всичко искам да Ви приветствам сърдечно от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. Вече казахте, че планирате преразглеждане на директивата, която обсъждаме.

Наистина можем да бъдем доволни, че живеем в Европа, тъй като в Европейския парламент можем да обсъждаме дори как да пътуваме с порове или други домашни любимци. Това беше темата на предишното разискване и почувствах задоволство и гордост от това, че съм европейка, защото можем да регулираме дори неща като защитата на потребителите и животните.

Сега обаче говорим за хората, които пътуват. В Европа техните права са важни. Искаме мобилност и свободно движение на хора и обсъдихме как да ги осигурим. Преди двадесет години имахме директива, уреждаща пакетните туристически пътувания, така че човек можеше да тръгне да опознава други държави, да види красотите на други страни в Европа и със сигурност да знае, че правата му са гарантирани. Ще бъде информиран предварително за това, какво да очаква, няма да бъде подведен, информацията трябва да е точна, а ако нещо не е както трябва, ще получи компенсация. Така беше преди 20 години.

Както споменахте, г-н Дали, оттогава много неща са се променили. Сега хората често сами правят резервации в интернет, а това води до пробойни в системата. Преди шест месеца в комисията по транспорт поставихме въпроса на члена на Комисията, отговарящ за транспорта, защото във връзка със SkyEurope в Словакия имахме случай с пътници с нискотарифни полети, които бяха изоставени и не бяха превозени до местоназначението. Тук всъщност става въпрос за малък пропуск, който засяга само онези, които са направили резервации по интернет без кредитна карта, но ние наистина искаме хората да могат да се движат свободно в Европа, за да прекратят приятно почивката си и в същото време да бъдат защитени.

Това означава, че ако имаме пропуски в системата по отношение на защитата на потребителите и ако искаме да има висок стандарт за защита на потребителите за хората в Европа, е необходимо да преразгледаме тази Директива за пакетните туристически услуги и, както моят уважаван колега вече спомена, където това е необходимо, да обмислим изготвянето на специален регламент за пътниците, ползващи въздушен транспорт. Обсъждането на този въпрос все още предстои и аз с нетърпение го очаквам, тъй като искаме да можем да пътуваме спокойно и безопасно не само с домашните си любимци, но, разбира се, и с нашите семейства.

Frieda Brepoels, *името на групата Verts/ALE*. – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, както нашият нов член на Комисията вече каза, законодателната рамка вече не съответства на днешната реалност с изключително променен пазар на туристически пътувания, което поражда редица проблеми и неудобства както сред потребителите, така и сред пътническите агенти и туроператорите. Ясно е, че броят на хората, които все още се радват на ефективна защита при сега съществуващата директива, рязко се е понижил, въпреки че пътуват повече хора.

Всъщност Европейският парламент призовава за преразглеждане на директивата от години. Както казахте, причините за проблемите и възможните решения са добре известни. Току-що приключи поредната консултация. Според мен наистина е крайно време да направим решителна стъпка. Приветствам изявлението на Комисията, но искам само да очертая няколко конкретни въпроса, които са много важни за нас.

Първо, приложното поле на директивата със сигурност трябва да бъде изяснено и дори разширено. Както вече чухме, все повече и повече потребители обединяват динамични пакети за туристически пътувания или резервират отделни услуги за туристически пътувания. Наскоро, вследствие на проблеми с Eurostar, станахме свидетели как хиляди туристи се сблъскват с проблеми, защото не са им изплатени никакви компенсации за хотели или за билети за театър, които са резервирали. Подобно нещо е неприемливо.

Според мен правата на пътниците категорично трябва да намерят своето място в директивата. Трябва да вземем предвид разликите в пазарите на туристически пътувания и разнообразните ваканционни практики на потребителите в отделните държави-членки и в националната съдебна практика, разбира се, но хармонизиране е необходимо, тъй като някои концепции се различават съществено, като например тези за туроператор, агент и форсмажорни обстоятелства. В текста на проведените през 2007 г. консултации с Комисията прочетох, че въсъщност от страна на сектора и заинтересованите лица се получава много подробна информация и се запитах какъв е проблемът и защо не вземем решение веднага. Имаше и призови за някакъв вид етикет за защита при пътувания. Бих желала да чуя становището на Комисията по въпроса.

Второто нещо, на което искам да обърна внимание, е ролята и отговорността на туристическите агенти. Те трябва да бъдат по-ясно определени, тъй като потребителите биват заливани от информация чрез интернет, която съвсем не е надеждна и дори може да нанесе значителна вреда. В някои крайни случаи хората са заплатили за наем на апартаменти, които дори не съществуват. Ето защо ролята на туристическите агенти трябва да бъде регулирана много по-точно.

Вече обсъдихме банкрутите. В резолюция на Парламента беше отправен много ясен призив за по-добра защита на засегнатите пътници. Тъй като живея в граничен район между Фландрия и Нидерландия, бих искала да призова да се отдели особено внимание на презграничните продажби, тъй като много често защитата е ограничена само до договора за туристически пакет, сключен в конкретна държава-членка.

На последно място, бих искала да обърна внимание на въпроса за информацията, която потребителите получават, за цените. В повечето сектори цените за на предлаганите услуги трябва да бъдат фиксирани и да включват всичко и това трябва да важи и за транспортните услуги. Бих искала да знам дали споделяте това становище и да чуя Вашата позиция по въпроса. Правата на потребителите трябва да бъдат уточнени и трябва да се прилагат по-строги и специфични изисквания, също и в случай на форсмажорни обстоятелства и на промяна на обхвата на предлаганите услуги, свързани с пътувания. Вероятно трябва да се разгледа възможността да се включат санкции в новата директива. Надявам се Комисията много скоро да се заеме с този въпрос и да представи ново предложение за обсъждане в Парламента.

Adam Bielan, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, Директивата за пакетните туристически пътувания на ЕС, която обсъждаме днес, датира от 1990 г. – от преди 20 години. Това е времето, когато най-популярната форма на почивка беше двуседмичен туристически пакет, резервиран обикновено в туристическа агенция и избран сред останалите оферти в брошурата.

Директивата предвижда фундаментални средства за защита на потребителите при този вид пакети, които принципно включват ясна информация относно пакетите, които се предлагат, правото на отказ от пътуването, обезщетение за услуги с по-нисък стандарт от договореното и проблемите, свързани с несъстоятелност на

пътнически агенции. Проблемът е, че през последните 20 години имаше пълна промяна както в бизнес модела, така и в поведението на потребителите. Самият аз резервирам повечето от ваканционните си пътувания чрез интернет, много хора в Полша и в Европейския съюз като цяло правят същото, процентът на хората, които резервират пътуванията си по този начин, е стигнал 23%. Има държави като Ирландия и Швеция, в които техният дял е 40%, докато близо две трети от хората, които купуват ваканционни продукти по този начин, не осъзнават, че интересите им са защитени в много по-малка степен, отколкото тези на потребителите, които все още използват традиционния начин. Трябва да се борим за това. Радвам се, че Европейската комисия най-накрая повдигна въпроса. Считам, че 20 години са прекалено много.

Надявам се, че днес ще чуем от Комисията кога по-специално ще бъде преразгледана директивата и в каква посока ще бъде направено това. Защото не трябва в Европейския парламент или друга институция на ЕС да насърчаваме гражданите на Съюза да използват услуги на електронната търговия, както и да купуват услуги при презгранична търговия, като в същото време не предлагаме същата защита на хората, които правят това.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, със сигурност не само различията в защитата на потребителите, но и езиковите различия затрудняваха пакетните туристически пътувания до други държави-членки до този момент. Изминаха близо 15 години, откакто Европейският съюз създаде фундаментална защита и общи процедури. Според мен преразглеждането на тези процедури не трябва да излиза извън контрол и да подлежат на всеобща стандартизация в името на свободата на предоставяне на услуги. Нуждите от туристически пътувания сами по себе си варират в отделните държави. Като цяло считам за опасно да има едно мерило за всичко и да провеждаме кампании за налагане на уеднаквяване навсякъде.

Ако искаме туристическите агенти да поемат по-голяма отговорност като посредници при туристически пътувания, трябва да знаем, че това може да има сериозни икономически последици. Ако желаем да избегнем унищожаването на малките местни туристически агенти чрез едновременния неконтролиран растеж на онлайн пътуването, отговорността трябва да бъде основно на туроператорите.

Да се надяваме, че относително задоволителната защита на пакетните почивки ще успокои почиващите, които се безпокоят от лошите новини за Гърция в момента. Съобщения за други стачки и протести могат да ускорят тенденцията към избягване на други средиземноморски държави и да доведат до ценови колапс в Гърция. Кризата с държавния дълг гарантира, че годината ще бъде критична за туризма в Гърция и ние знаем това. Можем да очакваме стачките и протестите да продължат. Да се надяваме, че няма да ни се наложи да видим как функционира защитата при туристически пътувания в случай на национален банкрут.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Бих искал да привлека вниманието на уважаемите колеги към отличните цели, споменати по време на изслушването от новия член на Комисията, отговарящ за транспорта, г-н Сийм Калас. Това, което чух, остави у мен впечатлението за един отличен принцип. Свободното движение на хора е една от най-важните свободи. Във връзка с това е необходимо да интегрираме правата, отнасящи се до различните видове транспорт, и да ги включим в една интегрирана харта. Нуждаем се от прозрачни системи. Бих искал да отбележа, че тази тема е включена сред приоритетите на испанското председателство. Някой би попитал защо е толкова важна. Отговорът на този въпрос е – защото директивата отпреди 20 години не успява да обхване правата на лицата с увреждания, когато пътуват, дори това да става на групи. Хората с увреждания нямат никакви възможности. Ето защо ще се върна към забележката, отправена от мен в самото начало. Една интегрирана харта на правата на пътниците би дала възможност на всички, включително на лицата с увреждания, да се възползват от транспортните услуги, сред които и услуги за групови пътувания. Когато това стане реалност, наистина ще можем да кажем, че в Европейския съюз всеки може да пътува свободно.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Директивата за пакетните туристически пътувания обхваща услуги за превоз и настаняване, наред с други свързани услуги, предоставяни чрез туристическите пакети. Тя също така определя правата на потребителите и отговорностите на дистрибуторите и доставчиците на туристически услуги.

Директивата от 1990 г. не обхваща нови тенденции, като закупуването на пакетни почивки и извършването на плащания чрез интернет. В резултат от повишаването на нивото на използване на интернет и появата на евтини оператори 23% от европейските туристи и 20% от европейските домакинства купуват индивидуални пакетни почивки чрез специализирани уебсайтове.

Ето защо директивата трябва да бъде преразгледана и да включи в приложното си поле и доставчиците на динамични туристически пакети. Потребителите трябва да бъдат подробно информирани за техните права и за това, как тези права са гарантирани от всяка възможна оферта – както за пълния туристически пакет, така и за всеки отделен компонент.

Считам също, че е важно уебсайтовете, които предлагат услуги за пътувания, да бъдат акредитирани. Това ще помогне да се гарантира, че идентичността на доставчика на туристически услуги може да бъде установена и съответно ще има ясна презумпция за това, че се носи отговорност за информацията и услугите, които се предоставят.

Публикуваното през януари 2009 г. проучване на Комисията, организирано по искане на потребители, относно пакетните почивки, познати като „динамични пакети“, посочва, че делът на закупените онлайн пакетни почивки се е повишил с 12% през 2009 г., въпреки че стойността им е едва 25% от всички продадени туристически услуги. Шестдесет и шест процента от транзакциите, извършени онлайн, включват покупки чрез уебсайтове на оператори на авиокомпаниии, туристически агенти и чрез специализирани уебсайтове, предлагащи сключване на договори за пътувания „в последната минута“.

Туристите предпочитат динамичните пакети, защото те предлагат по-голяма гъвкавост, по-ниски цени в сравнение с традиционните пакетни почивки и по-високо качество на обслужване или защото не могат да намерят традиционни пакетни почивки, които да отговарят на техните изисквания. Освен това динамичните пакети могат да бъдат заплатени единствено посредством използване на електронни методи за разплащане.

Приблизително 70% от получените от Мрежата на европейските потребителски центрове оплаквания през миналата година, свързани с туристически услуги, са вследствие на предоставяне на неточна и непълна информация преди и по време на пътуването, като услугите, които се предоставят, са под рекламирания стандарт, има отмяна или закъснения на полети и дори случаи, в които закупените услуги не се предоставят.

Ето защо считам, че е важно и необходимо да преразгледаме тази директива.

Благодаря ви.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Г-н председател, бих искал да благодаря на г-н Дали от името на нашата група и в качеството си на председател на комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите за навременната му поява пред нас тази вечер и за това, че отговори бързо и много изчерпателно на зададения му от комисията на 3 декември 2009 г. устен въпрос във връзка с редица области.

Считам, че сега разполагаме с известно време, докато Комисията обобщава идеите си, през което моята комисия и, убеден съм, и комисията по транспорт, чиито представители също присъстват тук, ще искат да помислят заедно върху много от въпросите, които повдигнахте и върху това, какви ще бъдат следващите ни стъпки.

Предвид естеството и цялостната промяна на сектора на пътуванията за отдих и развлечение, наред с много от въпросите, поставени от моите колеги тази вечер, новата директива трябва да бъде съобразена с бъдещето, но това не означава липса на гъвкавост в стремежа да се предвидят нуждите на потребителите.

Считам обаче, че това, върху което Комисията наистина трябва да помисли, е, че има други аспекти, на които потребителите на онлайн услуги трябва да обръщат внимание, когато закупуват пътувания, а това са именно въпроси като този за сигурността на хотела, ако имат малки деца – дали например плувният басейн е безопасен, или за противопожарната безопасност на хотела; все въпроси, по които нашата комисия вече е работила сериозно. Необходими са ни някои подходящи показатели и маркери, които могат да бъдат определени чрез доброволно споразумение, но наистина считам, че е нужно да се направи широкообхватно и амбициозно предложение. Имам чувството, че и Вие бихте искали да направите това и считам, че моята комисия ще ви окаже пълна подкрепа, ако излезете с подобно предложение.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, това е един от онези въпроси, при които Европейският съюз всъщност би могъл да има осезаем принос, като осигури някаква защита на милиони хора в ЕС, които прекарват почивката си в Европа и купуват услуги, свързани с пътувания. За презграничните проблеми е необходимо да се изготвят презгранична стратегия и подход.

Всички сме съгласни, че директивата от 1999 г. е безнадеждно остаряла. Преди двадесет години повечето хора избираха пътувания от туристически брошури и след това отиваха в местната туристическа агенция, за да направят резервация. Днес все повече и повече хора сами организират почивката си и резервират пътуванията си по интернет. Освен това съществуват и сравнително нови явления, каквито са появата на нискотарифни въздушни превозвачи и растежът на круизната индустрия.

Във връзка с това искам да споделя кои според мен трябва да бъдат основните компоненти на тази нова директива. Първо, трябва да се определи приложното поле на директивата – накратко, какви видове туристически пакети покрива. Второ, трябва да има ясно определена правна отговорност и не на последно място, всеобхватна защита на потребителите в случай на изпадане на оператора в несъстоятелност.

Преразглеждането на директивата ще бъде успешно единствено ако има неоспорими правила и ако се осигури по-добра защита на милионите потребители от ЕС.

David Casa (PPE). – (MT) Бих искал да използвам възможността да поздравя г-н Дали с първото му участие на заседание на Парламента. Всъщност, както вече беше посочено, през последните години се наблюдава значителен спад на резервациите за туристически пътувания чрез пътнически агенции и нарастване на пакетите, закупени онлайн. Това, което потребителите не разбират, е фактът, че закупените онлайн туристически пакети предлагат много по-ограничена защита от тази, която осигуряват туристическите агенции. От друга страна, предлаганите от агенциите пакети са свързани с допълнителни разходи за гарантиране на съответствие с директивата, а закупените по интернет не включват такива. Поради тези причини считам, че директивата не осигурява необходимата защита на потребителите и също така поражда дисбаланс между операторите в туристическата индустрия. За да се гарантира, че ще придвижим нещата напред, призовавам Комисията да осигури еднаква защита за всички пакетни услуги независимо откъде се купуват, за да защити правата на потребителите, които, убеден съм, са изключително важни за г-н Дали. Ето защо в контекста на преразглеждането на директивата трябва да се гарантира, че определенията и терминологията са уточнени и актуализирани. Става въпрос за определенията за потребител, продавач, оператор и основните термини, свързани с договора, както и споменатото по-рано приложно поле на самата директива. Според мен единствено операторът трябва да спазва изискванията на директивата, независимо от това какъв пакет се предлага, дали това става пряко или чрез агенция. Операторът трябва да бъде субектът, който продава или предлага за продажба поне една от услугите, включени в пакета, от свое име и който предоставя достъп до другите услуги от въпросния пакет независимо от това, какви средства използва. Считам, че това е нагледен пример за начина, по който г-н Джон Дали трябва да работи през следващите години; имаме ясен пример за това, как да се дадат на потребителите правата, които заслужават.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Г-н Дали, госпожи и господа, преразглеждането на Директивата за пакетни туристически пътувания трябва да отговори на редица нови предизвикателства в областта на туризма, особено във връзка с развитието на новите технологии, които повлияха на начина на предлагане и продажба на услуги. Това се отнася основно до продажбите по интернет, които, наред с другото, допринесоха за драматичния растеж на нискотарифните авиокомпаниите. Всяко предизвикателство е свързано с възможности и рискове. Възможностите включват по-голяма гъвкавост и достъп до услуги за потребителите, като в същото време съществува риск от недостатъчно ниво на защита на потребителите.

Преди няколко месеца комисията по транспорт и туризъм отправи някои въпроси към Комисията в отговор на редица случаи на изпадане в несъстоятелност на нискотарифни авиокомпаниите. При тези обстоятелства станаме свидетели на ситуация, при която пътниците бяха изоставени по летищата без пари и борещи се да си уредят алтернативни полети за връщане. Това е само един от примерите за недостатъчна защита за клиентите на авиокомпаниите. Комисията трябва да намери решение, което ефективно да се справи със ситуацията в близко бъдеще, да помогне на потребителите и да повиши доверието в този сектор. Туристическият сезон ще започне след няколко месеца и със сигурност не искаме отново да изпитаме проблеми като тези при колапса на дружеството SkyEurope през миналата година.

При консултациите с Комисията във връзка с тази директива обаче се разкриха и други проблеми. Общият им знаменател е необходимостта от увеличаване на защитата на потребителите, по-конкретно чрез по-добра осведоменост на клиентите във връзка с реалните условия и цените на услугите.

В заключение бих искала да отправя една забележка, която като цяло се отнася до публичните консултации с Европейската комисия по различни теми. Считам за важно тези консултации да бъдат провеждани на езиците на всички държави-членки, ако наистина искаме да открием широк спектър от възгледи по дадена тема. В този смисъл гражданите на Европейския съюз са потребители, които имат право на информация и в името на които искаме да преработим Директивата за пакетните туристически пътувания.

Jacqueline Foster (ECR). – (EN) Г-н председател, първо бих искала да се спра на третата точка от въпроса с искане за устен отговор тази вечер относно несъстоятелността на авиокомпаниите.

В наскоро взето решение на Парламента се призовава за учредяването на гаранционен фонд, който да се използва за изплащане на обезщетения на пътници в случай на банкрут на авиокомпания. Учредяването на такъв фонд обаче неизбежно ще трябва да бъде финансирано от потребителя, което означава, че пътниците ще трябва да плащат още по-скъпи билети. На този етап това е ненужна стъпка и просто ще се удължи огромният списък от съществуващи летищни такси, таксите, свързани със сигурността и други задължения, които вече им се налага да плащат.

Освен това Комисията трябва да гарантира, че националните авиационни власти и регулаторни органи изпълняват съществуващите задължения, като например редовното провеждане на проверки на финансовото състояние на авиокомпаниите и упражняването на правото да откажат лицензи за извършване на въздушни превози, преди да се започне процес на ликвидация. Настояваме Комисията убедително да следва този курс на действие.

В заключение приканвам Комисията да потърси други възможности, с които да защити пътниците в този контекст, включително чрез задължително предоставяне на информация относно рисковете, възможностите за застраховане и други предпазни механизми.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Г-н председател, струва ми се, че всички аплодирахме изказването на бившия член на Комисията, отговарящ за защитата на потребителите, когато на 29 август 2009 г. обяви, че директивата е напълно остаряла и не отговаря на предизвикателствата или на потребностите на пътуващите в днешно време.

Защо е остаряла? Причините за това бяха изброени при разискването тази вечер, но си заслужава отново да се върнем към тях. Директивата е подходяща за времето, в което е създадена, но сега със сигурност не отговаря на съвременните предизвикателства на пътуващите.

Тя не отчита самостоятелното организиране на туристически пакети от потребителите, а това е все по-често срещана тенденция. Директивата не обхваща потребители, които се намират в една държава и купуват от доставчици, които са извън юрисдикцията на Европейския съюз. В приложното ѝ поле не са включени редовните авиолинии и все повече хора сега сами уреждат пакетните си почивки поради факта, че имат лесен достъп до интернет.

Всъщност през последните няколко години процентът на защитените почивки се е понижил от 90% на 60%. С други думи сегашните мерки не засягат дружествата за туристически пътувания, които продават презгранични туристически услуги по интернет, като полетите и хотелското настаняване са отделни компоненти – практика, която отрасълът нарича „динамични пакети“.

Гордеем се, че имаме много постижения в рамките на ЕС и заслужено се хвалим с тях, но когато погледнем ситуацията относно защитата при туристически пътувания в момента, Европейският съюз има най-слабо интегриран пазар на туристически услуги от всички съвременни търговски съюзи.

Има и значително объркване относно това, кой поема задълженията и кога клиентът е защитен. Например ако човек използва кредитна карта, може да си осигури допълнителна защита, но не и ако плащането се извършва например в моята страна, Ирландия.

Поради разнообразието на продуктите, които днес се предлагат на пазара, се разми границата между авиокомпаниите, туроператорите, агенциите и други. Следователно спешно се нуждаем от ново законодателство.

Нуждаем се от много по-усъвършенствана, модерна технология, която да предвижда прилагането на нова директива, включваща всички извънредни ситуации. Нужна е яснота и със сигурност е необходима защита за потребителите.

Jacek Olgiard Kurski (ECR). – (PL) Подкрепям преразглеждането на Директивата за пакетните туристически пътувания. Директивата е от преди 20 години и не отразява съвременните условия.

Днес повече от половината от всички потребители сами организират туристическите си пътувания, като често използват интернет и офертите на нискотарифни авиокомпаниите. Колегите, които се изказаха преди мен, вече говориха за това. Не всички обаче се спряха на факта, че приложното поле на директивата трябва да бъде ясно определено. Не можем да си позволим да не знаем какво ще бъде включено в тази директива. Това няма да е от полза нито за потребителите, нито за отрасъла.

Освен това не считам за необходимо да разширяваме приложното поле на директивата, за да включваме индивидуални продукти или пакети, съставени от продукти, предоставяни от различни доставчици, тъй като разширяването на изискванията, за да се обхванат динамичните пакети и свързаните продажби в крайна сметка би означавало, че потребителят ще плаща за това под формата на по-скъпи билети. Не си представям например, че един престой в хотел, закупен след шракване на WIZZ Hotels веднага след като сте си закупили самолетен билет от WIZZ Air, би могло да бъде пакет, който да попадне в обхвата на изискванията на директивата. Потребителите трябва да знаят в случай на конкретно пътуване дали и до каква степен са защитени от правото на ЕС. Всичко останало е проблем, засягащ свободния пазар.

Би било добра идея пътуванията, попадащи в обхвата на директивата, да носят специално европейско лого.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Г-н председател, аз съм от Австрия – държава, в която туризмът и икономиката на туризма продължават да играят много важна роля. Почти всеки от нас по един или друг начин е свързан с туризма. Ето защо този въпрос е изключително важен за нашата страна и съм много доволна, че Комисията се заема с него още в самото начално на законодателния период. Във връзка с това бих желала да благодаря на г-н Дали.

Свободата на пътуване и възможностите за това означават, че в чисто количествено измерение има различна степен на важност, отколкото преди двадесет или повече години. Възможностите, които предлага интернет, също доведоха до появата на напълно различно поведение на пътуване. По-важно е обаче, че ако по време на криза могат да си позволят прилична почивка, нашите граждани могат и да се върнат от нея доволни. Ако имат проблем, тогава трябва да могат поне да си върнат част от трудно спечелените пари.

Разбира се, съблазнително е да се правят резервации по интернет. Знаем това, както и факта, че е по-евтино. Въпреки това нито един пътник няма да бъде убеден, че ако си резервира хотел чрез туристически агент, отношението към него ще се различава напълно от отношението към онзи, който е направил резервация по интернет, и че освен това исканията за компенсации ще се уреждат по напълно различен начин.

И накрая още един малък проблем. Очевидно никой не може да види, че има различия в гаранциите, които третират туроператорите напълно различно от авиокомпаниите. Последните са отговорни само ако вината им бъде доказана. Всеки, който вече е имал проблем, знае, че това е огромен проблем, справянето с който обикновено може да се осъществи само при наличието на много добра законова норма.

Ето защо се надявам Комисията да ни представи предложение, в което тези проблеми са взети предвид и което преди всичко е насочено към нашите граждани, които имат право да почиват безпроблемно, особено при сегашните условия.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, вярно е, че широко разпространеното използване на интернет в днешно време позволява на потребителите да променят начина, по който планират нещата, дори и по отношение на почивката си. С други думи чрез интернет разполагат с улеснение да купуват не готови пакети, както бяхме свикнали да правим в миналото, а да рискуват и да изберат как да планират почивката си според своето желание. Разбира се, сега, когато участват няколко страни, възниква въпросът кой носи отговорност, в случай че възникне проблем с услугата и към кого в крайна сметка потребителите трябва да предявят искове си за компенсации. Уважаемите колеги вече повдигнаха въпроса и трябва да намерим отговори и да актуализираме директивата, която прилагаме към момента.

Това е от изключително значение, защото Гърция, както знаете, е туристическа дестинация и колкото по-ясно определим кой носи отговорност във всяка инстанция (гръцкият хотелиер или туристическата агенция, или друг участник в процедурата), толкова по-голямо ще бъде доверието ни към всеки, чиято дейност е в сектора на туризма,

В заключение бих искал да кажа, че правната защита е от ключово значение за европейските граждани. В същото време, г-н Дали, имаме задължението да информираме всеки, който избере да прекара почивката си в европейска държава, за правата, които е имал до момента и, още по-важно, да го информираме за пропуските и за подобренията, които искаме да направим. Всичко това е важно, но гражданите трябва да го знаят, за да упражняват тези права.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-н председател, беше казано почти всичко. Все пак бих искала да се спра на четири въпроса. Директивата е на двадесет години. За една жена това е прекрасна възраст, но за директива това означава, че има нужда от лифтинг на лицето.

Това се дължи на факта, че четири неща навлязоха в живота ни. Първото е интернет. Сега, когато той е част от живота ни, можем да изберем да прекараме почивката си на най-отдалечения край на света, без да се замисляме. Когато отидем там обаче, може да открием, че вероятно е трябвало да се замислим.

Второто нещо са цените. Потребителите имат задължението и правото да знаят дали цените, между които трябва да избират, са законни или има нелегална конкуренция.

Третият въпрос засяга качеството. Настаняването, което в една държава се счита за извънредно добро, може да бъде считано за средно ниво от граждани на друга държава-членка.

И накрая, въпросът със сигурността. Тъй като хората се трудят усърдно, за да спестят за почивка, трябва да ги накараме да се чувстват сигурни. Ето това искаме от новата директива.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, много мои колеги посочиха, че е необходимо да направим такова преразглеждане и колкото по-рано, толкова по-добре. Те споменаха по-конкретно какво ще е значението за потребителя и това е абсолютно точно, но ползите за потребителите не означават, че това ще засегне отрасъла. Това може да донесе ползи и за двете страни.

По-специално имам предвид факта, че през следващите няколко години над 2 милиона души в Европейския съюз ще бъдат над 60-годишна възраст. Това е огромна възможност за отрасъла да се възползва от предпочитанията на тези хора във връзка с туристическите пътувания, и най-вече от желанието им да пътуват безпроблемно. Ако тази директива включва всичко и предлага пълна защита, това би било огромна възможност за отрасъла да се възползва в максимална степен от хората над 60 години в Европейския съюз, което ще им бъде от голяма полза. Ето защо считам, че подобно на Директивата относно временното ползване на недвижима съсобственост, и тази директива може да бъде разглеждана като печеливша и за двете страни – за потребителите, и за отрасъла.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Дали, моето семейство е голямо и в продължение на много години се научих да проучвам брошурите. Това е голямо предизвикателство, с което понякога и хората, работещи в туристическите агенции, не могат да се справят. Ето защо бих искала новата директива да ми даде истинска свобода на избор като потребител, а такава ще имам единствено когато стане възможно да се прави сравнение и когато има критерии, по който да сравняваме различните оферти.

За мен един от критериите е възрастта на децата. Независимо за кой туроператор говорим, за децата има фиксирани цени. Понякога те се отнасят за децата до 6-годишна възраст, друг път за тези до 10- или 12-годишна възраст. При някои оператори за първо дете не се заплаща толкова, колкото за второ, а трето и четвърто изобщо не присъстват. За защитата на потребителите, както и за защитата на туристическите агенти и оператори, е важно ние като потребители да знаем какво купуваме, да се чувстваме наистина добре информирани предварително и да имаме критерии за съпоставяне.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Г-н председател, бих желала и аз да се присъединя към казаното от г-жа Kadenbach за децата и към изказванията на моите колеги относно правата на пътниците с увреждания, въпроса за противопожарната безопасност в хотелите и по-специално въпроса за използването на пожарни водоразпръсквачи във всички хотели в ЕС, както и относно необходимостта да съобразим новото предложение с бъдещите потребности. Кой би могъл да предвиди темпа на промените, на които станахме свидетели през последните 20 години? Съществуват обаче два конкретни въпроса, на които бих желала да се спра.

Чухме изказвания по въпроса за таксите при използването на кредитни карти и имаше и обсъждане във връзка със скритите такси. Авиокомпаниите и пътническите компании обаче се възползват от факта, че все повече и повече хора използват кредитните си карти, за да направят резервации поради защитата, която се предлага при използването им, като начисляват двойни такси за кредитни карти за всяка от посоките на пътуването и за използването от пътниците на кредитни карти при резервации чрез интернет. Може да сте направили една резервация онлайн, но четири пъти ви начисляват такси за използване на кредитната карта, защото пътниците са четирима. Г-н Дали, моля да обърнете внимание на този въпрос, за да защитим хората.

И накрая, стои въпросът с банкрутите. В Шотландия станахме свидетели на рухването на Globespan и трябва да гарантираме, че хората ще бъдат обезщетени и никой няма да е ошетен. Все пак става дума за най-големия годишен разход в бюджета на много семейства и те очакват от нас да ги защитим. Трябва да полагаме повече усилия в тази посока и за това Ви благодаря, г-н член на Комисията.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) През последните две десетилетия пазарът на туристически пътувания се разви много динамично. Все повече и повече хора сами организират пътуванията си, като закупуват услуги от различни оператори и доставчици на услуги. Разпоредбите на сега действащата директива обаче не се прилагат към тези нови пакети, а това означава, че нашите граждани пътуват без подходяща защита. Считам, че при преразглеждане на директивата е необходимо по-точно да определим приложното ѝ поле и да не позволяваме лишени от гъвкавост правила да са причината нашите граждани да останат без необходимата защита. Освен това е необходимо да решим въпроса за отговорността в случаите, когато авиокомпаниите и доставчиците на туристически услуги банкрутират. През последното десетилетие това се случи с над 70 авиокомпани, като пътниците останаха в неведение. Ето защо считам, че този проблем трябва да получи специално внимание при преразглеждането на разпоредбите на директивата.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, с голям интерес изслушах становищата на уважаемите членове на ЕП. Много от вас потвърдиха посоката, която е поела Комисията. Други акцентираха върху редица въпроси, за които сме отбелязали, че трябва да се вземат предвид по време на обсъжданията, които ще проведем във връзка с преразглеждането на директивата. Бих искал да ви уверя, че Комисията приема всички тези въпроси сериозно и е решена да намери най-доброто решение за бъдещето.

В момента се намираме по средата на процеса на провеждане на консултации. Анализираме информацията, която събрахме при проведените наскоро публични консултации по интернет, за които допринесоха всички – потребители, предприятия, организации и държавите-членки. Освен това мога да ви информирам, че Комисията ще проведе работен семинар за заинтересованите страни на 22 април 2010 г., който ще се фокусира върху възможните варианти на политиката за преразглеждане на Директивата за пакетните туристически пътувания, както и всички въпроси, споменати по време на разискването. Трябва да подчертая, че все още е твърде рано да определим какви ще са перспективите за развитие. Важно е да вземем предвид процедурата за оценката на въздействието. Въпреки това съм убеден, че всички действия трябва да са насочени към гарантиране на високо ниво на защита за гражданите на Европейския съюз.

Преди да приключа, бих искал още веднъж да благодаря на всички присъстващи за участието в разискването. Благодаря ви.

Председател. – Разискването приключи.

17. Данъчно облагане на финансовите операции (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпросът с искане за устен отговор, внесен от Sharon Bowles от името на комисията по икономически и парични въпроси, към Комисията относно данък върху финансовите операции (O-0025/2010 – B7-0019/2010)

Edward Scicluna, автор. – (EN) Г-н председател, комисията по икономически и парични въпроси постави този въпрос и предложи резолюция, тъй като е необходимо нещата да бъдат обмислени внимателно. Миналата година комисията обсъди данъците върху финансовите операции с г-н Kovács, който подобно на мнозина заяви, че смята идеята за привлекателна, и тогава изяснихме, че би било добре да се проучи как този данък може да функционира, включително каква би трябвало да бъде необходимата за него инфраструктура.

Оттогава Комисията изследва тази тема и тук отбелязваме широкия кръг от въпроси, на които трябва да се отговори. Имаше призови, включително в Г-20 през септември миналата година, финансовият сектор да бъде накаран да плати за създаването на фондове за стабилност и да възстанови щетите, които причини на реалната икономика. Председателят Барозу предложи световният финансов данък да бъде използван за финансиране на проекти в областта на околната среда. Отново се появи и първоначалната идея за данък върху финансовите операции („данък на Тобин“), според която приходите от данъка върху финансовите операции да са предназначени за помощ за развитие.

Целта на тази резолюция не е да окаже натиск в определена посока, изключвайки получаването на отговори и оценки на въздействието. Разбира се, мнозина са силни привърженици на данъци върху операциите и не по-малко хора са също толкова резервирани по отношение на тях. В днешни време изглежда много вероятно събирането на данък върху операциите да е по-лесно, дори и на международно равнище, като се има предвид електронният характер на много сделки. Невъзможно е обаче да се пренебрегне и фактът, че данъчните приходи може да бъдат използвани за повече от една алтернативни конкуриращи се цели.

Смята се, че никой няма да забележи данъка заради малкия му размер във всеки отделен случай. Други пък считат, че той трябва да бъде използван като възпираща мярка срещу прекомерни сделки. Становището на моята комисия е, че ако крайната събрана сума е голяма – и данните предполагат това – значи някой някъде реално ще плаща. Много финансови операции са посреднически, за разлика от крайните продажби, така че посредниците – банки и други подобни организации – ще поемат данъка. Със сигурност обаче допълнителният разход – защото това представлява той – просто ще бъде прехвърлен върху крайния потребител. Някой може да каже, че това е без значение. В сектора на финансовите услуги обаче съществуват и други начини на данъчно облагане.

Възникват и въпросите кой ще събира данъка и кой ще решава как да се използва той. Тук дори стои и проблемът „няма облагане без представителство“. Ако в Лондон се събира данък за операция с деривативни инструменти, без осигурени средства и с контрагент лице в друга част на света, кой казва къде да се разходват постъпленията? Отговорът на този въпрос може да е по-лесен, ако приходите се използват за кауза, свързана с финансовата

стабилност, към която данъкоплатците очевидно имат отношение, отколкото ако те излизат извън финансовата сфера, като например за проекти за околна среда или помощ за развитие. Всички тези въпроси имат международен елемент както по отношение на облагането, така и по отношение на разходването. Вероятно не можем да направим всички тези неща и да получим всички ползи, така че най-малкото трябва да се реши какво се опитваме да коригираме, по какъв начин ще стане това и каква ще бъде основната цел на данъка.

И накрая, имаме ли право наистина да смесваме регулирането със събирането на данъчни вземания? Допълват ли се те наистина?

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, радвам се да участвам в този важен дебат относно иновативните финансови инструменти и да отговоря на настоящия устен въпрос.

По отношение на възможностите за въвеждане на общ данък върху финансовите операции, както беше обявено в стратегията „ЕС 2020“, Комисията възнамерява да допринесе към дебата за иновативните начини на финансиране на световно равнище.

В момента тя работи за дефиниране и оценяване на различните подходи, един от които е общият данък върху финансовите операции. Предложената в САЩ „такса отговорност за финансовата криза“ и въведената в Швеция „такса стабилност“ са други такива.

Що се отнася до общия данък върху финансовите операции, ясно е, че възможностите днес са различни в сравнение с първоначалните дискусии относно данъка на Тобин, тъй като той би обхванал по-широка основа от финансови продукти.

По отношение на предимствата и недостатъците на въвеждането на общ данък върху финансовите операции Комисията смята, че при оценката на различните инструменти е важно да се избягва натрупването на инициативи, които може да бъдат вредни за финансовия сектор, и да се гарантира, че новите инициативи не водят до пренасочване на сделки към други региони, което може да има негативно влияние върху конкурентоспособността на Европа.

Относно възможността за прилагане на общ данък върху финансовите операции в ЕС, ако основните ни партньори не въведат такъв данък, бих искал да ви припомня, че Международният валутен фонд (МВФ) работи паралелно с Комисията, като разглежда варианти, включително световен налог върху финансовите операции.

Това показва, че въпросът е от глобално естество и Комисията смята, че най-добрият начин за неговото решаване е чрез намирането на глобални и координирани решения. Това е нашият първи и предпочитан вариант.

Що се отнася до използването на данъка като допълнителен инструмент за регулиране в контекста на реформите на финансовия пазар, мога да потвърдя, че Комисията обмисля допълване между данъчните и регулаторните инструменти и ще обърне внимание на общия ефект на тези два вида инструменти върху способността на финансовия сектор да подкрепи икономическото възстановяване.

По отношение на възможността за придаване на по-дългосрочна ориентация на финансовата система чрез въвеждането на общ данък върху финансовите операции, Комисията не знае за наличието на ясни данни и проучвания относно връзката между такъв данък и падежната структура на финансовото посредничество.

Относно разпределението на реализираните приходи чрез данък върху финансовите операции, тъй като анализът на иновативното финансиране все още продължава, мисля, че би било прибрано да се правят заключения за разделянето на постъпленията и тяхното разпределяне. При все това бих искал да подчертая, че евентуалните постъпления от общ данък върху финансовите операции ще бъдат много асиметрични, като вероятно ще бъдат разположени само в няколко държави, които са най-големите финансови центрове. Тази асиметрия сочи за необходимост от глобални решения, включително за разделяне и разпределяне на приходите.

И накрая, сроковете на различните инициативи. Като първа стъпка службите на Комисията в момента разглеждат като цяло въпроса за новаторските финансови инструменти. Комисията ще вземе предвид и заключенията на нашите основни международни партньори, за да установи възможностите с най-голям потенциал. Въз основа на това като втора стъпка може да бъдат направени конкретни предложения с подробна оценка на въздействието в съответствие с установения подход на Комисията за по-добро регулиране.

Jean-Paul Gauzès, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, г-н Шемета, госпожи и господа, настоящата финансова криза принуди държавните органи да извършат финансови интервенции, използвайки публични средства.

При тези обстоятелства идеята за въвеждане на данък върху финансовите операции е привлекателна. Приходите от данъка могат да се използват например за финансиране на възстановяването и за развитие на устойчива икономика, като първоначално могат да послужат за компенсиране на цената на кризата, която реалната икономика и данъкоплатецът трябваше да понесат. Данъкът ще допълни правилата, регулиращи финансовия сектор, относно премахването на данъчните убежища или дори съставяните в момента правила относно деривативните продукти.

На този етап би било препоръчително да се преценят последиците от данъка върху финансовите операции. Това е основната цел на този устен въпрос: да се насърчи Комисията да проучи практическите аспекти на различните точки, посочени в проекта за резолюция, за да даде становище за целесъобразността и навременността на такъв данък.

Г-н Шемета, казаното току-що от Вас е стъпка в правилната посока. Трябва обаче да се подчертае – както направихте Вие – че към тази мярка следва да се подходи по реалистичен и прагматичен начин. Този данък не трябва да навреди на европейската икономика или на конкурентоспособността на европейската финансова индустрия.

По-общо казано, важно е да се изтъкнат последиците от прилагането на този данък само в Европейския съюз – идея, за която се застъпват някои лица – ако не е възможно да се постигне споразумение на международно равнище. Смятам, че подобно чисто европейско решение не може да бъде подкрепено.

Udo Bullmann, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н Шемета, бих искал да вмъкна няколко въпроса относно казаното от г-н Scicluna от името на комисията. Г-н Шемета, ако размерът на финансовите операции в цял свят е 70, 80, 90 или 100 пъти по-висок от брутния национален продукт и ако това развитие става все по-динамично, бихте ли казали тогава, че по-голямата част от спекулативните елементи са свързани с този бум на финансовите продукти? Ако това е така, как тогава възнамерявате да ги ограничите или какво може да допринесе за тяхното ограничаване? Ако краткосрочните финансови сделки нарастват по-бързо в сравнение със световния брутен национален продукт, споделяте ли тогава нашето становище, че трябва да засилим дългосрочния подход в реалната икономика, където хората работят, печелят пари и произвеждат продукти, които можем да консумираме и използваме. Ако сте съгласен с тази позиция, по какъв начин и с какви средства смятате, че можем да постигнем това?

Г-н Шемета, ако данъкът върху финансовите операции може да помогне за постигането на тази цел – ето какво искаме да разберем – какви биха били сроковете за постигането на договорености с международните партньори? Имаме усещането, че създадените в света финансови инструменти сега се използват, за да се спекулира срещу еврозоната и срещу еврото и за действия в ущърб на най-слабите държави-членки. Не е ли крайно време вече да решим този въпрос и да установим европейски подход?

Г-н Шемета, едно нещо не мога да разбера: защо призоваваме държавите-членки да повишат данък добавена стойност с три или четири или повече процента, след като се предполага, че данък върху операциите от 0,01 или 0,05% ще наруши конкуренцията и ще отслаби позицията на Европа. Не мога да си го представя. Вземете мерки. Това иска Парламентът.

Carl Haglund, *от името на групата ALDE.* – (SV) Г-н председател, както чухме в пленарната зала, така нареченият „данък на Тобин“ неотдавна е бил поизтупан от прахта и изваден отново заради икономическата криза и все по-трудните разговори относно изменението на климата.

Чухме също, че по отношение на данъка се хранят големи надежди, като, наред с другото, той трябва да създаде сигурност на финансовите пазари и да генерира доходи, които да се използват за финансиране на различни достойни каузи, като например помощ за развитие и борба с изменението на климата.

Според мен тези надежди са относително наивни и аз съм много скептично настроен по отношение на възможността за въвеждане на данък върху финансовите операции, който действително да проработи. От една страна, аз съм един от тези, които се съмняват във възможността данъкът да бъде приложен на практика. От друга страна, не вярвам, че той ще доведе до резултатите, на които се надяват някои. Между другото, напълно съм убеден, че няма данък в света, който можеше да предотврати финансовата криза, която преживяваме през последните години.

Лично аз съм критичен и по отношение на идеята за облагане на определена дейност и използване на събраните данъци за цел, която по никакъв начин не е свързана с предмета на облагането. Смятам, че това е нелогична и не особено разумна данъчна политика.

Моля, не ме разбирайте погрешно. Искам да имаме повече финансови средства за помощ за развитие. Аз съм критик на моята собствена държава, която не успя да достигне до равнището от 0,7% от БВП, което често се посочва като минимално.

Комисията по икономически и финансови въпроси изготви балансиран документ по този въпрос. Добре е на равнище ЕС да се направи подходящо проучване за това, как би могъл да функционира подобен данък. Надявам се, че след това в това обсъждане ще има повече факти и по-малко политически становища. В противен случай рискуваме да затънем в дебат за данък, който не може да бъде приложен на практика, същевременно пропускайки възможности и решения за набирането на достатъчно финансиране за дейностите за развитие и усилията за борба с изменението на климата.

Най-лошото нещо, което може да се случи, е ЕС да се опита да въведе данъка върху финансовите операции принудително и по идеологически причини, без останалата част на света да направи същото. Това може да доведе само до икономическо фиаско за Европа, а едва ли точно това е необходимо в днешно време. Трябва да имаме това предвид. Надявам се, че проучването ще бъде сериозно и ефективно.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Г-н председател, възползвам се от новото правило за използване на синя карта.

Интересно ми беше, когато предишният оратор говореше за собствената си страна, за техните резерви и спомена 0,7% от БВП и данъка на Тобин.

Очевидно данъкът на Тобин е доста различен от данъка върху финансовите операции и мисля, че често това води до обърквания. Смятам, че сте абсолютно прав, че трябва да имаме яснота, но бихте ли могли да обсъдите по-подробно въпроса, защо не успяваме да изпълним целта от 0,7%, а също и как можем да изясним какво се опитваме да постигнем тук за един действително действащ данък върху операциите.

Carl Haglund (ALDE). – (EN) Г-н председател, този нов начин на обсъждания всъщност е доста интересен. Той ни позволява да водим диалог.

Финландия, за съжаление, е държава, която не предоставя 0,7% от своя БВП за помощ за развитие, което е лошо. Това е нещо, което трябва да решим политически в нашата страна. Въпреки това е жалко, че правителството ни не успя да го постигне.

Що се отнася до данъка на Тобин и данъка върху финансовите операции, Вие сте права: вероятно първоначално г-н Тобин не си го е представял точно така. Все още изпитвам голям скептицизъм по отношение на това, дали наистина бихме могли да имаме данък, който да има ефект в световен мащаб и в който да участват всички държави в света, защото това е единственият начин, по който той може действително да проработи, без да доведе до преместване на капитали на други места по света.

Предстои обаче да разберем това, ето защо Комисията проучва този въпрос. Ще бъде интересно.

Pascal Canfin, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-н председател, г-н Шемета, нашите публични финанси са в кризисно състояние и ние знаем, че част от решението може да се състои в съкращаването на някои разходи, но по-съществената част е способността на държавите-членки да привличат повече средства.

Следователно основният въпрос е да се разбере кои данъци могат да бъдат увеличени, кои данъци трябва да бъдат увеличени, както и какви ще бъдат последиците от тези данъчни увеличения. Според групата на Зелените/Европейски свободен алианс би било трудно да се увеличат значително данъците, които се плащат от малките предприятия, създаващи повечето работни места. Трудно е да се увеличат данъците, които се плащат от домакинствата – може би с изключение на тези, които засягат най-богатите – защото в повечето случаи те вече са достатъчно високи, особено в Европа.

Въпросът следователно е: кои данъци трябва да бъдат увеличени? Ако данъците върху малките и средни предприятия, както и ДДС, не бъдат повишени, неизбежно ще бъде да се потърсят други възможности. По наша преценка в крайна сметка данъкът върху финансовите операции ще бъде най-безболезненият данък за европейската икономика. Това е данъкът, който ще доведе до най-малко негативни последици за конкурентоспособността на европейската икономика в световен мащаб.

Освен това разходите за финансови операции са намалели значително през последните десет години, както поради редица технически подобрения – ако може да бъдат наречени по този начин – така и поради европейското регулиране.

В действителност това намаляване на разходите беше усвоено от финансовия сектор и банките. Не би било напълно необосновано, ако с помощта на данък върху финансовите операции част от реализираната от банките печалба, благодарение на икономисването на тези разходи, се върне обратно към държавните органи, които са допринесли за тези икономии.

Както винаги, Парламентът превръща този въпрос в силно идеологически насочен дебат, но всъщност той е доста технически. Транзакционните разходи съществуват преди; те бяха намалени. Днес предлагаме те да бъдат увеличени отново, за да могат публичните органи да се възползват от тези технически подобрения, а не само частният сектор.

Естествено възниква въпросът дали Европейският съюз може да предприеме тази стъпка самостоятелно. За всички е ясно, че би било добре, ако това стане в международна рамка. Ако другите – по-специално САЩ – не последват нашия пример, стигаме до следния въпрос: изключена ли е тогава вероятността Европейският съюз да направи това?

Някои изявления – например направеното от г-н Gauzès – навеждат на мисълта, че според групата на Европейската народна партия (Християндемократи) Европа не може да направи нищо сама. Тази ситуация, разбира се, няма да бъде идеална и ще има пречки, които ще трябва да бъдат преодоляни. Означава ли това обаче, че Европейският съюз трябва задължително да се поставя под най-малкия общ знаменател, че трябва да има възможно най-слабо регулиране и да се приравнява с участника с най-малки амбиции? Според нас това не е поведение, което ще укрепи лидерската позиция на Европейския съюз в света.

Нещо повече, можем да си представим, че Европейският съюз осъществява тази операция самостоятелно. Просто защото капиталовите потоци, които ни интересуват, започват от Европейския съюз, след това може да отиват другаде, но в крайна сметка се връщат в Европейския съюз.

Когато тези потоци излизат и се връщат, имаме възможност да поискаме те да бъдат проследени и да знаем дали са били обложени с данък върху финансовите операции. Ако това е така, няма проблем. Ако ли не, тогава можем да начисляваме данък на входа или на изхода. Правим това от години в реалната икономика с общата външна тарифа. Сега финансовата глобализация ни задължава да го направим във финансовата сфера на икономиката и то е напълно възможно от техническа гледна точка. Това, което е необходимо, е политическа воля.

Kay Swinburne, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, след последните сътресения на световните финансови пазари учени, политици и нобелови лауреати за икономика с основание се опитват да намерят начини за възстановяване на средствата, които бяха изразходвани за спасяването на нашите финансови институции. Данъците върху финансовите операции в многото си различни форми са само една от многото предложени идеи и ние не трябва да ограничаваме инструментите, които са на разположение на ЕС и неговите държави-членки, като разглеждаме само една идея. Трябва да бъдем изобретателни и да мислим във възможно най-широка перспектива, за да видим в кои области можем да реагираме най-добре на финансовата криза и да укрепим нашите национални финансови системи. Идеята на президента Обама за данък върху финансовите институции може да се окаже полезна.

При все това предложението е много конкретно и не разглежда всички други форми на финансови данъци или такси. Както заяви членът на Комисията, по указания на Г-20 в момента МВФ изследва възможните финансови данъци, а настоящата резолюция сякаш се опитва да намери отговори преди това проучване.

Не разбирам логиката да се опитваме да приложим решение на ЕС към световен проблем. Нелогично и наивно е да се мисли, че ако ЕС въведе данък върху операциите без подкрепата на всички ключови световни играчи, няма да загубим в полза на други държави.

Моите опасения във връзка с данъка върху финансовите операции в този му вид са в две насоки.

Първо, не можем да подкрепим мярка, която има за цел да даде на ЕС правомощия по събиране на данъци. Запазването на правото на контрол върху данъчните системи на държавите-членки на ЕС е от фундаментално значение за техния суверенитет. Затова би било полезно да се изясни дали това предложение се отнася за координирани дейности по събиране на данъчни вземания в отделните държави-членки – които да се запазват и използват на това равнище – или това наистина е данък на ЕС.

Второ, събраните данъци за стабилизиране на финансовите системи според мен не трябва да се превръщат в продължение на бюджетен ред на ЕС. Много инициативи, водени от ЕС и държавите-членки, както и разходни програми се опитват да решат умело проблемите със световния климат. Имаме амбициозни цели за средствата, които да бъдат изразходвани в развиващите се държави. Не бих могла да подкрепя нещо, което всъщност събира данъци за други цели.

Miguel Portas, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, считам, че техническата дискусия, която трябва да проведем, несъмнено е много важна, но тя не трябва да прикрива факта, че изборът, който следва да се направи, е от политическо естество. Ето защо воденето и поставянето на целия спор на техническа основа, за да се избегне този политически избор, е донякъде нелегитимно.

Г-н Haglund например обясни, че ако беше въведен данъкът на Тобин, щяхме да избегнем финансовата криза. Бих могъл да се съглася с него. Със сигурност обаче щяхме да имаме много повече ресурси, за да се борим с последиците от финансовата криза в нашите икономики и сред най-непривилегированите слоеве на населението на Европа.

Ето за това следователно става въпрос. И вторият аспект се отнася ... и затова отговорът на г-н Шемета не беше никак убедителен за мен нито по отношение на графика, нито по отношение на основния въпрос. В крайна сметка г-н Шемета ни каза, както и г-н Gauzès, че данъкът е привлекателна и много интересна идея, но не можем да го приложим в европейски мащаб. Той трябва да бъде глобален.

Нека бъдем ясни. Това значи да се каже на хората, че данъкът на Тобин никога няма да съществува в световен мащаб. Затова няма смисъл да заблуждаваме хората. Казва се, че или данъкът ще бъде глобален, или той няма да съществува. Това следователно означава, че той няма да съществува. Аз съм на съвсем друго мнение. Смятам, че Европейският съюз е достатъчно силен финансов пазар, който позволява създаването на общ остатъчен данък върху всички операции, без това да доведе до изтичане на капитали.

Преди всичко обаче ще кажем на нашите граждани нещо от абсолютно решаващо значение: че в тази криза, най-малко на остатъчно ниво, финансовият капитал, който ни доведе до кризата, най-малко на остатъчно ниво, трябва да плати. И че това е предназначено най-вече и специално за борба с глада и бедността по цял свят и за поставяне на началото на финансиране за създаването на социален стълб в европейския проект, стълб, който ни липсва и с който ние не разполагаме.

Гражданите ще разберат това много добре.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, преди единадесет години бях един от малцината членове на Парламента, които създадоха междупартийна работна група за данъка на Тобин, и нашите заседания често бяха посрещани с презрителна усмивка. Гледайки през призмата на края на хилядолетието, ние отново и отново сочехме очевидната пазарна логика, рисковете за конкуренцията и възможните проблеми на глобализацията.

Безполезна е, ако днес продължавате да излагате тези аргументи. Едва избегнахме голяма катастрофа и това ни струваше не само ужасно много пари, а и много доверие. Ако сега мислите, че можете да позабавите този данък върху финансовите операции, тогава спекулантите – както ще ги нарека – с които аз лично се разбирам добре, с други думи мениджърите на инвестиционни фондове, както евфемистично ги наричат, са на съвсем друго мнение, защото те извършват дейността си по тази разделителна линия все по-бързо и интензивно.

Ето защо не съм убеден, че данък върху обема на финансовите операции би могъл да постигне нещо повече от потушаването на тези огромни спекулативни вълни. Бих искал наистина онези от вас, които представляват Комисията и националните правителства, да внимават преди всичко за това, което беше казано от колегите от групата на Зелените, както и от г-н Bullmann и левицата. Това е политически въпрос. Техническите аспекти могат да бъдат решени бързо, тъй като за това има експерти.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-н председател, можем да си задаваме въпроса, дали налагането на данък върху финансовите операции е възможно от административна или политическа гледна точка. Мисля обаче, че основният въпрос трябва да бъде: добър ли е той? От полза ли е за икономическото развитие наличието на данък върху финансовите операции? Защото това означава данък върху инвестициите. В трансграничен аспект ще се облагат с данък инвестициите в държавите с по-малко капитали.

Ако това окаже влияние, ще подпомогне ли то международната търговия или ще я намали?

Казвам това, защото при обсъждането на този въпрос можем да разгледаме два примера. Първо, 30 години сме свидетели на огромен икономически растеж, благодарение на доброто функциониране на световните

финансови пазари. След това видяхме последиците от кризата, която се развихри вследствие от свиването на кредитите. Мисля, че трябва да имаме по-богати и функциониращи световни финансови пазари, отколкото да се опитваме да се доближим до ситуацията на кредитната криза.

Защото данъкът върху операциите, подобно на всеки данък, има за цел да намали обема на това, което се облага, а аз не виждам полза от свиването на размера на международната търговия. Видяхме какви бяха последиците, когато това стана. Не смятам, че оскъпяването на инвестициите в бедните държави е от полза.

Данъчното облагане на финансовите операции няма да попречи на финансовите сделки. То няма дори да ограничи така наречените „спекулативни“ инвестиции. Това ще затрудни големия поток на нормалните инвестиции и търговия, от които се нуждаем.

И аз мисля, г-н Шемета, че има много причини да проявяваме внимание и колебание, когато обсъждаме този въпрос.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н Шемета, явно Вие, г-н Шемета, отговаряте за данъчното облагане и Вашият принос към Стратегията 2020 в тази област ще бъде да предложите иновативни начини на данъчно облагане. Предлагането на иновативни начини на данъчно облагане изисква смелост и Вие не трябва да оставяте настрана цялата интелигентна и конструктивна работа, извършена от Вашите предшественици. Отбелязвам, че в Стратегията 2020 дори не се споменава за хармонизиране на корпоративния данък. Може би е останало в някое чекмедже, но аз бих предложила да обърнете по-голямо внимание на този въпрос.

Ако обаче демонстрирате същата смелост по отношение на данъка върху финансовите операции, няма да стигнем много далеч. В Европейския съюз и в Комисията, към която сега принадлежите, явно решенията за бъдещето се обуславят от заключенията на Г-20. Данъкът върху финансовите операции фигурира в заключенията на Г-20, затова Ви молим да го приложите. Не ни представяйте аргумента, че трябва да правим това, което правят всички останали, защото когато президентът Обама под влияние на Пол Волкер предлага реформиране на банковата система на САЩ, той обръща гръб на заключенията на Г-20!

Защо трябва да изключваме метод, който може да бъде добър за САЩ? И нещо повече, г-н Шемета, забелязах, че Вашият колега, г-н Барние, заяви, че тази реформа може да бъде подходяща конкретно за ситуацията в САЩ и няма нищо общо с Европа; че Европа следва свой собствен път в областта на данъка върху финансовите операции. Това е вярно. Очакваме Вашите смели и иновативни предложения, г-н Шемета.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Г-н председател, г-н Шемета, ако трябва да съм съвсем откровен – а всички знаят, че аз изцяло подкрепям Комисията – Вашите предложения изглеждат изключително плахи. Някое от тях не показва желание за политически амбиции по тема, която все пак намирам за много важна.

Ще Ви припомня, че Консенсусът от Монтерей от 2002 г. и конференцията за преглед на резултатите от срещата в Доха през 2008 г. препоръчаха намирането на иновативни и алтернативни начини на финансиране в областта на развитието. Не вярвам също, че данъкът върху финансовите операции може да регулира световната финансова система, не това е неговото предназначение. Вярвам, че Европейският съюз – разбира се, заедно с Г-20 – трябва да поеме инициативата за прилагането на данък върху международните финансови операции, който може да бъде определен, както беше посочено, по скала между 0,01% – колко много пари – и 0,1% от стойността на транзакцията. Очакваните приходи очевидно варират в зависимост от тези две стойности. Можете да избирате между 20 млрд. щатски долара и 200 млрд. щатски долара.

Той може да бъде от глобален или от общ характер. По една точка обаче далеч не съм съгласен с всички вас: Не смятам, че прилагането на данъка следва да бъде предмет на споразумение между всички държави по света, а между основните икономически играчи. Не трябва да чакаме целият свят да приеме този данък, тъй като много добре знаем, че всъщност това ще убие самата идея.

Той трябва да се начислява на държавно равнище и като начало доброволно, което, разбира се, ще даде известен тласък на идеята. Данъкът трябва да бъде координиран от ключовите икономически участници, по-специално от Г-20. Тъй като се чудите за какво може да се използва той, една алтернатива би било неговото внасяне в глобален или дори европейски фонд. Европейският фонд за развитие наистина може да бъде подходящ за тази цел като средство за предоставяне на обществена помощ за развитие. Освен това държавите биха могли да се възползват от него в своите политики за развитие.

Има и още нещо, за което имам сериозни съмнения, и впрочем изглежда, че нещата се развиват в тази посока. Ясен знак например е, когато чувам, че изпълнителният директор на Международния валутен фонд донякъде отхвърля философията на данъка на Тобин, или данъка върху финансовите транзакции, определяйки го като

един вид защита за предвиждане или покриване на рисковете на участниците във финансовия свят – които аз наричам финансови жонглиори. Той обаче въобще не представлява това! Не искам целта на този данък да бъде да застрахова поеманите от финансовия свят рискове. За това трябва да се плаща по друг начин. Това е злоупотреба, която не мога да приема.

Бих искал да ви припомня, че целият напредък, който беше отбелязан през последните няколко години в редица развиващи се държави – дори и в тези, които се представят най-добре – вероятно ще бъде загубен, като попречи по този начин на изпълнението на целите на хилядолетието за развитие. Поради тази причина аз съм ревностен поддръжник на данъка върху финансовите операции.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-н председател, очевидно има много добри основания да се настоява финансовите институции да имат по-голям принос за данъчните приходи след финансовата криза и е жалко, че в настоящата резолюция се разглеждат само данъците върху операциите, а не примери като таксата на Обама.

По отношение на данъците върху операциите три области пораждаат моето безпокойство.

Първо, въздействието върху крайните потребители на финансови услуги. В Обединеното кралство гербовият налог, който съществува в продължение на много години, оказва непропорционален ефект върху по-малките инвеститори и търсещите капитал дружества.

На второ място, влиянието върху ЕС, ако Съюзът поеме по този път сам. Знаем, че финансовите пазари са глобални и много подвижни. Очевидно е налице риск просто да изместим сделките извън ЕС, което не би било от полза.

Третият проблем според мен е свързан с моралния риск: ако тези средства ще бъдат вложени във фонд за спасителни операции. Не мисля, че всяка фалираща финансова институция следва автоматично да бъде спасявана от данкоплатците. Трябва да е възможно да се даде възможност за фалит на банките, запазвайки същевременно защитата за техните клиенти. Експертите предупредиха комисията по икономически и парични въпроси и специалната комисия по финансовата, икономическа и социална криза, че такъв фонд може да насърчи безотговорното поемане на рискове. Не искаме да бъдем изложени на риск от по-голям риск и това трябва да бъде проучено.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, несъмнено скорошната финансова криза показва, че либерализирането на финансовите пазари и настояването за свобода на пазара позволи на финансовата система да се разрасне опасно много спрямо и в сравнение с реалната икономика и в продължение на години да работи при условия на огромна норма на печалба, безотчетност и липса на регулиране, довеждайки в крайна сметка до кризата.

Следователно предложението за данък върху финансовите операции може да ограничи размера на финансовата система и да направи нерентабилни някои спекулативни финансови възможности. Тази мярка обаче ще остане само на хартия, ако не бъде придружена от интегриран план за регулиране на финансовата система, с който да бъдат сведени до минимум водещите до злоупотреби политики, които се прилагат от банките, и спекулациите на хедж фондовете и дружествата за кредитен рейтинг, които изострят и се възползват от икономическите проблеми в много държави.

Въпреки това според мен тези мерки не трябва просто да се разглеждат като временни действия. Банките трябва да платят за големите пакети за подпомагане, които получиха от европейските правителства, пакети, които в крайна сметка увеличиха финансовия дефицит на страните. Сега тези държави са принудени да вземат заеми от същите банки, като по този начин им плащат два пъти.

Трябва да бъдем ясни. Банките трябва да изплатят дълговете си към правителството. Ето защо наред с всичко друго трябва да наложим данък върху финансовите операции, на първо място, за да ограничим размера на финансовия сектор, и второ, за да спестим средства за нови социални политики и политики за развитие.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Шемета, госпожи и господа, за какво говорим в такъв случай? Простият въпрос е как финансовите пазари могат да помогнат за намаляване на разходите, които държавите, обществата и икономиките са направили заради тях? Това е решаващият въпрос, на който трябва да дадем отговор.

Мисля, че заедно разработихме много балансиран текст. Много съм благодарен и на члена на Комисията за начина, по който се изрази. От една страна, не можем да се преструваме, че Европа е Островът на блажените, където можем да правим каквото поискаме, без световните финансови пазари да реагират. Нещата трябва да

бъдат координирани на международно равнище. От друга страна, трябва също да гарантираме, че секторът дава съответен принос за преодоляването на кризата.

Ето защо искам да предупредя, че трябва да спрем да предлагаме нови идеи всяка седмица, чрез които можем да решим всички проблеми на света. Преди няколко месеца допълнителна такса върху самолетните билети щеше да реши всичките ни проблеми, сега е данъкът върху финансовите операции, а следващия месец някой ще измисли нещо друго. Това отива твърде далеч. Става въпрос за включването на финансовите пазари по координиран на международно равнище начин. Ако Комисията може да предложи разумно решение на този въпрос и то да бъде представено в рамките на международни преговори, тогава ще бъдем на прав път.

Трябва също така да бъдем честни със себе си. Онези, които твърдят, че можем да спрем спекулациите с такива инструменти, определено се заблуждават. Това, което искаме, е спекулантите да платят своя дял за риска и за преодоляването на риска. Това е правилният подход. Правейки това, Вие ще имате нашата пълна подкрепа, г-н Шемета.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Г-н председател, в момента в Обединеното кралство се провежда кампания, наречена „Робин Худ“, организирана от неправителствени организации, църкви и гражданското общество, и оглавявана от актьора Бил Най. Г-н Шемета, ако не сте разглеждали техния уебсайт, силно Ви го препоръчвам във връзка с този дебат. В основата на кампанията е данък върху финансовите операции от 0,05%, чрез който те смятат, че ще бъдат събрани около 37 млрд. британски лири.

Идеята на данъка върху финансовите операции не е той да функционира като банкомат, от който хората да теглят пари: той засяга операциите с непублични средства и има за цел онези, които допринесоха за възникването на финансовата криза, да дадат нещо обратно. Да представим нещата в перспектива. Преди около три седмици слушах икономиста Джон Кей, който изнесе лекция в Шотландия. Ако Шотландия беше независима държава и нашите банки бяха рухнали, всеки мъж, жена и дете в Шотландия щеше да е задлъжнял със 750 000 британски лири. Вече не можем да позволим това да се случи в бъдеще. Това не стана сега, слава богу, защото Шотландия е част от Обединеното кралство, но в бъдеще трябва да обмислим сериозно данъка върху финансовите операции и как може да се прилага той.

Кампанията „Робин Худ“ е интересна и мисля, че трябва да се предвиди разделяне 80:20 – 80% за обществени услуги и 20%, за да се уверим, че имаме фонд, който да гарантира, че банковата криза няма да се повтори.

Благодаря Ви, г-н Шемета, и с нетърпение очаквам Вашето предложение. Може би ще можете да ни посочите кога бихме могли да чуем Вашето становище. Знам, че „ЕС 2020“ ще бъде представена през април, но би било добре да разберем Вашия график.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, г-н Шемета, в настоящата криза пред нас има само две възможности. Първата е да накараме хората да платят за кризата, каквото и правим: чрез строги планове за икономии, безработица и повишаване на данъците, като неотдавнашното увеличение на ДДС в Гърция. Другата е да се обложат спекулативните движения на капитали и финансови операции. Това ще генерира значителни приходи за европейската икономика и смятам, че може да послужи като оръжие срещу финансовата криза, в която се намираме в момента. Ще трябва да намерим и куража да затворим данъчните убежища.

Това предложение по никакъв начин не е революционно, тъй като то вече беше включено в постигнатите от Г-20 договорености. Някои от тези принципи дори бяха предмет на обсъждания и гласуване в тази зала. Наложително е обаче да направим нещо повече от безсмислени призови. Трябва незабавно да сложим край на тези спекулации, които имат фатален ефект. Всъщност някои икономисти смятат, че ако обложим финансовите операции с данъчна ставка от едва 0,5%, това може да осигури още 500 млрд. евро на Европейския съюз. Това са средства, които можем да използваме за възстановяване, основаващо се на работа, обучение, научни изследвания, заплати и нови екологосъобразни промишлени и селскостопански политики.

Затова е необходимо да започнем да предприемаме действия. Трябва да имаме смелостта да гласуваме принципа на този данък и след това да го приложим.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Шемета, госпожи и господа, в австрийския парламент и в австрийското федерално правителство, а също и в моята партия, Австрийската народна партия, е налице политическа воля да се води борба в подкрепа на данъка върху финансовите операции. Финансовата и икономическа криза има последици в световен мащаб, както и причини, които не могат да бъдат ограничени до един континент.

Не се нуждаем само от механизми за глобално управление; необходими са ни механизми за глобален надзор, механизми за глобални регулаторни насоки, а също и източници на финансиране. Разглеждането на въпроса за източниците на финансиране не е достатъчно. Последниците от насоките са не по-малко важни.

Преди всичко се нуждаем от обща европейска воля, европейски проект, за да можем да постигнем успех в световен мащаб. Въпросът към Комисията и резолюцията, което се надявам, че Парламентът ще приеме в сряда с голямо мнозинство, са израз на съвместната политическа воля за създаването и прилагането – за предпочитане в световен мащаб – на модел на данък върху финансовите операции. Очаквам да получим много конкретно предложение от Комисията, което ще подпомогне солидарността в Европа, и също така очаквам Комисията да представи това предложение възможно най-скоро, както и да отговори на нашите въпроси.

Как ще се отрази този данък върху финансовите операции върху реалната икономика и върху конкурентоспособността на икономическата и финансовата позиция на Европейския съюз? Какъв ще бъде предметът на облагане, какъв ще бъде размерът на данъка, кой ще го събира и кой ще получава средствата? Трябва ли той да има целево предназначение? Бих казал: да, но за каква цел? Трябва да решим всички тези въпроси. С днешните разисквания и гласуването в сряда ние определяме бъдещия курс. Молим да ни дадете бърз отговор.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н Шемета, кризата показва, че Европейският съюз не разполага с необходимите инструменти, за да противодейства на последиците от нея и да осигури подходяща рамка за икономическо възстановяване.

Ето защо е необходимо да се даде общ отговор. Това следва да включва не само координиране на стратегиите на държавите-членки, но и осигуряване на съответните инструменти, които да ни дадат възможност като Съюз да предприемем значими действия, с които да осигурим незабавен и глобален отговор.

Първата цел трябва да бъде да осигурим на Съюза по-мощно и по-ефективно икономическо управление, което изисква по-голяма финансова автономия. Във връзка с това данък върху финансовите операции с тройно предназначение може да бъде много полезен. Преди всичко трябва да подобрим способността на Съюза да развива своя собствена политика, трябва да подобрим икономическата стабилност чрез ограничаване на спекулативните операции и да осигурим необходимата информация за наблюдение на състоянието и развитието на финансовите пазари. Освен това при разработването на този фискален инструмент следва да се гарантира, че финансовият сектор дава своя принос за подпомагане на възстановяването на щетите, понесени от реалната икономика, и за покриване на разходите и цената за стабилизирането на банковата система.

Г-н Шемета, можете ли да ни предоставите график за това?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-н председател, Европейският парламент има право да представи набор от въпроси по темата и да не представи окончателна позиция относно новия данък върху финансовите операции.

За това има няколко причини. Достатъчно е да чуете какво ни казват безгрешните привърженици на този данък. Те твърдят, че това е политически проблем, че техническите решения нямат почти никакво значение.

Първо да одобрим данъка, а след това да видим как ще бъде прилаган той. Това е грешка. Невъзможно е проблемът с финансовата криза да бъде решен с идеология.

Второ, те твърдят, че това ще бъде данък, който може да помогне на лицата в най-неравностойно положение, нещо като данък „Робин Худ“, тъй като най-облагодетелстваните преодоляват проблемите с растежа на икономиката.

Въпросът, дали той да бъде от европейски или световен мащаб, е почти без значение. Той помага и да се избегне вземането на решение. Какво би станало, ако само Европа има такъв данък?

Има няколко елемента, които трябва да бъдат взети под внимание. По време на криза проблемите не се решават чрез въвеждането на нов данък. Проблемът на публичните финанси няма да бъде решен с нов данък. Това няма да стане с нов данък, който има наказателна функция и цели да санкционира виновниците за кризата.

Крайните потребители са тези, които ще пострадат от новия данък. От него ще пострадат онези, които се нуждаят от кредит.

Второ, има редица технически проблеми, които трябва да бъдат обсъдени. Онези, които са без значение. Съществува ли европейска административна система, която може да приложи данък от този род? Може ли някой да ни каже какви са разходите за неговото прилагане? Може ли някой да ни посочи ефектите върху

ликвидността и кредитите? Как ще се прилага световен данък предвид часовите разлики и сделките, които се сключват с точност до секунда? Как може да се контролира всичко това?

Все още предстои да бъде даден отговор на всички тези въпроси. Моето мнение е, че трябва да се поучим от кризата и да приемем становища. Съмнявам се, че новият данък е правилната позиция.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-н председател, г-н Шемета, дебатът относно налагането на данък върху международните финансови операции може и да не е от днес, но е изключително актуален, тъй като основният урок от кризата в световната икономика – особено в еврозоната, която в последно време е подложена на системни атаки от спекуланти – е, че предишната безотчетност на финансовите пазари и липсата на основно финансово регулиране и управление има незабавни и видими последици върху реалната икономика, върху устойчивостта на публичните финанси и социалната стабилност.

При тези условия налагането на данък върху международните финансови операции е особено важно, защото той е един от ключовите елементи на дългоочакваното реструктуриране на механизмите за финансов контрол. Решението, разбира се, не е да въведем още един европейски данък, който ще има съмнителни последици за конкурентоспособността на европейската икономика, а да формулираме амбициозно европейско предложение, което да бъде представено пред Г-20.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (EN) Г-н председател, финансовите пазари са глобални и финансовите дружества са глобални. В действителност финансовата индустрия понастоящем е най-големият световен сектор. Тъй като нашите нужди също са глобални – като например програмата за развитие, целите на хилядолетието за развитие и вземането на мерки по отношение на изменението на климата – за мен е повече от естествено данъчното облагане на финансовите сделки да бъде първият опит на глобално данъчно облагане.

Политиката не е глобална, нито, както знаем, самият Европейски съюз. Някой трябва да поеме водещата роля в решаването на проблема и е съвсем естествено Европейският съюз да направи това. Обикновено този, който играе водеща роля – разработвайки механизми, модели и притежавайки интелектуалната собственост – има инструмента, а и предимството да е първи.

Макар и да има някои ползи, свързани с известно ограничаване на най-спекулативните сделки, според мен най-големите предимства се отнасят до откриването на нова област на данъчно облагане, глобален механизъм и възможност за събиране на средства – не толкова във финансовия сектор, но най-вече за нашите нужди в областта на европейското и световното развитие и екологичните потребности.

Разбира се, за да бъде активен по този въпрос, Европейският съюз трябва да има ясна идея, трябва да има единна позиция и затова бих искала Комисията много скоро да направи предложение за това, какво да се направи, за да проработи данъкът върху финансовите операции.

Edward Scicluna (S&D). – (EN) Г-н председател, преди поне 40 години, когато бяхме студенти, обсъждахме нов икономически ред, който съдържащо предложение за използване на заеми в специални права на тираж (СПТ) към Международния валутен фонд (МВФ), както и облагане на националните правителства с данък, който да се използва в помощ на бедните държави. Това, както знаем, не се осъществи.

Много години по-късно реалността е друга: глобализацията, както и напредъкът на технологиите и силната политическа воля направили някои планове по-осъществими. Броят на глобалните цели на политиката обаче нарасна. Освен бедността, която за съжаление все още съществува, ние сме загрижени и за световните екологични проблеми, като изменението на климата, а сега по същество говорим и за нещо като световна застраховка, с която да се компенсират жертвите за понесените вследствие от финансовата катастрофа социални и икономически вреди.

Трябва да бъдем внимателни, когато сме изправени пред много цели. Предлагам да се придържаме към мъдрото правило да гарантираме, че за всяка цел се нуждаем от отделен инструмент. Нека Комисията да бъде смела, но ние трябва да гарантираме, че данъкът върху финансовите операции трябва да бъде много добре насочен и осъществим. Нека не се опитваме да правим всичко за всички.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Считам, че от въвеждането на данък върху финансовите операции няма да има никаква полза. Той няма да ни помогне да излезем от финансовата криза, няма да способства за

предотвратяването на нова криза, нито ще има принос за стабилността на финансовите пазари. Тази мярка ще доведе само до повишаване на цената на капитала и кредитите и ще възпре инвестициите.

Преди да въведе нов данък, Европейската комисия трябва да проучи много внимателно неговите плюсове и минуси. Ако се вземе решение за въвеждането на налог върху финансовите трансакции, това може да повлияе на конкурентоспособността на европейската икономика в световен мащаб. Необходимо е да се избегне и двойното данъчно облагане, както и създаването на пречки пред свободното движение на капитали.

Обикновените граждани не трябва да понасят произтичащите от данъка разходи. Би било уместно да се помисли за въвеждането на такъв данък в държави, където има натрупване на спекулативен капитал, водещ до създаването на краткосрочни външни задължения. Тази мярка може да предотврати натрупването на спекулативен капитал.

През 2009 г. Швеция въведе годишна такса за стабилност, прилагана по отношение на банки и кредитни институции, в размер на 0,036% от общата стойност на някои задължения. Въвеждането на такъв данък обаче не е оправдано в Румъния. По време на проведените преговори между румънското правителство, МВФ и Европейската комисия бяха договорени законодателни промени във връзка със специална административна процедура, която да позволи бърза и ефективна намеса на Националната банка на Румъния в случай на изпитвани затруднения от кредитни институции.

В този контекст бих искала да попитам Европейската комисия какви механизми или решения се разглеждат, които да защитят държавите от натрупването на спекулативни капитали, и обмислят ли се и други мерки за регулиране и надзор на финансовата система.

Благодаря ви.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, две думи изникват в съзнанието ми, докато разискваме тази тема: това са латинските думи *festina lente*, или „бързай бавно“, тъй като тази тема очевидно, като всички данъци, е доста спорна. Предполагам, че идеята да говорим за въвеждането на данък върху финансовите институции, с който да ги накараме да обръщат по-голямо внимание на рисковете и може би да платят своите грехове, е особено привлекателна. Финансовите операции обаче имат глобално, а не само европейско измерение, затова, както посочи г-жа Swinburne, трябва да разгледаме всички възможности.

Да видим в каква посока са се насочили МВФ и Г-20 и тогава може би и ние да предприемем действия, но определено трябва да ги обмислим много внимателно. Затова аз казвам *festina lente*, да бързаме бавно, да обмислим нещата задълбочено и да проведем широки консултации, а след това може да предприемем действия, със или без помощта на мерки от типа „Робин Худ“.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, г-н Шемета, въпреки че развитите държави са отговорни за 80% от емисиите на парникови газове, днес развиващите се страни плащат за най-тежките последици. Тези изключително сериозни последици засягат най-бедните страни, страните, които не са направили нищо, за да предизвикат парниковия ефект.

В момента има двадесет милиона бежанци, които са в това положение заради промените в околната среда. Ако не направим нещо веднага, до 2050 г. те ще станат петстотин милиона. Имаме сериозно задължение към тези държави по отношение на климата, което възлиза на около 100 млрд. евро годишно. От тях справедливият дял за Европейския съюз е 35 млрд. евро.

Изключително важно е да въведем незабавно данък върху финансовите операции, за да можем да финансираме задълженията си във връзка с климата. Същевременно данъкът ще ни позволи да платим нашия дълг към бъдещите поколения, като ще ни помогне да осигурим средства за преодоляване на енергийната независимост от въглищата.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н Шемета, предложение, което не успя да оцелее преди две десетилетия, отново е предмет на разисквания и спорове поради финансовата и икономическа криза. Това предложение вече се защитава не само от академичните среди и от малцинството или опозиционните групи. Сега Г-20, Международният валутен фонд и някои от лидерите на най-развитите държави в света предлагат въвеждането на този данък. Трябва да се възползваме от тази възможност, защото моментът е подходящ.

Като член на комисията по развитие подкрепям становището, че ако бъде въведен такъв данък, част от приходите следва да бъдат отредени за финансиране на развитието. Ако постъпленията се използват изключително за финансиране на гарантирането на влоговете или за чисто икономически цели, финансовият сектор няма да

даде своя почтен принос за установяването на световна справедливост. Съответно част от тези приходи следва да бъдат отредени за помощ за развитие.

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, радвам се че, посветихте време на това важно разискване. Идеята за данък върху финансовите операции засега предизвиква голямо внимание. Както обясних, в момента Комисията разглежда възможностите за иновативно финансиране на световно равнище и обръща особено внимание на следните въпроси:

Първо, анализ на аспекта конкурентоспособност. Поради високата мобилност на финансовите операции и голямата конкуренция на финансовите пазари рискът от пренасочване на дейността към други пазари изглежда много висок. Това означава, че на международно равнище е необходим общ подход и най-малкото добро сътрудничество.

Вторият въпрос е съвкупното въздействие на различни инициативи, които не бива да подкопават способностите на финансовия сектор да подкрепя икономическото възстановяване.

Трето, трябва да направим необходимия анализ. Комисията скоро ще публикува своя анализ на различните варианти. Трябва да кажа, че той не е толкова елементарен. Анализираме различни инструменти. Тези инструменти са свързани не само с данъка върху финансовите операции, но и с евентуални налози върху банковите активи, банковия левъридж и така нататък. Този анализ трябва да се извърши много внимателно, за да се направят правилните изводи кои са най-добрите варианти.

Комисията ще сравни своите заключения с тези на един от своите международни партньори. Въз основа на това ще бъдат определени по-обещаващи инструменти, които Комисията ще оцени по-подробно.

Трябва да кажа също, че за разлика от предишни стратегически документи, в стратегията „ЕС 2020“ данъчно облагане или данъци се споменават многократно. Мисля, че Комисията обръща сериозно внимание на въпросите, свързани с развитието в областта на данъчното облагане.

В заключение бих искал да подчертая, че Комисията насърчава и подкрепя извършването на сериозен глобален анализ на потенциалните предимства и недостатъци на различните иновативни финансови инструменти, включително на данъка върху финансовите операции. Бих искал да благодаря на Парламента за неговия интерес и участие по темата.

Председател. Внесено е едно предложение за резолюция⁽¹⁾ от името на комисията по икономически и парични въпроси, на основание член 115, параграф 5 от Правилника за дейността, в заключение на разискванията.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 10 март 2010 г., от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Отдавна подкрепям данъка върху финансовите операции, или както го наричат неговите поддръжници в САЩ – данък върху финансовите спекулации. Джеймс Тобин за първи път развива тази идея като средство за стабилизиране на световните финансови пазари и същевременно за събиране на достатъчно средства за помощ за развитие. Могъщите финансови спекуланти, както и правителствата на власт, го отхвърлят като неосъществим. Сега, вследствие от кризата, Международният валутен фонд проучва доколко е възможно той да бъде реализиран и ние трябва да настояваме докладите на експертите да не бъдат изпразнени от съдържание и превърнати в безполезни документи чрез задкулисно лобиране. Вече имаме инструменти, например системата за клиринг SWIFT в Европа, които ще ни позволят да прилагаме данъка. Противно на научните изследвания обаче, все още се изтъкват старите фалшиви аргументи: „той може да бъде заобикалян, ще бъде в тежест за потребителите“. Финансовата криза, предизвикана от безскрупулни финансови спекуланти, които продължават да печелят огромни богатства и чиито дейности поставиха световната икономика на колене, трябва да бъде ограничена. Движещата сила зад нарастващата подкрепа за данък върху финансовите операции трябва да бъде общественото мнение, което настоява правителствата да предприемат действия, вместо да се огънат пред хора, за които алчността не е достатъчна.

(1) Вж. протокола.

18. Въвеждане на единна зона за плащания в евро (SEPA) (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е въпросът с искане за устен отговор (О-0027/2010), внесен от Sharon Bowles, към Комисията относно Единната зона за плащания в евро (SEPA).

Sharon Bowles, автор. – (EN) Г-н председател, моят предшественик на поста председател на комисията по икономически и парични въпроси представи пред Парламента резолюция относно SEPA на 12 март 2009 г. Оттогава не се е променило много и сега аз представям своята през март 2010 г. Искам да заявя, че наистина очаквам да се постигне напредък до средата на март 2011 г.

Комисията положи усилия, като през септември 2009 г. оповести пътната карта за SEPA. Съгласни сме с действията в шест приоритетни области, но голяма част от респондентите на проведената от Комисията консултация посочват, че е необходимо да се определи крайна дата, за да се стимулират онези, които се колебаят. Така твърди Комисията. Не би могло да поставим въпроса по-директно от това да предложим да се определи задължителен краен срок не по-късно от 31 декември 2012 г.

Живеем във време, когато броят на презграничните покупки и договори нараства. Наличието на общи стандарти за тези презгранични плащания, кредитни трансфери и директни дебити е важно за здравето и растежа на единния пазар. Много по-добре за потребителите е да не се налага да проверяват дали няма различни разпоредби в отделните държави или да се интересуват специално при наличието на такива.

Ето защо потребителите са благоприятно настроени към този проект, но е необходимо да имат сигурност, а е обезпокоително, когато липсват достатъчно защитни механизми за управлението и проверката на даването на съгласие за директни дебити. Платежните системи заемат една трета от оперативните разходи на банките, следователно има достатъчно средства, за да могат банките да въведат SEPA по надлежния ред, но не могат да го направят изцяло по своя преценка. Европейският платежен съвет трябва да признае, че потребителите се притесняват от измами и злоупотреба с доверие, както и за това, кой се грижи за тях. Някои заети хора може да не забележат нова транзакция, особено ако сумата е стандартна. Ето защо трябва да има възможности потребителят да разполага с допълнителни предпазни механизми, когато дава инструкции за директен дебит. Не е правилно да се твърди, че банките ще установяват всички измами. Например във Франция имаше проблеми с измами с подписването на чековете на обратната страна при чекове, издадени на банка, като се изплащат по сметка на трета страна. Това се случваше в продължение на четири години, след като администрацията за финансови услуги на Обединеното кралство затвори тази „вратичка“. Не е приемливо да се решават тези проблеми с допълнителни условия или допълнителни предложения за услуги, които не защитават никого. Това е хартата на измамниците. Не е приемливо това да се прави от страна в страна. Това е хартата на презграничните измамници.

И така, г-н член на Комисията, очакваме от Вас да проявите твърдост, да решите тези проблеми и да предложите решения за директни дебити на SEPA до 30 септември 2010 г.

Тази година трябва да станем свидетели на значително нарастване на използването на SEPA от публичните органи, така че сега моментът е подходящ да продължите напред, най-вече като поканите държавите-членки, които не са правили планове да участват в проучванията. Искаме също така онези държави-членки – за това може би става въпрос – които не са решили проблема с продължаването на правната валидност на съществуващите инструкции за директни дебити, да се заемат с това и да решат проблема. Може би другият основен препъни камък е свързан с многостранните обменни такси за картови разплащания, който също трябва да бъде решен в съответствие с политиката на конкуренция.

Това са важни въпроси и ние, г-н член на Комисията, твърдим, че е настъпил моментът да бъдем твърди и да определим краен срок, за да можем успешно да мигрираме към SEPA и да направим така, че този проект, който е изключително важен за единния пазар, наистина да заработи.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, радвам се да ви видя отново и бих искал да започна, като изразя съгласието си с това, което г-жа Bowles току-що каза. Това е потвърждение за амбицията, която изразих по време на изслушването пред Парламента, потребителите да разработят вътрешния пазар чрез специфични проекти. Един от тях е Единната зона за плащания в евро (SEPA). Това е сложен проект, но целта му за опростени финансови трансфери в рамките на Европа оправдава действията ни.

Г-жо Bowles, госпожи и господа, бих искал да благодаря на Парламента за подкрепата за SEPA и да дам конкретни отговори на петте въпроса, отправени от г-жа Bowles, които правилно определят проблемите,

които трябва да решим. Наясно съм и с предварителната работа, която г-жа Berès' и г-н Gauzès са свършили по изключително положителните и интересни доклади относно въпросите, свързани със SEPA.

Вярно е, г-жо Bowles, че определянето на краен срок би могло да даде необходимия тласък на проекта SEPA. И аз съм на това мнение. Това всъщност би имало няколко положителни последици. Допълнително ще изясни правното становище, ще позволи планирането на необходимите инвестиции и ще сложи край на едновременното съществуване на две платежни системи – национална и европейска, което води до излишни разходи.

Поставянето на краен срок предполага законодателство. В момента моите служители анализират различни варианти и анализите им ще бъдат готови през следващата пролет. Ще вземем решение за най-ефективния курс на действие на тази база. Мога да потвърдя пред вас, че то ще бъде базирано на законодателство.

Сега, когато говоря пред вас, е началото на март и е твърде рано да обявя краен срок. Отбелязах си предложението Ви за 2012 г., г-жо Bowles, и ще го имам предвид. При всички случаи ще трябва да дадем на операторите период за приспособяване, например 12 месеца за трансфери и поне 24 месеца за тегления. Друго предимство на законодателната инициатива може да бъде справянето с някои от въпросите, поставени във вашата резолюция, относно Съвета за икономически и финансови въпроси, за да се подобри качеството на продуктите на SEPA за потребителите.

На второ място, г-жо Bowles, необходима е яснота относно многостранните обменни такси (MOT). Това е важен въпрос за финансирането и следователно за разработването на карти на SEPA и тегления. В края на 2009 г. Комисията публикува документ за обсъждане, който включваше нови данни и становищата на различни видове потребители по въпроса. След малко ще се спрем и на резултата от проведената публична консултация. Този въпрос, разбира се, трябва да се анализира на базата на съвместимостта с политиката на конкуренция, за която отговаря моят колега, г-н Алмуния.

Въпреки това бих искал да направя няколко забележки. Съществува краткосрочна, преходна система за тегления до ноември 2012 г., която позволява многостранни обменни такси в размер до 8,8% за презгранични трансакции. Отбелязвам обаче, че над 70% от тегленията в Европа сега се провеждат без налагане на каквито и да е многостранни обменни такси върху трансакциите. Многостранните обменни такси изглежда няма да са единственият механизъм за финансиране, нито пък най-ефективният.

По отношение на картите, както знаете, Комисията прие решение срещу многостранните обменни такси при презгранично използване на MasterCard. Направихме същото и за Visa. Процедурата за MasterCard се обжалва пред Съда. Като част от тази процедура, специално по отношение на равнището и вида на тези такси, Европейската комисия вече уточни правилата. Окончателното решение на Съда трябва да допринесе за осигуряването на по-стабилно правно основание.

Трето, тъй като имах възможност да спомена при изслушването ми, че подкрепям стартирането на европейска инициатива за картите. Разработват се редица инициативи в частния сектор, като проекта Моне, PayFair и Европейския алианс за платежни схеми. Г-жо Bowles, госпожи и господа, скоро ще се срещна с основните участници в този пазар, за да изготвим обща оценка на готовността им за предприемане на по-нататъшни действия и да определим рамка за действие. В същото време Комисията ще анализира, от гледна точка на нормативната уредба в областта на конкуренцията, аргументите, представени от картовите системи, чрез които обосновават финансовите си системи.

Четвъртият въпрос е свързан с бъдещото управление. Както знаете, SEPA не се възползва от паневропейската система на управление. Ето защо има съвместна инициатива с Европейската централна банка за създаване на съвет за SEPA, който да включва високопоставени представители на сектора на платежните системи и потребителите. Целта не е да вземаме решения, а да се улесни диалогът, за да се гарантира правилното реализиране на проекта SEPA. Първата среща ще се проведе през пролетта.

Г-жо Bowles, госпожи и господа, лично аз ще информирам Парламента за работата на съвета за SEPA, особено когато се явявам пред комисията по икономически и парични въпроси.

И накрая, бих искал да засегна въпроса за интереса на потребителите – тема, която Вие, г-жо Bowles също подчертахте. За съжаление, често секторът на банковите плащания изглежда не желае да отчете безпокойството на потребителите. Могат да бъдат направени подобрения в начина, по който Европейският платежен съвет управлява, което ще насърчи прозрачността и признаването на интересите на потребителите. Съветът за SEPA ще бъде добра основа за преминаване към тези подобрения.

Възнамерявам да предприема и по-директни действия по конкретни въпроси, по-специално подобрения, които трябва да се направят за системите за тегления. Комисията и Европейската централна банка в най-скоро време ще пишат на Европейския платежен съвет с искане да се включат определени изменения, с което да се отговори на безпокойството на потребителите. Не изключвам възможността Комисията да предприеме мерки, ако забележи причини, които да възпрепятстват този процес, с цел да се вземе предвид безпокойството на потребителите.

Г-н председател, г-жо Bowles, госпожи и господа, вероятно сте разбрали, че съм решен да действам и да свърша работата по проект SEPA, както заявих пред вас през януари. Ще разчитам, разбира се, на подкрепата на Парламента и на решителността да се направят тези подобрения.

Jean-Paul Gauzès, *от името на групата PPE*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, не се съмнявам в решителността Ви, а Вие току-що отговорихте на повечето въпроси, които щяхме да Ви зададем и които резолюцията предизвика.

Просто ще Ви припомня, че сложността на въпроса се дължи на факта, че Единната зона за плащания в евро е инициатива на платежни институции, по-специално на банки. Бих искал да добавя също, че целта на директивата за платежните услуги, по която имах честта да бъда докладчик, беше специално изготвена така, че да ни даде възможност да установим и определим правните инструменти, необходими за въвеждането на тази европейска платежна система. Друга цел на директивата беше да се повиши конкуренцията в областта на платежните услуги и в Раздел II бяха включени разпоредби за създаването на платежни институции, които трябваше да разчупят монопола на банките.

Това сложно начало със сигурност обяснява част от закъснението, но, както и Вие казахте, е вярно също така, че институциите, предоставящи платежни услуги, т.е. банките, показваха известно нежелание за въвеждане на механизма. Има обяснение на този факт и това са разходите. Сигурен съм, че вече сте запознати, но ще ви припомня накратко, че във Франция например цената за въвеждане на SEPA е по-висока, отколкото тази за преминаване към еврото.

Съществува също и въпросът за обменните такси, които заслужава да се обсъди. Той има две страни. Първата, както споменахте, е съответствието с правилата на конкуренцията, а втората е въпрос, който не бива да се пренебрегва, и това е, че платежните услуги са търговска дейност на платежните институции и следователно трябва да бъдат справедливо възнаградени. Това, което се заклеявя, е възможността едностранно, произволно и без провеждане на консултации да се определят междубанкови маржове, за които е ясно, че са излишни.

Г-н член на Комисията, разчитаме на Вас да гарантирате, че напредъкът, който сме постигнали по отношение на създаването на единен пазар на плащания, ще доведат до бързото въвеждане на европейските инструменти за трансфери и директни дебити.

Udo Bullmann, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, Единната зона за плащания в евро е важен, всъщност основен инструмент на единния европейски пазар. Успешно положеното начало на въвеждането ѝ дължим на г-н Gauzès. Моята група застава изцяло зад нея и би искала да види как ще заработи успешно. Лично аз нямам нищо против определянето на краен срок за миграция и според мен тук не става въпрос толкова дали ще отнеме три, четири или пет месеца, а наистина да проработи.

Дали в действителност ще заработи зависи от две неща. Първо, призивът към сектора, че трябва да бъде удобно за ползване от крайния потребител. В днешно време не можем да си позволим слухове, тайно противопоставяне и тъга по старата система. Ето защо SEPA трябва да функционира правилно и да е съобразена с онези, които в крайна сметка ще я използват.

Второ, трябва, разбира се, да се работи и в полза на икономиката. Тук бих искал да спомена нещо, което все още е ябълката на раздора, а именно въпросът за това, как ще се изчисляват директните дебити. Тук икономиката изглежда все още не е в състояние да предложи разумен модел. Все още има пречки, нерешени проблеми и ако икономиката не може да представи общ модел, който да работи в рамките на Европейския съюз, тогава Комисията, както е посочено в предложението за резолюция, ще трябва да направи конкретно предложение в определен срок, да речем преди края на годината. Не би трябвало да се противопоставяме на икономиката и да искаме краен срок за миграция към системата, вместо да предприемем инициатива да отстраним противопоставянето, с което доставчиците на платежни услуги очевидно не могат да се справят сами. Необходима ни е инициатива на Общността, за да може да заработи този проект. Това е и подходът ни към обсъждането.

Martin Ehrenhauser, от името на независимите членове на ЕП (NI). – (DE) Г-н председател, хубаво е, че имаме еврото. В противен случай малки държави като Австрия щяха да попаднат под изключителен натиск по време на започналата през 2007 г. финансова криза.

Другата страна на евромонетата обаче е липсата на последователност и отчетност, и тук естествено възникват някои въпроси към Комисията. Първо, кой е отговорен за липсата на контрол в Евросистемата? Второ, кой е отговорен за факта, че не е установено по-рано, че бюджетните данни на Гърция са некоректни? Трето, не мислите ли, че макар днес да говорим за Гърция, истинският проблем е Испания? Четвърто, може ли Европейската комисия да гарантира, че Испания няма да подаде неверни бюджетни данни и какво прави по този въпрос?

Настоявам за яснота и прозрачност и преди всичко за това, в крайна сметка да се потърси отговорност на виновниците. Само когато това се случи в действителност, можем да гарантираме, че най-накрая правилата ще бъдат спазвани неизменно.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, в началото искам да кажа, че е правилно общите процедури да вървят ръка за ръка с обща валута, както и да се опитаме да преценим как тези общи процедури, които все още не са въведени навсякъде в Единната зона за плащания в евро, могат да се прилагат по-добре.

От една страна, ясно искам да заявя, че все пак трябва да адаптираме правилника на няколко места. Аз самият идвам от страна, в която процедурата по директен дебит е много широко разпространена, за да се улесни извършването на някои редовни плащания.

Процедурата, която се планира в момента, е много бюрократична и сложна и следователно бих бил много доволен, г-н Барние, ако отново се обсъди въпросът за крайния срок – нещо, което всички ние искаме. От една страна, не трябва да бъде уязвима по отношение на измами, а това е проблем в презграничната област, но от друга страна, трябва също така да може да се дебитират местни такси и абонаментите за списания, застрахователните премии, сметките за мобилни телефони и т.н. да продължат да се събират чрез обикновена процедура от съответните дружества.

Това е моето искане и в нашето предложение за резолюция съответно е включен текст, посветен на въпроса, за да допринесем за осигуряване на това, процедурите, които са доказано успешни в държавите-членки, да се гарантират и след окончателното въвеждане на Единната зона за плащания в евро.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, вероятно всички единодушно одобряваме отговорите, които г-н Барние даде, и му благодарим за това. Те съответстват на целите на Европейския парламент.

Второ, бих искал да кажа, че методът на саморегулирането в областта на банките, който избрахме за SEPA, е метод, който органите използват добре, и няколко стотици банки се присъединиха към Единната зона за плащания в евро за много кратко време. SEPA е част от единния пазар. Тя е по-голяма от еврозоната, но не е завършена. Подкрепям определянето на подходящ, правно обвързващ краен срок, защото се надявам, че по този начин ще повишим натиска за решаване на неуредените въпроси и правното задължение за постигане на последователно въвеждане по места. Това ще позволи на всички участници още веднъж да представят всичко, което предстои да се направи. Определянето на обща дата е важно за въвеждането на Единната зона за плащания в евро възможно най-бързо и най-ефективно и за осигуряване на максимална стабилност на единния пазар.

David Casa (PPE). – (EN) Г-н председател, SEPA е похвална инициатива, която несъмнено ще допринесе значително за повишаване на ефективността на презграничните плащания и превръщането на фрагментираните национални пазари за плащания в евро в един вътрешен пазар, като предоставят на клиентите възможност да нареждат безкасови плащания в евро към всеки получател в еврозоната, като използват една банкова сметка и един набор от платежни инструменти.

Друго основно предимство ще бъде намаляването на общите разходи на европейската икономика за движението на капитали в региона, което днес се оценява на два до три процента от общия брутен вътрешен продукт. Не бива да забравяме, че крайната цел на SEPA е да се създаде истинска среда за извършване на национални плащания в цяла Европа и е разбираемо, че постигането на подобна амбициозна цел в никакъв случай не е лесно, особено ако имаме предвид необходимостта да се намерят компромиси при често срещания, за съжаление, конфликт на интереси на паневропейската банкова общност.

Икономическата криза само възпрепятства процеса на въвеждане на стандартите на SEPA; това е скъпо струващ процес и разбираемо банките имаха други, много по-спешни приоритети напоследък. Необходимо да се анализира сегашната ситуация и да се определи реалистичен график възможно най-скоро.

Сега е важно да се определи правно обвързващ краен срок за миграция към използването на инструментите на SEPA, както посочи моя колега г-н Kargas преди малко. Неприемливо е досега да няма конкретен график. Идеята, успоредно със SEPA да съществуват и национални стандарти, е неефективна и непродуктивна.

Ето защо, г-н Берние, приканвам Вас и Комисията да внесете сигурност в този крехък сектор и да гарантирате, че най-накрая ще се определи правно обвързваща крайна дата за миграция към инструментите на SEPA.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Бих желала да ви уведомя, че моята страна – Румъния, предприема някои важни стъпки във връзка с въвеждането на и мигрирането към SEPA. През октомври 2009 г. Директива 64/2007/ЕО относно платежните услуги на вътрешния пазар беше транспонирана в румънското законодателство. През 2007 г. Румънската банкова асоциация, член на Европейския платежен съвет, пое ролята на организация, подкрепяща присъединяването към схемите на SEPA. Всъщност мигрирането към схемата на SEPA за кредитен трансфер ще приключи към датата на приемане на еврото, защото до този момент само пет банки планират да се присъединят към схемата на SEPA за директен дебит през следващите три години.

Публичната администрация играе ключова роля в процеса на миграция към SEPA. Публичните институции, наред с комуналните услуги, далекосъобщенията и застрахователните компании, могат да осигурят критичния обем, необходим за стимулиране на процеса на мигриране към SEPA. Румънският министър на публичните финанси обяви, че Румъния ще се присъедини към схемите на SEPA веднага след приемане на еврото.

Благодаря ви.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, бих искал да благодаря на всички, които се изказаха, за техния принос. По време на встъпителното изказване на г-жа Bowles бях особено впечатлен от факта, че целият Парламент както преди, така и сега засвидетелства единодушна подкрепа за въвеждането на Единната зона за плащания в евро (SEPA). Това се потвърждава и от проекторезолюцията. Този проект е на две години и считам, че сега трябва да бъде въведен. Отново повтарям, че бях удивен от единодушието, изразено преди малко относно необходимостта от определяне на краен срок.

Ето защо потвърждавам, че поемем ангажмента да се определи такъв. Дайте ми няколко седмици време, което ще бъде добре оползотворено, да се срещна с всички ключови партньори в банковия сектор. Ще проведе тези кратки консултации по този и други въпроси, свързани с правилното въвеждане на SEPA, след което, както поиска г-жа Bowles, бързо ще взема решения.

Единната зона за плащания в евро (SEPA) ще има успех само ако изцяло отговори на очакванията на всички, които я използват, а именно предприятията и по-специално малките предприятия, потребителите и националните администрации. Комисията се надява – и ще продължи да действа в тази посока – че безпокойството на потребителите ще бъде взето предвид при въвеждане на SEPA. Бих искал да кажа на г-жа Băsescu, че ще отделя внимание и на усилията, които полагат новите държави-членки – знаейки, че такива усилия се полагат във Вашата и в други държави, за да участват пълноценно в проекта SEPA, който е в интерес на всички.

И накрая, що се отнася до картите, които споменах при изслушването си, изглежда е нужна по-голяма яснота. Още веднъж повтарям, че са ми необходими няколко седмици или най-много няколко месеца, през които да проведа срещи, за да изясня намеренията на ключовите партньори и да определя степента, в която те са подготвени да координират и обединят усилията си относно финансирането на модел за потенциална общоевропейска картова система. Що се отнася до конкурентната рамка, в която тя да функционира, това е въпрос, който ще трябва да поставя пред основните участници в банковия сектор.

Бих искал да благодаря и на Вас, г-жо председател, госпожи и господа, за конструктивната и така необходима подкрепа, която още веднъж изразихте за проекта SEPA и която е в съответствие с ангажиментите на Европейската комисия.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 10 март 2010 г., от 12,00 ч.

19. Годишни счетоводни отчети на някои видове дружества във връзка с микросубектите (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0011/2010) на Klaus-Heiner Lehne – от името на комисията по правни въпроси, относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества във връзка с микросубектите (COM(2009)0083 - C6-0074/2009 - 2009/0035(COD)).

Klaus-Heiner Lehne, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, този доклад е посветен на проект, който Парламентът осъществява в продължение на много години и който сега вероятно се приближава с още една стъпка към успеха.

Искахме да освободим от задължения за отчетност микросубектите – тук става въпрос за дружества, които са особено малки, с няколко служители, минимален оборот и печалба, и които функционират ефективно само в регионална, местна област, като например малка пекарна или бояджия и декоратор. Парламентът, съвместно със Съвета, непрекъснато се опитваше да прилага Четвъртата директива, за която говорим и която претърпя няколко изменения. Последният опит беше в рамките на доклада на г-жа van den Burg в края на 2008 г. По онова време не успяхме да постигнем това при преговорите със Съвета. В резултат от това през декември 2008 г. Парламентът почти единодушно прие резолюция, в която приканваше Комисията да се възползва от възможността да освободи микросубектите по места от правна гледна точка. Междувременно точно това се случи. Комисията направи предложение и направи това, което Парламентът поиска. Освен това комисия, учредена от Европейската комисия – а именно групата на г-н Stoiber, занимаваща се с намаляването на бюрокрацията – също представи своето становище по този проблем и обяви, че това ще бъде основният инструмент за облекчаване на бремето върху микросубектите в Европа. Става въпрос за евентуално реализиране на спестявания в размер от общо 6,3 млрд. евро. В същото време не бива да се забравя, че микросубектите са особено силно засегнати от административната тежест.

Предложението от Комисията в известна степен е най-добрият пример за борба с бюрокрацията и за политиката на Европейския съюз в тази област, следователно е твърде важно и има централна роля. Има редица разумни основания за правилността на това предложение. Директивата, която обсъждаме в момента, датира от 1978 г. Тя е насочена към големите и средните предприятия, но не и към микросубектите. Фактът, че за микросубектите са в сила задълженията, предвидени в тази директива, а именно изготвянето на счетоводни отчети, които по отношение на структура и елементите, които съдържат, са като цяло същите като онези, които се изискват от големите дружества, като напълно се пренебрегва това, което е наистина необходимо, както и нуждите на микросубектите. Ако такъв микросубект се нуждае от заем, балансовата стойност ще е близо до нула. Бих казал дори, че повечето от тези микросубекти – и това се потвърждава от проучването на Комисията – изобщо не разбират собствените си счетоводни отчети. Отново ще подчертая, че стойността на практика е нула. Това, което е важно при разпределянето на заема, е въпросът с паричния поток. Това например е въпрос за ликвидност, проблемът с резервите, които могат да бъдат активирани. Всичко това обаче са неща, които по принцип не могат да се разберат от балансовите отчети, изготвени в тази форма. Тя дава само обща картина и не определя дали на това предприятие може да се отпусне заем или не.

Противно на това, което се твърдеше от част от лобито, тук не става въпрос за конкуренция. По правило тези дружества не се конкурират на единния пазар и при осъществяване на презгранична дейност. Те функционират единствено на регионална или местна база. Ето защо този проблем няма никакво отношение към единния пазар. Освен това последният не е самоцел. Той е важен и е добре да го има. Въпреки това правилата му трябва да се прилагат към функционирането на единния пазар, презграничната търговия, а не към въпроси, които са вътрешни за националната икономика.

На този фон трябва да приключим с тази безкрайна сага. Трябва да приемем доклада. Това ще спомогне Съветът да преразгледа този въпрос и вероятно да се разчупи съществуващото квалифицирано малцинство, което от своя страна би било добре за най-малките дружества в Европа.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, преди всичко бих искал да благодаря и да поздравя двамата докладчици – г-н Lehne, председател на комисията по правни въпроси, който говори току-що, и г-н Sterckx. Бих искал да ви напомня, че както спомена г-н Lehne, това предложение за директива на Комисията е в отговор на изразената от Парламента воля, в резолюцията на Парламента от 18 декември 2008 г., в която Комисията се приканва да представи законодателно предложение, което да позволи на държавите-членки да изключат микросубектите от приложното поле на счетоводните директиви.

В същото време Групата на високо равнище на независимите заинтересовани страни по административната тежест се обяви категорично в подкрепа на предложението, както посочи г-н Lehne преди малко.

И накрая, Европейският икономически и социален комитет даде подкрепата си за предложението за опростяване на счетоводните процедури. И така стигнахме до този момент.

Защо е важна тази мярка? Чрез създаването на единна система за отчетност предложението трябва да позволи на държавите-членки да уеднаквят изискванията за отчетност за всички микросубекти и да ги направят по-съгласувани. Този нов подход би трябвало да даде възможност за значително намаляване на разходите, които тези субекти поемат.

Г-н Lehne, Вие споменахте няколко милиарда евро. Аз самият разполагам с данни, предоставени ми от моите служители, които оценяват спестяванията на максимум 6,3 млрд. евро. Дори сумата да е по-малка, според мен оправдава провеждането на разискване по този въпрос, за да се насърчи дейността на европейските микросубекти. Това е друга причина, поради която призовавам за бързо приемане на предложението за микросубектите.

Ако трябваше да включим това предложение в по-общата рамка на преразглеждането на счетоводните директиви, както искаше комисията по икономически и парични въпроси, със сигурност щеше да отнеме повече време. Можеше дори да изминат няколко години, преди да тези разпоредби да станат приложими.

Точно сега, госпожи и господа, чувам критики, забележки и предложения и от двете страни и искам да се опитам да им отговоря и да ви уверя за три конкретни неща.

Първо, чрез предложението на държавите-членки се предоставя възможност, която те могат да изберат дали да използват или не. С други думи ако пожелае, всяка държава-членка може да запази съществуващите правила, без да се налага да променя националните си разпоредби.

Второ, искам да подчертая, че това предложение е насочено към опростяване и субсидиарност. За да може обществеността и дружествата да разберат и да се възползват от вътрешния пазар, не трябва да налагаме правила на европейско равнище, освен ако това не е абсолютно необходимо. Считам, че в конкретния случай с микросубектите сега съществуващите правила изглежда са прекомерни.

Трето, обратно на това, което беше казано, предложението не включва непременно пълно освобождаване на микросубектите от всички изисквания за счетоводна отчетност. Зная, че беше изразено безпокойство по този въпрос в някои държави-членки. Предложението от комисията по правни въпроси компромис е пределно ясен. Тези дружества ще трябва да изготвят подкрепящи документи, които ясно да показват извършените трансакции и собственото им финансово състояние.

Накрая на тези уводни думи и преди да ви изслушам, бих искал лично да насърча Парламента да подкрепи предложението. Заинтересованите страни очакват това решение и считам, че сега е необходим силен сигнал от Парламента, за да продължим работата по въпроса. Всички подкрепяме опростяването. Считам, че това предложение, което председателят на комисията по правни въпроси горещо подкрепя, е пример за подобно опростяване и се надявам, че скоро микросубектите ще могат да се възползват от спестяванията, които се очаква да реализират в резултат на това предложение.

Dirk Sterckx, докладчик по становището на комисията по икономически и парични въпроси. – (NL) Г-н председател, радвам се, че в крайна сметка имам възможността да представя позицията на комисията по икономически и парични въпроси на пленарно заседание – нещо, което беше невъзможно преди няколко седмици. Съгласен съм с основната идея на Комисията, че трябва да бъде намалена административната тежест за малките предприятия и, както каза г-н Lehne, че трябва да се направи разграничение между големи и малки предприятия.

Въпреки това внесеното предложение не постига тази цел, което обяснява и позицията на комисията по икономически и парични въпроси. Липсата на годишни счетоводни отчети затруднява получаването на информация от малките предприятия за техните колеги. В момента в отделните държави-членки се наблюдават различни ситуации. Това е нещо, което не одобрявам, особено при малките предприятия, които не са специалисти в тези неща. Ето защо бих искал да призова уважаемите членове на ЕП да подкрепят нашата позиция.

Това, за което призоваваме, е задълбочена оценка на съответствието, която да обхваща не само положителните последици под формата на 6,3 млрд. евро, но и отрицателното въздействие, нещо, което Комисията е пропуснала да направи. Опростяването на административната процедура ще се извърши най-добре като част от прегледа на директивите за дружественото право, тъй като тогава ще се отрази еднакво на всички. Опростяването, както и очертаването на различията, могат да се извършват в тази рамка. Трето, накрая ще имаме директива, която

ще се прилага еднакво във всички държави-членки, по-силен вътрешен пазар и истинско опростяване на административната процедура.

Tadeusz Zwiefka, *от името на групата PPE*. – (PL) Г-н председател, всички добре знаем по какво микросубектите се различават от малките и средните предприятия, а да не говорим за по-големите икономически субекти. Ето защо бих искал да насоча вниманието ви към външни фактори, които не са благоприятни за дейността на тези дружества. Сред тях са както макроикономически фактори, така и законодателство, данъчно облагане и бюрокрация, а също макроикономически фактори, като например трудностите, които изпитват, опитвайки се да се задържат на повърхността, и слабата финансова ликвидност. Какво означава тази ситуация? През последните няколко години делът на микросубектите, които оцеляват през първата година от дейността си, се колебае около 60%. Това означава, че над една трета от новосъздадените микропредприятия не са успели да оцелеят на пазара. Ако към това добавим и факта, че микросубектите са над 90% от всички икономически субекти, тогава дискусиата по въпроса относно административните пречки и различните видове тежести, особено тези, свързани със счетоводната отчетност, е абсолютно задължителна.

Важно е също така разискванията да са насочени не само към опростяване, но и към въздействието на счетоводните изисквания върху този вид малки предприятия. Като цяло обсъждането на въпроса за опростяването се фокусира върху разходите, а това за значението на изискванията за счетоводна отчетност разглежда предимствата на финансовата отчетност и нуждите на отделните потребители. Съществуват редица характеристики, които отличават тези дружества от големите предприятия и които са аргумент в подкрепа на въвеждането на опростени разпоредби. Първо, предимствата на прилагането на универсални стандарти със сигурност са по-малко, отколкото в случая с големите дружества. Това води до несъответствие между приходите и разходите. За да се установи подходящ баланс между последните, е необходимо да се намалят разходите.

Второ, финансовата отчетност не играе съществена роля за задоволяване на изискванията на собствениците на микросубекти за получаване на информация, защото по правило те са членове на едно семейство. При обсъждане на необходимостта от промяна във връзка с финансовата криза е добре да не забравяме, че кризата не е причинена от микросубектите.

Françoise Castex, *от името на групата S&D*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, в качеството си на докладчик и член на Комисията мога да кажа, че предложението за директива всъщност е следствие от гласуване на Парламента.

Въпреки това групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент все още е критично настроена към предложението, защото съществува риск то да се обърне срещу хората, които искаме да подкрепим. В стремежа си да облекчим бремето на дружествата, рискуваме да ги лишим от условията на прозрачност и доверие, които са неразделна част от управлението и динамиката на дейността им.

Преди всичко считам, че трябва да определим ясни прагове и да уточним какво точно е микросубект. Това е малко или средно предприятие с над 10 служители и оборот над 1 милион евро. В която и държава-членка да погледнете, това е най-голямата част от предприятията.

Може и да е вярно, че функционират на местно равнище и много малко от тях са представени на пазара на Общността, но това не означава, че трябва да отменим счетоводните правила за тях. Ще им се наложи да се сблъскват със счетоводните правила всеки път, когато трябва да работят с банки или с партньори или да водят преговори с бюджетни, икономически и социални институции. Тогава счетоводните правила ще им бъдат налагани и е възможно да трябва да заплатят повече, отколкото за стандартно счетоводство, за да отговорят на критериите, които е възможно и да не могат да изпълнят.

Не бих искала да ставам свидетел на напредък към система, при която задължението за изготвяне на годишни счетоводни отчети ще се налага извън общата рамка на Европейския съюз. Това не е просто проблем на конкуренция. Става въпрос за икономическа интеграция и за правото на Общността, както и за еднакво третиране на всички дружества в Европейския съюз.

С оглед на това е ясно, че опростяването на счетоводните задължения за малките и средните предприятия (МСП) е необходимо. Между другото има три инициативи, посветени на тази цел: предложението, което обсъждаме днес, системата за Международни стандарти за финансова отчетност и прегледът на Четвъртата и Седмата счетоводни директиви, по които Европейската комисия скоро трябва да направи някои предложения.

Беше ни обещано, че ще се направят предложения през 2010 г. Изглежда срокът е бил удължен, но не мисля, че това е достатъчна причина да бързаме и да вършим работа половинчато, тъй като, макар и да споделят една

обща цел, тези три предложения вероятно няма да бъдат поднесени по един и същи начин и ми се струва, г-н член на Комисията, че би било за предпочитане и по-ясно за дружествата, ако им дадем един общ отговор, който да им позволи да съгласуват опростяването на задълженията, които всички ние искаме, с реалните условия в малките предприятия, които имат нужда от него.

В момента проблемът е, че Европейската комисия отлага предложенията за преразглеждане на тези директиви, което е в разрез с нашето становище по въпроса. Ето защо призовавам Европейската комисия да ускори диалога по въпроса за освобождаване от отговорност, който понастоящем разделя икономическите институции и кръгове в Европа, и да изготви оценка на въздействието.

Alexandra Thein, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, като докладчик в сянка за групата на Алианса на либералите и демократите за Европа просто не мога да разбера как някой може да бъде против освобождаването на микросубектите – подчертавам микросубектите, а не малките и средните предприятия – от задълженията за изготвяне на годишни счетоводни отчети. Тук не става въпрос за експортно ориентирани средни предприятия от Baden-Württemberg със сто служители, а за малки занаятчийски предприятия, цветарски магазини, квартални пекарни, новосъздадени предприятия за информационни технологии. Годици наред както на национално, така и на европейско равнище политиките непрекъснато повтарят, че точно тези микросубекти трябва да бъдат облекчени от ненужните разходи, в този случай за данъчни консултанти, а не от основните им разходи – в Белгия счетоводните отчети се изготвят от юристи, във Франция от одитори – и да ги освободят от ненужното количество работа и административни тежести, особено в условията на сегашната финансова и икономическа криза.

Сега, когато Комисията най-накрая внесе предложение, след като Парламентът отдавна призоваваше за това, изведнъж скептиците и противниците изразяват безпокойство. Само седем процента от микросубектите, за които говорим, участват в презгранични дейности. Следователно що се отнася до принципа на субсидиарност, изобщо не трябва да има регулиране на европейско равнище. Още по-лошо, счетоводните правила все още са ориентирани към потребностите на големите и средните предприятия и са напълно неподходящи за микросубектите, за които говорим от самото начало.

Чувам аргументите на опозицията, че, първо, микропредприемачите може да се нуждаят от заем и в този случай няма да има какво да представят на банките. Ще ви кажа само, че всеки, който е запознат с Базел II, знае, че за банките годишните балансови отчети в най-добрия случай носят допълнителна информация, но нищо повече. Второ, предполагаемата защита на кредитора – кредиторите, които разчитат на годишни балансови отчети, са малцинство. През цялата ми юридическа практика никога не съм била свидетел на това, купувач да разчита на счетоводни отчети, независимо под каква форма, при продажба на предприятие с такъв размер. Трето, северните държави-членки на Европейския съюз – да, именно тези, които сега са обект на редица позорни статии в нашата преса – искат да продължат да прилагат стария регламент. Могат да го направят, тъй като регламентът се прилага по избор. Въпреки това държавите, които изискват микропредприятията да изготвят годишни финансови отчети поради липса на ефективна данъчна администрация и не упражняват контрол с изключение на получаване на годишни финансови отчети, едва ли ще бъдат изненадани в случай на липса на данъчни приходи или данъчни измами.

Ето защо призовавам всички членове на Европейския парламент, и по-конкретно социалдемократите, да одобрят този разумен регламент, особено предвид факта, че г-н Lehne от комисията по правни въпроси взе предвид всички съображения чрез компромисни разпоредби, вследствие на което не бяха предложени други уместни аргументи.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (*Задава въпрос с вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8*) (EN) Г-н председател, г-жа Castex не счита ли, че отлагането на предложението, за да се изготви оценка на въздействието, както самата тя предложи, е равносилно на „не“?

Françoise Castex (S&D). – (*Отговаря на въпроса, зададен с вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8*) (FR) Г-н председател, разбрах въпроса съвсем ясно. Ако това предложение се отхвърли, ще се върнем в самото начало, а ако това се случи, всъщност ще можем да предвидим оценка на въздействието.

Както казах, не сме против опростяването на счетоводните правила за малките предприятия, особено предвид факта, че директивите и мерките са достигнали такъв голям брой, че е необходимо да ги преобразуваме, за да внесем яснота.

Просто считаме, че вместо да опрости нещата, предложението създава несигурност за предприятията.

Kay Swinburne, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, предложението за освобождаване на микросубектите от някои счетоводни изисквания съвсем не е перфектно и при гласуването в комисията по икономически и парични въпроси моята група подкрепи докладчика на комисията, г-н Sterckx, който поиска от Европейската комисия допълнителна подкрепа за всички микросубекти и малки и средни предприятия в Европейския съюз, като намали значително тяхната тежест, отхвърляйки това предложение и представяйки така наложителния преглед на Четвъртата и Седмата директиви относно дружественото право, за да имаме много по-надеждно предложение с по-разширен обхват.

Оценката на въздействието на Комисията и нейните заключения относно ползата от това предложение също са важни. Изглежда, че предложението има ограничен обхват. В условия на икономически затруднения обаче е важно да помним, че всичко, било то и малко, е от помощ.

Надявам се, че ако подкрепим тази мярка, поне едно малко предприятие в моя избирателен район в Уелс ще открие полза от освобождаването. Това няма да е магическа пръчка, с която да решим проблемите, предизвикани от рецесията, и не трябва да гледаме на тази мярка като на някакво огромно постижение. Въпреки това, ако освобождаването може да помогне поне на няколко предприятия да се справят по-добре в тази неблагоприятна икономическа конюнктура, тогава не бива да заставаме на пътя му.

Cornelis de Jong, *от името на групата GUE/NGL*. – (NL) Г-н председател, по принцип се радвам, когато Европейският съюз понякога отменя правила, тъй като вече са прекалено много и представляват бремe както за гражданите, така и за предприятията. И все пак нека изборът ни да бъде правилен – например да се отменят правилата за възлагане на обществени поръчки, които са ненужно императивни и сложни.

От една страна, задължението за публикуване на годишни счетоводни отчети не е правило, което трябва да отменяме, дори и за най-малките предприятия (микросубекти). Без стабилно, прозрачно финансово управление предприятията не могат да получат кредит и като цяло дейността им се затруднява съществено. От източници в областта на финансовата администрация разбрах, че често възниква проблем между самите микросубекти. Ако годишните счетоводни отчети не са задължителни и по този начин отпадне единственият източник на информация, единствената възможност, която остава, е документацията да се изисква за целите на данъчното облагане. И все пак кой ще гарантира, че тези документи са толкова надеждни, колкото заверените счетоводни отчети? Установяването на надеждността им на практика би означавало винаги да се одитират 100% от данъчните декларации за приходите наред с предаване на оправдателни документи. Данъчните администрации и дребните предприемачи могат да минат и без това.

Ето защо съм съгласен с предложението на комисията по икономически и парични въпроси за отхвърляне на предложението на Комисията. Редица малки предприятия биха могли да станат жертва на въпросната мярка, Парламентът не желае това да тежи на съвестта му, особено сега, когато има неотложна нужда малките и средните предприятия да осигурят работни места.

William (The Earl of) Dartmouth, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, в момента в Обединеното кралство има 2 460 000 безработни, като безработицата сред младежите е 20%. Във Франция безработицата сред младежите е 24%, в Италия е 25%, а в Испания – невероятните 39%. Големите дружества непрекъснато съкращават служители през последните две години и този процес продължава.

Най-добрата надежда за безработните са малките и средните предприятия. Директивите на ЕС обаче затрудняват успешното функциониране на микросубектите. Регламентите на ЕС спъват техния растеж и за първи път Комисията прави нещо разумно, като предлага микросубектите да бъдат освободени от някои счетоводни разпоредби. В Обединеното кралство имаме над 1,7 милиона микропредприятия. Ако те можеха да наемат допълнително само един човек, сериозният проблем с безработицата в страната до голяма степен щеше да бъде решен.

Всички получихме циркулярното писмо от г-н Sterckx и неговите приятели. Те се противопоставят на това, отчасти защото освобождаването на много малките предприятия от някои от разпоредбите на счетоводните директиви на ЕС донякъде е в противоречие с единния пазар. Това е напълно неоснователен аргумент, който вероятно може да бъде измислен единствено от белгийски член на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. Знам, че ако критикувате Белгия или белгийците, в този Парламент ви глобяват, но искам да ви припомня малко история. Преди деветдесет и шест години Великобритания влиза в Първата световна война, за да защити териториалната цялост на Белгия. Предлагам г-н Sterckx частично да заплати дълга, като престане да се опитва да руши британската икономика и Великобритания като национална държава.

(Ораторът прие да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8)

Dirk Sterckx (ALDE). – (EN) Г-н председател, позволете ми да благодаря на преждговорившия оратор за това, което Великобритания е направила преди толкова много години.

Искам да му задам един въпрос. Ако поискаме от Комисията да преразгледа двете директиви, планирани за тази година, както и да се изготви обща рамка, това ще попречи ли наистина да постигнем каквото искаме, а именно опростяване на административните процедури?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н председател, ще отговоря само с една дума – да. Малките предприятия трябва да получат опростяване на административните процедури веднага.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-н председател, първо бих искал да поздравя г-н Lehne за доклада, който ни представи, за възможността за диалог и откритостта, която прояви по този въпрос, както и за убедителния начин, по който защитава микросубектите.

Това е така, защото макар мярката, която обсъждаме днес, да има история, тя е особено важна във връзка с преодоляването на кризата и освобождава малките предприятия от скъпи и бюрократични мерки, които са без значение за прозрачността.

За прозрачността на взаимоотношенията между предприятията и държавата е важно да се запазят данъчните изисквания. Не може да третираме напълно различни предприятия по един и същи начин. Малките и големите предприятия не може да се третират еднакво.

Настъпил е моментът да защитим малките и средните предприятия (МСП), като превърнем думите в дела. Сега е времето да отстояваме по-прости и по-евтини мерки за МСП, които естествено ще доведат до създаване на повече работни места и по-висок растеж.

За съжаление, в Европа сме свидетели на закриването на много от тези малки предприятия и поради това не трябва да правим оценки, а да действваме.

Представяването от мен партия внесе сходно предложение в португалския парламент. Ето защо призовавам членовете на ЕП от Португалия да гласуват в подкрепа на тази мярка и по този начин да окажат натиск върху португалското правителство да се откаже от блокиращата позиция, която за съжаление е приело в Съвета.

В заключение искам да кажа, че с този доклад можем да направим важна стъпка не само към преодоляване на кризата, но и към така необходимото опростяване и понижаване на разходите за малките предприятия.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-н председател, целта на намаляването на административната тежест за микросубектите трябва, разбира се, да получи пълната ни подкрепа, както и целта микросубектите да не се третират по един и същи начин с големите играчи, когато става въпрос за финансова отчетност. Възможно ли е тази цел наистина да бъде постигната чрез предложението на Комисията или чрез Вашия доклад, г-н Lehne, и за кого става дума, когато говорим за микросубекти? Г-жа Castex вече засегна този въпрос. Бих искала да кажа още нещо по въпроса.

Микросубектите често не са толкова малки. В Австрия например не става въпрос за счетоводство на база текущо начисляване, а за дружества с ограничена отговорност, търговски партньори и предприятия с ограничена отговорност. За да бъде ясно, взети заедно, те са близо 90% от всички предприятия в Австрия, наемащи по-малко от десет работници.

Ето защо задължението за финансова отчетност би следвало да бъде недостатък при ограничената отговорност, макар да не е същото като това за големите дружества, както беше споменато в началото, но от това не следва, че трябва да отменяме задълженията за финансова отчетност. Вместо напълно да изключваме микросубектите от Четвъртата директива, трябва ясно да определим по-занижено изискване за регулиране в рамките на планираното преразглеждане на Четвъртата и Седмата директиви.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Продължаващата икономическа криза ясно ни показва, че Европа започва да се задъхва и не може да се движи в унисон с динамиката на икономиките и икономическото развитие в останалите части на света, като Азия например.

Организацията на бизнес средата ни е тромава и остаряла. Вземете например търговците в Китай и Индия. Можете ли да познаете колко време отделят за попълване на всякакви видове доклади и отчети за дейността си? Никакво! Погледнете и нашите търговци. Законите в моята държава например принуждават предприемачите да изпращат едни и същи данни и доклади за предприятието си в различни варианти за четири различни държавни институции: данъчните органи, търговския регистър, здравноосигурителната компания и статистическия център. Ако нещо бъде пропуснато, в най-добрия случай предприятието ще получи огромна

глоба, а в най-лошия компетентните органи ще прекратят дейността му. Четири държавни институции съществуват, за да тормозят предприятията и да ги лишават от време и средства, защото цялата бюрократична машина се изхранва от данъците от дейността на тези предприятия. Всички данни със сигурност могат да бъдат събирани от правителството само от една институция, при това не много голяма.

Какво трябва да направим? Или трябва да отменим ненужните актове, да опростим и актуализираме административните си процедури и да позволим на повечето от нашите държавни служители да започнат да работят като честни търговци, или всички ние ще свършим като известните императорски регенти, които били изхвърлени през прозорците на Пражкия замък от недоволните чехи през май 1618 г. Добре би било да сторим първото възможно най-бързо.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, аз съм един от председателите на междупартийната работна група за малките и средните предприятия. Много от нас допринесоха за Законодателния акт за малкия бизнес. За щастие всички ние искаме да дадем приоритет на малкия бизнес и следователно подкрепяме опростяването и намаляването на бремето за малките и средните предприятия.

Това, което чухме днес, разбира се, звучи извънредно привлекателно. Ако наистина е така, защо нямаше ръкопляскания от всички страни? Защо има толкова различни примери, които въпреки опростяването не се посрещат с ентузиазирани ръкопляскания? Има причини за това. Дали новият регламент съответства на изискванията на Базел III? Годици наред пропагандираме единни счетоводни процедури, а сега изведнъж ги отменяме.

Искаме европейски решения и опростяване, а не национални решения и правно фрагментиране. Презграничната дейност на микросубектите ще бъде затруднена. Всъщност освобождаването от задължението за изготвяне на годишни счетоводни отчети няма да означава облекчаване, защото в много държави-членки така или иначе трябва да събираме едни и същи данни под различно название. Ще бъде много по-трудно да се контролира кредитоспособността. Малките предприятия трябва да спазват също и стандартите за финансови отчети относно качеството на предприятията. В противен случай съществува опасност от загуба на прозрачност.

С разрастването си предприятията трябва да спазват регламенти, които вероятно не важат за тях, тъй като са микросубекти, а при тези обстоятелства свободата на избор на държавите-членки отслабва единния пазар. Поради тези причини подкрепям преразглеждането на Четвъртата и Седмата директиви относно дружественото право, защото това ще доведе до последователно регулиране и облекчаване.

Marianne Thyssen. – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, разбира се, бюрокрацията трябва да бъде намалена и Европа трябва да изиграе своята роля, а това се отнася в частност и за малките и средните предприятия (МСП), които страдат най-много в резултат от нея. И все пак това не означава, че в опита си да направим системата по-добра, трябва с мръсната вода да изхвърляме и бебето.

Одобряването на предложението на Комисията ще постави началото на различни практики за годишна счетоводна отчетност в зависимост от мястото на учредяване на дружеството и вероятно от това, дали дейността му се състои в по-голяма или по-малка степен от вътрешнообщностна търговия. Във всеки случай този вид правило ще ограничи растежа на малките дружества и създава пречки пред презграничната им дейност.

В допълнение – и това опасение беше изразено също от други членове на Европейския парламент – предвижданото опростяване ще бъде заменено с други административни тежести, като например искания за предоставяне на информация от данъчните администрации, потенциалните кредитори и дори профсъюзите, тъй като всички те искат прозрачност. Не трябва да забравяме, че самите предприятия също се нуждаят от адекватно счетоводство, стабилни годишни счетоводни отчети и добра отчетност на собствената си дейност.

Макар да се предвижда намаляване на административната тежест, съществува голяма вероятност тя да се повиши и точно от това се опасават представителите на организациите на малките и средните предприятия в много държави и на европейско равнище, а аз споделям тези опасения. Ето защо – с цялото ми уважение към добрите намерения на Комисията и свършената от г-н Lehne и комисията по правни въпроси работа – не мога да подкрепя този доклад.

Подкрепям обаче становището, с което г-н Sterckx приканва комисията по икономически и парични въпроси да изготви задълбочена оценка на въздействието, преди да се извърши оповестеното пред нас общо преразглеждане на Четвъртата директива за дружественото право. То беше обявено за тази година и следователно няма да има съществено забавяне.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Г-н председател, изказването ми ще бъде просто едно обобщение. Беше казано всичко както за, така и против тази директива в настоящия ѝ вид. Въпреки това имам усещането, че сме спрели наполовина или бихме искали да спрем и всъщност нямаме куража да свършим работата си до край.

Всички знаем, че се нуждаем от разпоредби за финансова отчетност и че дори най-малките предприятия ще имат нужда от финансови отчети, за да опишат и докажат икономическото си състояние. Това може да са изискванията на Базел II, годишните финансови отчети или много други неща. В бъдеще може да се появят нови разпоредби, които вероятно ще са повлияни от практиките на други държави – от САЩ или от друго място – и с които ще трябва да се справяме. Въпреки това трябва да има възможност да постигнем нещо повече и да обмислим как ще продължим да прилагаме разпоредбите за финансова отчетност. В зона на конкуренция като Европа трябва да има възможност веднъж и завинаги да изготвим наистина конкретни директиви и преди всичко – това е и моето становище – да бъдат не само за микросубектите, а всъщност и за по-големите предприятия.

От практиката си като адвокат знам, че усилията, които са необходими за предоставяне на съответните отчети и след това за анализирането им с помощта на няколко колеги, са огромни дори за по-големите предприятия. Освен това микросубектите изобщо не могат да си позволят подобно нещо. Ако съсредоточим вниманието си върху тези предприятия и наистина искаме да се справим с разпоредбите за финансова отчетност в рамките на Четвъртата и Седмата директиви, ви моля също така да помислите и за облекчаване на административната тежест като цяло и за създаването на разумни, надеждни директиви.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Благодаря ви, г-н председател, г-н член на Комисията, ако днес някой от нас трябваше да учреди предприятие, то поне в началото щеше да бъде микропредприятие.

Всички знаем, че сега в Европейския съюз има криза и безработица. За да решим проблема с безработицата в Европа, са ни необходими възможно най-много предприятия. Следователно са ни нужни възможно най-много микропредприятия и трябва да направим всичко по силите си, за да им помогнем да функционират безпроблемно. Всъщност имаме възможност да направим това, а именно предложението на Комисията да освободим микропредприятията от задължението да предоставят финансови отчети, като по този начин на практика ще улесним учредяването и управлението им. Това ще намали проблемът с безработицата в Европа. Има различни причини за това. Първо, трябва да разберем, както вече подчертах, че на практика всички нови предприятия поне в началото са микропредприятия. Ето защо, ако намалим задълженията им, намаляваме разходите, а по този начин им даваме възможност по-лесно да осъществяват дейността си. Второ, усилията, които са необходими за изготвянето на финансови отчети на едно такова предприятие, са непропорционални на произтичащата от това полза за самото предприятие или за държавата. Ако се наложи да се кандидатства за банков заем, банката ще изиска актуален отчет, отразяващ състоянието на предприятието в момента, а не това, което е било валидно преди половин и дори цяла година. Трето, това е практичен начин, по който можем да започнем да изпълняваме целта на Комисията за намаляване на административната тежест за МСП с 25% до 2020 г. Ето защо призовавам уважаемите колеги не просто да говорят за подкрепа за МСП, а наистина да превърнат думите си в дела, като приемат тази резолюция за облекчаване на бремето на микросубектите. Благодаря ви.

Lara Comi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, въпреки че малките и средните предприятия заемат все по-важно място в европейската икономическа конюнктура, те все още не разполагат с достатъчно стимули.

Европейската комисия е разработила и приложила редица специално изработени мерки, за да помогне на тези предприятия. Сред тях е принципът „Мисли първо за малките!“, според който е особено важно и уместно първо да се грижим за малките предприятия, за да насърчим съществуването им в предприемаческата среда.

Намаляването на административните разходи, опростяването на процедурите и улесняването на достъпа до пазарите с цел повишаване на конкурентоспособността са важни средства за излизане от кризата. Считам, че предложението на г-н Lehne да се освободят микросубектите от тежестта на годишните счетоводни отчети и по този начин да се намали бюрократичността на административните процедури е положително.

Подкрепям също и това, да се даде, макар и ограничена, свобода на държавите-членки как да прилагат подобна директива. Предвид факта, че Европейският съюз все още не е постигнал пълна правна хармонизация, считам, че е необходимо да се подготвим за освобождаването, като предприемем междинни стъпки.

Тъй като моята държава е известна с прекалената бюрокрация, считам че е абсолютно необходимо да започнем да опростяваме счетоводните процедури, както вече се случва в някои региони, чрез онлайн процедури, за

които не са необходими технически консултации или допълнителни разходи. Това трябва да е първата стъпка напред.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, изненадана съм от обсъждането от страна на онези мои колеги, които от една страна, говорят за опростяване на процедурите за малките и средните предприятия, а когато стане въпрос за предприемане на първата стъпка за микросубектите, които са предмет на днешното разискване, а не предприятия от друг мащаб, те отново са готови да кажат „не“. Не може винаги да искаме нещо, а след това да казваме „не“.

Разговаряла съм с много представители на микросубекти. Те се надяват на този регламент и го очакват. Разговарях с регионалните банки, които ясно подчертаха, че за тях няма да има проблем, ако се променят изискванията за финансова отчетност. Така или иначе те използват други данни. Освен това няма да има абсолютно никаква промяна по отношение на прозрачността, защото, както обясни г-н Барние, разпоредбите ще останат в сила и прозрачността ще бъде гарантирана. Търговията няма да бъде засегната, защото микросубектите нямат влияние на европейския пазар във връзка с търговията в Европа.

Призовавам уважаемите колеги да предприемат тази стъпка заедно с нас и да благодарят на г-н Lehne и на комисията за отличната им работа.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, съгласен съм с много от аргументите, изтъкнати от г-жа Thyssen, г-н Karas и г-жа Castex. Въпреки това си задавам следния въпрос. След компромиса, който успяхме да постигнем, като позволихме съществуването на национални варианти, трябва ли да блокираме тази директива, която представлява положителен знак за опростяване за микросубектите?

Бих искал, ако позволите, г-н член на Комисията, да направя едно необвързващо предложение. Преди всичко предлагам Парламентът да подкрепи предложението на г-н Lehne, а Вие да вземете предвид казаното току-що за измененията на други директиви. По този начин много бързо ще постигнем споразумение, както и счетоводни правила за малките предприятия и европейска система в тази област.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, аз, както и много от моите колеги, сме станали в четири часа тази сутрин, за да дойдем тук, но съм доволен, че останах до края на разискването тази вечер, защото последните две теми ме изпълниха с много надежда.

Спестяването на 6,5 млрд. евро, едва ли не с махване на ръка, е съществен факт. От една страна, може да се каже, че това доказва твърденията на много критици, че Европейският съюз е прекалено бюрократичен, но поне сме достатъчно открити и имаме смелост да се изправим пред фактите и да предприемем корективни действия за разлика от банките, които до този момент не са проявили никакво чувство на вина или съжаление за своите действия.

Това обаче също така ни показва, че трябва да се освободим от много повече бюрокрация, за да достигнем целта за облекчаването ѝ с 25%, и колкото по-рано направим това, толкова по-добре.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, намираме се в условия на икономическа криза и от само себе си се разбира, че освобождаването на микросубектите от задължението им за изготвяне и публикуване на годишни счетоводни отчети е навременна мярка за оказване на подкрепа за малките и средните предприятия и, разбира се, мнението ми по този въпрос съпада с това на докладчика. Факт е, че този вид действия намаляват оперативните разходи на дружествата, повишават рентабилността им и вероятно допринасят и за запазване на работни места.

Въпреки това трябва да бъдем изключително внимателни относно методите и средствата, които използваме, за да осигурим бързо и непосредствено облекчаване на този толкова уязвим икономически сектор и считам, че това безпокои много от колегите. Отново подчертавам, че целта трябва да бъде да облекчим тежестта, а не да осигуряваме алиби за онези дружества, които прикриват или не обявяват реалното си финансово състояние с всички последици, които носи това за бъдещото им развитие.

Ето защо считам, че по принцип трябва да приветстваме и горещо да подкрепим предложението на Комисията и, разбира се, да внимаваме разпоредбите, които ще въведем в бъдеще, да не се отклонят от действителните ни намерения, а именно да подкрепим дружествата.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Днес вероятно никой няма съмнения, че микросубектите трябва да бъдат насърчени и подкрепени и считам, че най-добрият начин да направим това ще бъде да намалим максимално данъците във всяка държава-членка на Европейския съюз, както и да опростим изискванията за документите за регистриране и дерегетиране, наред с много други неща. Една от споменатите днес идеи беше, че когато

искаме да вземем кредит от банка, все пак ще ни се наложи да представим определена информация, а не само счетоводни отчети, но ще трябва да предоставим на банките допълнителна информация. Подкрепям това, държавата да знае какво се случва. Ето защо по отношение на предоставянето на счетоводни отчети все пак считам, че е много важно те да бъдат опростени, но така, че да не се нарушават елементарните изисквания за прозрачност и принципите на дружествата.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, въпреки късния час, както беше споменато преди малко, обсъждаме изключително важен въпрос. Изслушах всички и не считам, че има дори един от вас, който не подкрепя необходимостта от опростяване и намаляване на количеството на административните процедури, обременяващи така наречените микросубекти. След като проверих данните с моите служители, отново ви напомням, че предложението, което обсъждаме, може да засегне почти пет милиона предприятия в Европа.

Въпреки това, след като ви изслушах, забелязах, че има различия и несъгласие относно графика, г-жо Castex, и/или за това, какъв да бъде процесът. Бих искал отново да заявя своя ангажимент. По-рано, когато поискахте да се явя пред вас, обявих пред Парламента, че обществеността, потребителите и най-вече, както съм казвал и преди, малките и средните предприятия, трябва да се възползват от единния пазар, т.е. европейския пазар.

Ето защо с много решителност можем да подобрим този текст по време на предстоящия диалог със Съвета. Считам, както каза г-н Lehne, че имаме нужда от този знак за действие. Със сигурност знам, че лорд Dartmouth направи сравнително рядък комплимент на Комисията, като каза, че поне веднъж Комисията прави нещо. Отбелязах си основателните ви полезни и конкретни бележки и се надявам все още да ви убеждавам да подкрепяте по-решително и по-често усилията на Комисията. Такава е нагласата ми като цяло – донякъде идеалистична, но в крайна сметка няма да се откажа да ви убеждавам, че Комисията върши полезни неща с подкрепата и често по молба на Парламента.

Госпожи и господа, считам, че това конкретно, напредничащо и разумно предложение предлага значително опростяване на тежестта върху най-малките предприятия. Предложението няма да отмени счетоводните им задължения, няма да попречи на предприятията да обменят информацията, от която се нуждаят различните им партньори, няма да попречи на никого да следва разпоредбите на директивата, ако желае. Това е ясният ми отговор на изразеното от г-н Sterckx безпокойство.

Предложението ще даде възможност за адаптиране на правилата за публикуване на финансова информация на национално и регионално равнище. Счетоводните правила за всяко малко предприятие са по-добри, когато са приети на равнището, на което последните осъществяват дейността си – с други думи на местно равнище.

В заключение считам, че графикът е много важен. Предложението може да бъде въведено бързо. Това е възможност да се помогне на малките предприятия, която не трябва да пропускаме. Ясно чух г-жа Castex да споменава другата перспектива – ангажимента в бъдеще да се направи общо преразглеждане на счетоводните директиви. Не бихме искали да пропуснем крайния срок, върху който работим – вие казахте края на 2010 г., но той вероятно ще е в началото на 2011 г. Чух и препоръката на г-н Gauzès, която беше неангажираща и ясна. Ще се възползваме и от този инструмент за общо преразглеждане на счетоводните директиви.

Въпреки това, с вашата подкрепа, това не ни попречи да постигнем незабавния напредък, който носи това предложение за микросубектите. Можем да вървим напред и да постигнем допълнителен напредък, когато проведем общото преразглеждане на счетоводните директиви. Нека не чакаме. Както вече ви казах, общото преразглеждане ще се проведе в началото на 2012 г. и ще отнеме време.

Направиха ми впечатление изключително точните изказвания на много от вас: преди малко г-н de Jong, г-н Kariņš, г-н Feio, г-жа Swinburne и други споменаха кризата и икономическите трудности, които преживяваме. Изчисленията ни показват, че ако успеем да възстановим вътрешния пазар, както председателят Барозу се опитва, и ако успеем да направим вътрешния пазар изключително ефективен и по-ликвиден, тъй като това е от фундаментално значение за моя мандат, може да постигнем икономически растеж от 0,5% до 1,5% в Европа.

Можем да потърсим начини за постигане на растеж и навян, конкурирайки се в световен мащаб, но като начало трябва да постигнем такъв у дома. Считам, както показва и философията на доклада на г-н Lehne, че за голяма част от този растеж могат да допринесат петте милиона малки предприятия в Европа, ако имаме щастието да улесним работата им. Това е основната идея на предложението.

Чух ясно г-н Karas и г-жа Ranner да споменават минимални изисквания или минимални стандарти. Забелязах също, че докладът на г-н Lehne не изключва минималните изисквания. Необходимо ни е време за това. Ще видим какво можем да направим в тази посока заедно със Съвета. Моля да възприемате този доклад и предложението такива, каквито са – като конкретен напредък, етап и част от операцията, която е необходима,

за да могат петте милиона много малки европейски предприятия и милионите работни места, които те осигуряват, да се развиват въпреки трудностите в момента.

Ето защо искам да се възползвам от възможността да благодаря на г-н Lehne и да го уверя, че веднага след като Парламентът, да се надяваме, приеме предложението, ще мога и поемам ангажимент да работя много експедитивно със Съвета, за да приключим конкретния и практически напредък, който постигнахме, за да подкрепим най-малките предприятия на основния европейски пазар.

Klaus-Heiner Lehne, докладчик. – (DE) Г-н председател, бих искал да благодаря на уважаемите колеги и на г-н Барние за разискването. Искам да се спра на шест основни неща.

Първото се отнася до оценката на въздействието. Комисията представи подробна оценка на въздействието за това предложение на Комисията и я предаде на комисията по правни въпроси. След като работата по доклада Sterckx приключи в комисията по икономически и парични въпроси, в комисията по правни въпроси специално попитахме каква допълнителна оценка на въздействието е необходимо да се изготви. В продължение на седмици не получихме отговор.

Второ, всъщност твърдението, че компромисът предвижда минимални разпоредби, е напълно вярно. Това в никакъв случай не означава премахване на всички задължения, а ограничаване на последните само до наистина необходимите, до онези, от които предприятията наистина се нуждаят.

Трето, всеки, който има нужда от подобни счетоводни отчети за теплене на банков заем, може да изготви такива. Ако обаче микросубектите изобщо нямат нужда от заеми, тогава, погледнато обективно, е напълно неразбираемо защо трябва да бъдат натоварвани с тези допълнителни разходи за счетоводители и данъчни съветници.

Четвърто, разпоредбите за данъчните балансови отчети остават същите и по никакъв начин не са засегнати. Става въпрос най-вече за обикновените балансови отчети и за допълнителните разходи, които произтичат от изготвянето на такива.

Пето, преразглеждането на Четвъртата и Седмата директиви е основна, но не лека задача. Седмата директива се отнася до сливанията. Този въпрос е изключително сложен и труден. Бих се осмелил да прогнозирам, че ако не успеем да вземем решение сега, тогава с основното преразглеждане на Четвъртата и Седмата директиви има сериозен риск малките и средните предприятия да загинат, защото в действителност те няма да имат роля в разискването, тъй като и лобито им няма да вземе участие в него. Ето защо е важно да вземем решението днес, а не на по-късна дата, когато няма да е ясно дали това изобщо ще може да се случи.

На шесто място, бих искал да се спра на позицията на бизнес асоциациите. Знам, че от големите европейски бизнес асоциации, които представляват интересите на МСП, само една е против. Всички останали подкрепят предложението. Мисля, че на този етап трябва да подчертая това още веднъж.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 10 март 2010 г. от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Благоенствието на Европейския съюз ще зависи от успеха на малките и средните предприятия (МСП). Ето защо ЕС и държавите-членки трябва да създадат благоприятна условия за работа на тези предприятия. Най-голямата пречка, която посочват МСП, е спазването на административните формалности. Всъщност МСП понасят прекомерна регулаторна и административна тежест в сравнение с тази на по-големите предприятия. Изчислено е, че за всяко евро, което едно голямо предприятие изразходва за нормативни задължения за един работник, малкото предприятие може да похарчи до 10 евро. В това предложение на Комисията понятието микропредприятия е разширено и те се определят като предприятия, които към датата на приключване на баланса не надхвърлят праговете по два от следните три показателя: обща балансова стойност 500 000 евро, нетен оборот 1 000 000 евро и/или среден брой на заетите лица през финансовата година: 10. Държавите-членки могат да изберат да освободят тези микропредприятия от прилагането на директивата на Общността относно годишните счетоводни отчети. Във всеки случай микропредприятията ще продължат да съхраняват информацията относно продажбите и транзакциите за целите на управителните органи и на данъчната администрация. В Португалия освобождаването може да обхване 356 140 предприятия.

Zbigniew Ziobro (ECR), в писмена форма. – (PL) Много се радвам, че като приемаме нови изисквания за отчетност за микросубектите, намаляваме бюрократичната тежест върху тези предприятия. Възпрепятстването на дейността на предприятията с редица регламенти е една от причините, поради които не могат да се постигнат целите на Лисабонската стратегия. По-конкретно бюрократичните ограничения засягат малките и средните предприятия, а в тях разходите за счетоводство и правни услуги са извънредно високи в сравнение с техните приходи. Как е възможно ЕС да бъде най-конкурентната икономика в света, ако предприятията подлежат на толкова много нормативни разпоредби? Срамувам се да кажа, че авторът на последните, който спъва дейността на предприятията, е Брюксел, като по този начин допринася за допълнителното ограничаване на икономическата свобода. Ето защо инициативата на Комисията наистина заслужава подкрепа, дори и с приетите изменения, предложени от комисията по правни въпроси, тъй като няма смисъл да се поддържат сложни изисквания за отчетност за малките предприятия. Ако ЕС иска да се развива със скоростта, с която всички ние искаме да се развива, трябва да предприемем допълнителни стъпки, за да премахнем ненужните пречки. Поради това приканвам Европейската комисия да добави към стратегията „ЕС 2020“ ясна цел за намаляване на броя на регламентите на ЕС, които възпрепятстват дейността на предприятията. Спешно трябва да бъдат установени областите, в които има прекомерно регулиране, и то да бъде премахнато. В противен случай Европа ще остане регион, който се развива много по-бавно от другите световни икономики.

20. Доклад за политиката на конкуренция за 2008 г. (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0025/2010) на Sophia in 't Veld – от името на комисията по икономически и парични въпроси, за политиката на конкуренция за 2008 г. (COM(2009)0374 - 2009/2173(INI))

Sophia in 't Veld, докладчик. – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на Комисията, уважаеми колеги, както и напускащите залата в момента, докладът беше приет с широко мнозинство в комисията по икономически и парични въпроси и е плод на съвместните усилия на всички политически групи. Бих желала да благодаря на всички докладчици в сянка, които, доколкото виждам, присъстват на заседанието, за отличното им сътрудничество.

Комисията по икономически и парични въпроси приветства по-специално съсредоточаването на доклада върху потребителите. Предишният член на Комисията, г-жа Крус, свърши чудесна работа, като постави потребителите във фокуса на политиките на конкуренция и вярваме, че г-н Алмуния ще продължи да работи в тази посока.

Така стигам до първия въпрос от огромно значение, а именно този за картелите. Подробно обсъдихме различни въпроси, като най-ефективните санкции, доколко са справедливи високите глоби и приложимостта на наказателноправни санкции.

Преди да навляза в подробности обаче, бих искала да припомня на европейските дружества, че най-добрата гаранция да се избегнат санкциите е просто да не участват в картели. Може и да си мислите, че така ще надхитрите органите за защита на конкуренцията, но всъщност ще навредите на потребителите. Картелите не са разумно решение. Те са достойни за порицание.

Ето защо приветстваме заетата от Европейската комисия твърда позиция относно антиконкурентното поведение. Важно е, че посредством санкциите се наказва лошото поведение, и по-специално това на извършилите повторно нарушение, но в същото време трябва да насърчават постигането на съответствие с нормите и разпоредбите. Санкциите трябва да имат възпиращ ефект. Високите глоби са ефективно средство, но като отделен инструмент могат да бъдат твърде крайни. Ето защо призоваваме Комисията да излезе с предложение за усъвършенстване и повишаване на ефективността на набора от инструменти. В доклада предлагаме да се разгледат въпроси като индивидуалната отговорност, прозрачността и отчетността на дружествата, съкратени процедури, справедлив процес и разработване на европейски стандарти и програми за корпоративно съответствие с норми и разпоредби.

Вторият ключов въпрос е държавната помощ. На фона на икономическата криза се предоставя държавна помощ в огромни размери. Извънредните обстоятелства налагат извънредни мерки. Отчитаме това, но не трябва да пропускаме и факта, че предоставянето на държавна помощ струва скъпо. То нарушава конкуренцията и води до рекордни равнища на публичен дълг и бюджетен дефицит. Цената за това ще заплатят бъдещите поколения. Ние сме задължени да оправдаем и най-малкия разход. Ето защо сме доволни от това, че комисията по икономически и парични въпроси настоява Комисията да изготви задълбочена оценка на резултатите от извънредната операция по предоставяне на държавна помощ.

По-специално бихме искали да видим оценката за държавната помощ, предоставена за така наречения „зелен“ план за възстановяване. Преди две години ни убедиха да приемем пакета от мерки за възстановяване и мерките за държавна помощ с обещанието, че ще се използват за постигане на отдавна закъснялото преминаване към устойчива икономика, основана на знанието. Сега ви задаваме въпроса, дали наистина средствата допринесоха за този преход, за какво бяха похарчени, кои бяха бенефициерите и какво всъщност са направили последните за постигане на това „зелено“ възстановяване.

Нужна ни е яснота, г-н Барние, относно въздействието от операцията по предоставяне на държавна помощ във финансовия сектор, и по-специално какви са възможните изкривяващи ефекти от нея.

Бих желала сега да кажа няколко думи по въпроса за вертикалните ограничения. Знаем, че е планирано съществуващото споразумение да се преразгледа през май тази година. По-рано Европейската комисия пое ангажимент Европейският парламент да участва активно в този процес. За мое разочарование обаче трябваше да прочета за последния вариант на предложенията в медиите. Когато поисках от Комисията да ни предостави същите документи, които бяха изтекли в пресата, се наложи „извиване на ръце“, докато ги получа. Не мога да скрия, че това ме подразни. Комисията трябва да прекрати системното и целенасочено изтичане на информация в пресата. Да се отрече, че това се случва, честно казано, е обида за нашия интелект.

По същество предложенията на Комисията дават възможност за дискриминиране на интернет търговците на дребно, които нямат реален магазин. Използвах привилегиите си като докладчик, за да внеса за разглеждане изменение, с което искаме Комисията да поправи това положение. През XXI век трябва да насърчаваме, а не да задушаваме конкуренцията от търговците на дребно по интернет. Настояваме Комисията да постави интересите на потребителите над личните интереси.

Искаме Комисията да проведе отдавна закъснелите секторни проучвания, по-конкретно на онлайн рекламата, за което Парламентът призовава неколкократно. Ако Комисията не желае да направи това, бихме искали да чуем основанията за отказа.

И накрая, г-н член на Комисията, горещо приветстваме обещанието на г-н Алмуния Парламентът да участва активно в процеса на формиране на политиката на конкуренция. Икономическата криза ясно ни показва необходимостта от по-голяма демократична легитимност на политиките на конкуренция и в този смисъл считам, че инцидентът с документа относно вертикалните ограничения е бил просто грешка. Признаваме независимостта на Комисията, и най-вече аз, тъй като съм либерал, но също така очакваме Комисията да включи Парламента в процеса на формиране на политиките на конкуренция в съответствие с предвиденото в доклада.

Очакваме отговора на Комисията. Благодаря за търпението, г-н председател.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, естествено бих искал, от името на моя приятел и колега г-н Алмуния, да благодаря на г-жа in 't Veld за доклада за политиката на конкуренция за 2008 г. Бих желал също да благодаря на г-н Bütikofer и г-н Bielan, в качеството им на докладчици по становищата на комисията по промишленост, изследвания и енергетика и комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите.

Г-жо in 't Veld, тази година Комисията отбеляза, че резолюцията на Парламента засяга много от въпросите, които преди малко ни припомнихте. Освен доклада на Комисията относно политиката на конкуренция, тя обхваща и докладите на Комисията за това, как се прилагат регламентите и преразглеждането на регламентите относно концентрациите.

Що се отнася до Комисията, вашата резолюция има две цели. Преди всичко тя ни дава възможност допълнително да подобрим съдържанието на годишните ни доклади относно политиката на конкуренция и, второ и по-важно, ще послужи като основа за това, Комисията да се започне задълбочен диалог с Парламента. Със сигурност ще предам на г-н Алмуния последния ви призив за допълнително задълбочаване на този диалог.

Всъщност той е важен за доброто функциониране на всички политики и според нас сред тях е и политиката за конкуренцията. Парламентът ни припомни, че иска да види осъществяването на политиката на конкуренция в рамките на процедурата на съвместно вземане на решение. Г-жо in 't Veld, позволете ми да бъда откровен. Комисията няма правомощия да променя разпоредбите на Договора относно правното основание, което се прилага за политиката на конкуренция. Въпреки това сме готови да преценим във всеки конкретен случай дали процедурата на съвместно вземане на решение може да се прилага към новите инициативи, когато целите им излизат извън областта на компетентност на конкуренцията.

По този въпрос знаете, че г-н Алмуня обяви през януари, че Парламентът ще участва пълноценно в законодателните инициативи, свързани с искове за обезщетение за вреди, подадени от частни лица. Комисията, както и Парламентът, не счита че сегашната икономическа криза оправдава облекчаването на правилата на конкуренция относно контрола върху концентрациите или относно държавната помощ. Текущият отчет на Комисията ясно показва, че тя твърдо отстоява тези принципи, като предотвратява всякакви нарушения на конкуренцията, дори в периоди на криза, като в същото време остава отворена и гъвкава относно процедурите, когато това е необходимо.

Показателна за това е 2008 г. – годината, през която започна икономическата и финансова криза. Докладът относно политиката на конкуренция отразява изключително амбициозната работа, свършена от Комисията в условия на тясно сътрудничество с партньорите на национално и европейско равнище.

Кризата достигна най-ниската си точка през 2009 г. Основната глава в този доклад за 2009 г. ще бъде посветена на конкуренцията в условията на икономическата и финансова криза. Докладът предстои да бъде приет през второто тримесечие на годината. Той ще бъде представен пред Парламента от г-н Алмуня. Това със сигурност ще бъде възможност Парламентът и Комисията отново да вземат участие в конструктивно разискване.

Г-жо in 't Veld, във Вашето изказване подчертахте също и въпроса за предложеното от вас изменение за вертикалните ограничения. По този въпрос, г-жо in 't Veld, Комисията е убедена, че е постигнала разумен баланс.

От една страна, освобождаването по категории дава възможност на доставчиците да избират дистрибуторите си и да се договарят относно условията за препродажба на предоставените продукти както по отношение на физически разпродажби, така и за продажби по интернет. Това им дава възможност да вземат решение за най-подходящия начин, по който да разпространяват продуктите си и да защитават търговската си марка.

От друга страна, одобрените дистрибутори трябва да имат свободата да използват интернет, а условията, които се прилагат за онлайн продажбите, да бъдат същите като одобрените за физически продажби в магазини, за да се избегнат ненужни ограничения във връзка с използването им в интернет. Това означава, че предложението допринася за общата политика на Комисията за насърчване на интернет пазара и онлайн търговията.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, докладчикът спомена картелите. Съществуването на картели и доказването им са две различни неща. Знам, че в Ирландия, особено в сектора на селското стопанство, много от земеделските стопани считат, че предприятията управляват картел. За островна нация като нашата превозването на добитък, особено сега с повишените, почти драконовски мерки, става все по-трудно и предприятията трябва да се справят сами с всичко.

Трябва да се отбележи, че цените едновременно се покачват бавно, но се понижават бързо. В резултат от това ценовият диференциал между цените на добитъка в Ирландия и Великобритания възлиза на близо 1 50 евро до 200 евро на глава. Както казах, доказването на съществуването на картели може да се окаже трудно. Вероятно обаче г-н Барние би могъл да използва своя добър нюх, за да направи необходимите проверки и да предприеме корективни действия.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Г-н председател, в началото бих искал да благодаря на Вас и на г-н Барние за представянето и на първо място да посоча, че контролът на съдържанието на разпоредбите на европейското конкурентно право до голяма степен е в интерес на потребителите. Радвам се, че сега за първи път Комисията включи своя собствена глава относно конкурентното право и значението му за потребителите. Това е изключително удовлетворителен факт след пет безплодни години по отношение на оповестяването на европейската политика на конкуренция от страна на Европейската комисия.

Трудната фаза на прилагането на европейско конкурентно право, засягащо по-конкретно правилата и регламентите за предоставяне на помощи от държавите-членки за банките, все още предстои. През 2008 г. това не беше проблем. На този фон ясното послание, което изпраща този доклад, е, че Комисията трябва много внимателно да наблюдава този процес, така че единният пазар, а също и европейските потребители, да не бъдат неблагоприятно засегнати от него.

Във връзка с това начинът, по който се третира малките и средните предприятия, е особено важен. Докладът категорично подкрепя специалния подход към средните предприятия, когато става въпрос за налагане на глоби в случаи на картели.

Според нас вертикалните споразумения на интернет пазара са строги и считам, че извършването на оценка сега, както беше предложено след проведеното гласуване в комисията по икономически и парични въпроси,

изглежда преждевременно и следователно искаме да подкрепим доклада на комисията по икономически и парични въпроси.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Г-н председател, докладът за политиката на конкуренция за 2008 г. за първи път включва глава за картели и потребители. За първи път става въпрос и за налагане на принудителни глоби. В допълнение докладът посочва и важни инициативи, като придружаващите насоки към пакета от мерки относно климата и енергетиката, и Бялата книга относно иските за обезщетение за вреди при нарушаване на антитръстовите правила.

Докладът също така разглежда ролята на политиката на конкуренция по време на криза. Тази политика спомогна за намаляване и стабилизиране на държавната помощ. Веднага след като започнем да излизаме от кризата, ще трябва да поправим нарушенията и да възстановим еднородната конкурентна среда, като избягваме морални рискове.

Докладът призовава да се определи бъдещето на сектора на автомобилостроенето, да се обърне внимание на проблемите, които изпитват малките и средните предприятия, и да се направи проучване по отношение на веригата на разпространение в хранителната промишленост, като се предприемат последващи мерки по отношение на млечните продукти.

Докладът призовава и за по-добре обоснована и легитимна конкурентна политика чрез засилване на ролята на Парламента. Ето защо го подкрепяме. Поздравявам докладчика за постигнатия резултат.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Като докладчик в сянка преди всичко бих искал да поздравя уважаемата г-жа in 't Veld за отлично изготвения доклад. Считаю, че той ясно подчертава онези области, на които Комисията би трябвало да отдели конкретно внимание. Преди всичко това е контролът на мерките за предоставяне на държавна помощ. По време на кризата Европейската комисия даде на държавите-членки възможност по изключение да прилагат мерки за предоставяне на държавна помощ. Тъй като тези мерки бяха предоставени много бързо, Комисията трябва да провери дали това е било сторено по предназначение, дали са били продуктивни и дали кризата е породила протекционистични реакции от страна на държавите-членки, тъй като протекционизмът и разделянето на общия пазар са от вреда за конкуренцията и могат единствено да отслабят позицията на Европейския съюз в световната икономика. Доволен съм и от факта, че докладчикът е взела предвид становището на комисията по промишленост, развитие и енергетика относно проблемите на вътрешния пазар на енергия на Европейския съюз, и по-специално факта, че е невъзможно да се гарантира конкурентоспособността на този пазар и функционирането му по принцип, докато съществуват енергийни острови и енергийните инфраструктури не са взаимосвързани и не работят добре.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 9 март 2010 г., от 12,00 ч.

21. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

22. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,05 ч.)

23. Закриване на годишната сесия

Председател. – Сесията на Европейския парламент за 2009-2010 г. се прекъсва.